

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

30 april 1997

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

RESOLUTIES WERKGELEGENHEID

BEROEP ARBITRAGEHOF TOT GEDEELTELIJKE Vernietiging

REKENING VLAAMS PARLEMENT BEGROTINGSJAAR 1996

DECREET oprichting financieringsinstrument voor Vlaamse visserij – en aquicultuursector – stemmingen

DECREET opvolging resoluties wereldvrouwenconferentie van Peking – stemmingen

RESOLUTIE toepassing btw-tarief van 12 procent in sector van de sociale privé-woningen – stemmingen

MET REDENEN omklede moties – stemmingen

Inhoud

Nr. 39

Woensdag 30 april 1997
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 78)	
Actuele vraag van mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het tijdstip en de wijze waarop het Vlaams Parlement zijn standpunt kan uitbrengen betreffende het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen	1
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de beschikbare industrieterreinen en de werkgelegenheid in de regio Kortrijk-Roeselare	3
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het weren van bepaalde door de BRTN uitgezonden programma's van de Nederlandse kabel	4
Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over een mogelijke bevoegdheidsoverschrijding door de federale regering met betrekking tot het KMO-beleid	5
Actuele vraag van de heer Michiel Vandenbussche tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het ontbreken van een Brussel-luik in het advies van de Commissie Bestuurlijke Organisatie	7
Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de vertegenwoordiging, aanwezigheid en deelname van Vlaanderen aan internationale sporttoernooien	8
Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het protocolakkoord inzake de rusthuizen tussen de federale en de Vlaamse regering	9
Actuele vraag van de heer Herman Suykerbuyk tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het beleid van de Vlaamse regering met betrekking tot de Intergouvernementele Conferentie van de Europese Unie	10
Actuele vraag van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid, over de sensibiliseringscampagnes voor homo's en lesbiennes	12
Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de effectieve besteding van Europese fondsen door de Vlaamse regering	13
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de gevolgen voor de Vlaamse Gemeenschap van een eventueel volwaardig lidmaatschap van de Cocof bij het Overlegcomité	15
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de verschillen in huurprijzen en prijzen voor bouwgrond tussen Vlaams-Brabant en de rest van Vlaanderen	16
Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de werkingskosten van de regeringscommissarissen bij de Vlaamse universiteiten	18

<p>Actuele vraag van de heer Jan Caubergs tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over milieuoverlast veroorzaakt door het vliegveld Sanicole op het militair domein van Leopoldsborg en de verklaringen terzake van een kabinetsmedewerker</p>	21
<p>Actuele vraag van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de stand van zaken met betrekking tot de afvalverbrandingsoven in Drogenbos</p>	
<p>Actuele vraag van de heer Christian Van Eyken tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de stand van zaken met betrekking tot de afvalverbrandingsoven in Drogenbos</p>	23
<p>Actuele vraag van de heer Bruno Tobback tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de bescherming van milieu en natuur binnen militaire domeinen naar aanleiding van de recente heidebrand op het militair domein in Helchteren</p>	26
<p>Motie van orde</p> <p>Voorstel tot spoedbehandeling</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers : de heren Johan De Roo, Filip Dewinter en André Denys</p>	28
<p>Voorstel van resolutie van de heren Jean-Marie Bogaert en Chris Vandenbroeke betreffende de te volgen aanpak van het werkgelegenheidsprobleem</p> <p style="padding-left: 20px;">– 647 (1996-1997) - Nr. 1</p>	
<p>Voorstel van resolutie van de heren Jos Stassen en Jos Geysels tot besluit van het op 29 april 1996 gehouden debat over werkgelegenheid</p> <p style="padding-left: 20px;">– 648 (1996-1997) - Nr. 1</p>	
<p>Voorstel van resolutie van de heren Karel De Gucht, André Denys, Dirk Van Mechelen, Jacques Laverge en Didier Ramoudt betreffende de noodzaak op korte termijn te komen tot een algemene loonkostenverlaging</p> <p style="padding-left: 20px;">– 649 (1996-1997) - Nr. 1</p>	
<p>Voorstel van resolutie van de heer Frans Wymeersch betreffende de werkgelegenheid</p> <p style="padding-left: 20px;">– 650 (1996-1997) - Nr. 1</p>	
<p>Voorstel van resolutie van de heren Paul Deprez, Karel De Gucht, Robert Voorhamme, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen betreffende de werkgelegenheid in Vlaanderen</p> <p style="padding-left: 20px;">– 651 (1996-1997) - Nr. 1</p>	
<p>Bespreking</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers : de heren Johan De Roo, Karel De Gucht, Robert Voorhamme, Frans Wymeersch en minister Eric Van Rompuy</p>	28
<p>Motie van orde</p> <p style="padding-left: 20px;">Spreker : de heer Filip Dewinter</p>	43
<p>Voorstel van resolutie van de heren Jean-Marie Bogaert en Chris Vandenbroeke betreffende de te volgen aanpak van het werkgelegenheidsprobleem</p> <p style="padding-left: 20px;">– 647 (1996-1997) - Nr. 1</p>	
<p>Voorstel van resolutie van de heren Jos Stassen en Jos Geysels tot besluit van het op 29 april 1996 gehouden debat over werkgelegenheid</p> <p style="padding-left: 20px;">– 648 (1996-1997) - Nr. 1</p>	
<p>Voorstel van resolutie van de heren Karel De Gucht, André Denys, Dirk Van Mechelen, Jacques Laverge en Didier Ramoudt betreffende de noodzaak op korte termijn te komen tot een algemene loonkostenverlaging</p> <p style="padding-left: 20px;">– 649 (1996-1997) - Nr. 1</p>	
<p>Voorstel van resolutie van de heer Frans Wymeersch betreffende de werkgelegenheid</p> <p style="padding-left: 20px;">– 650 (1996-1997) - Nr. 1</p>	
<p>Voorstel van resolutie van de heren Paul Deprez, Karel De Gucht, Robert Voorhamme, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen betreffende de werkgelegenheid in Vlaanderen</p> <p style="padding-left: 20px;">– 651 (1996-1997) - Nr. 1</p>	
<p>Bespreking (Voorzetting)</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers : de heren Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen</p>	43

Beroep bij het Arbitragehof tot gedeeltelijke vernietiging,	45
Rekening van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1996 Beraadslaging en stemming	46
Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquicultuursector – 503 (1996-1997) - Nrs. 1 tot 7 Aangehouden stemmingsen	46
Spreker : de heer Didier Ramoudt	
Hoofdelijke stemming	49
Voorstel van decreet van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen c.s. houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad – 387 (1995-1996) - Nrs. 1 tot 6 Aangehouden stemmingsen	50
Hoofdelijke stemming	52
Spreker : de heer Filip Dewinter	
Voorstel van resolutie van de heer Francis Vermeiren betreffende de toepassing van het BTW-tarief van 12 procent in de sector van de sociale privé-woningen – 249 (1995-1996) - Nrs. 1 tot 5 Aangehouden stemmingsen	53
Hoofdelijke stemming	55
Spreker : de heer Francis Vermeiren	
Met redenen omklede motie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Yolande Avontroodt, de heer Jef Sleeckx, mevrouw Nelly Maes en de heer Herman Candries tot besluit van de op 14 april 1997 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het au pair-systeem – 629 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming	56
Sprekers : mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Jef Sleeckx	
Met redenen omklede motie van de heer Ludo Sannen, mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heer Chris Vandenbroeke tot besluit van de op 15 april 1997 door mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heer Ludo Sannen gehouden interpellaties tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de invoering van een numerus clausus voor de opleidingen Geneeskunde, Tandheelkunde en Kinesithérapie – 630 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming	59
Sprekers : de heren Ludo Sannen en Erik Matthijs	
Met redenen omklede motie van de heer Guy Swennen, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Bart Vandendriessche tot besluit van de op 21 april 1997 door de heer Guy Swennen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de dossierverwerking bij de beroepscommissie van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap - 636 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming	61
Met redenen omklede motie van de heer Ward Beysen tot besluit van de op 23 april 1997 door de heer Ward Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de gunning van de overheidsopdracht tot verwijdering van illegale opslagplaatsen van autobanden – 642 (1996-1997) - Nr.1 Hoofdelijke stemming	62

<p>Met redenen omklede motie van de heer Johan Malcorps tot besluit van de op 23 april 1997 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het niveau van de dioxinevervuiling in Vlaanderen en de nood aan een urgentieprogramma inzake dioxines – 643 (1996-1997) - Nr.1 Hoofdelijke stemming, Sprekers : de heren Johan Malcorps en Leonard Quintelier</p>	64
<p>Voorstel van resolutie van de heren Paul Deprez, Karel De Gucht, Robert Voorhamme, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen betreffende de werkgelegenheid in Vlaanderen – 651 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	66
<p>Voorstel van resolutie van de heren Jean-Marie Bogaert en Chris Vandenbroeke betreffende de te volgen aanpak van het werkgelegenheidsprobleem – 647 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	67
<p>Voorstel van resolutie van de heren Jos Stassen en Jos Geysels tot besluit van het op 29 april 1996 gehouden debat over werkgelegenheid – 648 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	68
<p>Voorstel van resolutie van de heren Karel De Gucht, André Denys, Dirk Van Mechelen, Jacques Laverge en Didier Ramoudt betreffende de noodzaak op korte termijn te komen tot een algemene loonkostenverlaging – 649 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	70
<p>Voorstel van resolutie van de heer Frans Wymeersch betreffende de werkgelegenheid – 650 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	71
<p>Regeling van de werkzaamheden Spreker : mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht</p>	73

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.15 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Georges Beerden, Ward Beysen, Jean-Marie Bogaert, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeys, Herman Candries, Leo Cannaerts, Georges Cardoen, Jan Caubergs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jos Geysels, Johnny Goos, Leo Goovaerts, Brigitte Grouwels, Veerle Heeren, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Gerda Raskin, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleenckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van

Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Roeland Van Wallegghem, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Jaak Gabriels : gezondheidsredenen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Yolande Avontroodt.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 78*)

Actuele vraag van mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het tijdstip en de wijze waarop het Vlaams Parlement zijn standpunt kan uitbrengen betreffende het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Tyberghien tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het tijdstip en de wijze waarop het Vlaams Parlement zijn standpunt kan uitbrengen betreffende het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Mevrouw Tyberghien heeft het woord.

Mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, op 28 februari jongstleden werden alle bemerkingen en adviezen ingewacht betreffende het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Na die datum konden geen bezwaren meer worden ingediend. Op 1 maart ging dan de opdracht van de Vlaamse Com-

Tyberghien-Vandenbussche

missie voor Ruimtelijke Ordening in : deze commissie staat in voor de coördinatie en de bundeling van al de bezwaren. Ze moet ook, op basis van die bezwaren, een advies voorleggen aan het Vlaams Parlement. Vlacoro heeft een verlenging gevraagd van haar werkperiode, omdat de opdracht immens is. Een verlenging met zestig dagen werd toegestaan, waardoor de commissie theoretisch kan werken tot 30 juni 1997 vooraleer ze haar rapport en advies bekendmaakt. Dat impliceert dat het Vlaams Parlement zijn standpunt pas kan bepalen in juli. Op 11 juli gaat echter ons zomerreces in. Hierdoor rijzen bij mij enkele vragen.

Heeft men bij de voorbereiding van het Planningsdecreet rekening gehouden met deze verlenging en met het reces ? Kan er indien nodig een afspraak worden gemaakt met de Vlaamse regering om het parlement de tijd te geven die voor een ernstige standpuntbepaling nodig is ? Moet het Vlaams Parlement zijn standpunt bij consensus bepalen, of volstaat het dat die consensus wordt bereikt in de bevoegde commissie ? Ik verwijs naar het Milieubeleidsplan, waar de commissie ad hoc tot een consensusadvies kwam waarover echter niet werd gestemd. Mijn vragen betreffen dus zowel de termijn als de wijze van standpuntbepaling.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, deze vraag gaat inderdaad over een zeer belangrijke aangelegenheid. Vlacoro is met haar werkzaamheden gestart op 6 maart en heeft ondertussen al een zestal vergaderingen gehouden. Ook vandaag wordt er trouwens vergaderd.

Hoe gaat de commissie te werk ? Men heeft de eerste twee grote hoofdstukken van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen behandeld in samenhang met alle algemene, gegroepeerde bezwaarschriften en adviezen, die 90 percent uitmaken van het totale pakket bezwaarschriften. Men heeft dit dus behandeld en vandaag komt men opnieuw samen voor een voorlopige standpuntbepaling omtrent deze twee eerste hoofdstukken.

Wat de voorbereiding van de werkzaamheden van Vlacoro betreft, gaat men vrij efficiënt te werk. Het secretariaat van Vlacoro bundelt de bezwaarschriften, vat ze samen en verzamelt ze onmiddellijk in een databank, met in de mate van het mogelijke een verwijzing naar de verschillende hoofdstukken.

Als men vandaag, 30 april, een voorlopige standpuntbepaling kan maken over de twee eerste hoofdstukken, dan zal men dit doen in samenhang met enkele fundamentele adviezen van de SERV, de Minaraad, de provincies en de administraties die bij deze aangelegenheid betrokken zijn.

In een volgend stadium zal men op een gelijkaardige manier ook de twee andere hoofdstukken, met name de economische knooppunten en de infrastructuur behandelen. In een latere fase zal men de specifieke individuele bezwaarschriften behandelen, rekening houdend met en indien mogelijk verwijzend naar de gegroepeerde hoofdstukken en de bezwaarschriften bij de vier hoofdstukken.

Vlacoro wil als volgt te werk gaan : ze wil proberen een consensus te bereiken over de standpuntbepaling. Mocht die consensus niet worden bereikt, dan zal men een minderheidsstandpunt toevoegen aan het advies. Het advies zelf zal worden ingedeeld in een viertal delen : een standpuntbepaling omtrent de grote krachtlijnen van het ontwerp van het RSV ; eventuele tekstaanpassingen met hun motivering ; aanbevelingen in verband met de verdere uitwerking en opvolging van het Ruimtelijk Structuurplan ; en de lijst van de bezwaarschriften met indien mogelijk de verwijzing naar de verschillende hoofdstukken terzake.

Men hoopt begin juni een uitspraak te kunnen doen over de drie eerste delen van het advies en die eventueel ook al te kunnen bezorgen aan het parlement. Ik heb hiervoor een engagement van Vlacoro gekregen. Wat de timing betreft, hebben we dus inderdaad rekening gehouden met de normale organisatie van de werkzaamheden, temeer omdat de timing nog een andere dwingende bepaling bevatte, namelijk de bekrachtiging bij de eindbeslissing van de regering.

Het is nuttig om de nodige aandacht te schenken aan de interne organisatie van de werkzaamheden in commissie of in openbare zitting. Ik kan u alleen maar verzekeren dat ik steeds ter beschikking sta van de commissie en het parlement. Ik hoop dat deze toelichting ook een beetje helderheid scheidt bij de mogelijke verdere behandeling van dit dossier.

De voorzitter : Mevrouw Tyberghien heeft het woord.

Mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche : Mijnheer de minister, u hebt niet geantwoord op de vraag of we een standpunt moeten bepalen in de plenaire vergadering of in de commissie.

Tyberghien-Vandenbussche

Minister Eddy Baldewijns : Mevrouw Tyberghien, ik laat deze manier van behandeling en adviesverlening uiteraard ter discussie van het parlement zelf.

Mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche : Dit zou een filosofie kunnen zijn van het decreet dat we hebben goedgekeurd.

Minister Eddy Baldewijns : Ik kan daar niets over uitsluiten. We vragen alleen maar het advies van het parlement. In welke vorm dit moet gebeuren of hoe men tot de formulering van dat advies moet komen, daarover moet het parlement autonoom beslissen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de beschikbare industrieterreinen en de werkgelegenheid in de regio Kortrijk-Roeselare

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Sannen tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de beschikbare industrieterreinen en de werkgelegenheid in de regio Kortrijk-Roeselare.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vanmorgen was ik getuige van een protestbijeenkomst van beleidsvoerders, vertegenwoordigers van de GOM, vertegenwoordigers van lokale gemeentebesturen, en tot mijn verbazing van een aantal parlementsleden die deel uitmaken van het Vlaams Parlement en zelfs van deze meerderheid, net voor het Martelarenplein. Ze uitten duidelijk hun ongenoegen over het ruimtelijke beleid dat deze regering voert in de streek Kortrijk-Roeselare.

Enkele van deze parlementsleden hebben hierover ook al geïnterpelleerd. Zij stelden duidelijk dat de regio Kortrijk-Roeselare zich op dit moment in een dramatische situatie bevindt. Er is een ernstig gebrek aan voldoende ruimte om de industriële ontwikkeling ten volle tot haar recht te laten

komen. U hebt daar een duidelijk antwoord op gegeven : nog 150 hectare is ingekleurd als industrieterrein op het gewestplan. Verschillende elementen zoals ontsluiting, onteigening en privébezit fungeren als rem op de terbeschikkingstelling van deze gronden aan de industrie.

Mijnheer de minister, heeft deze overweldigende vertegenwoordiging uit de regio Roeselare invloed gehad op uw ideeën ? Ondersteunt u hun eisen voor meer ruimte ? Bent u bereid om op korte termijn enig gevolg te geven aan deze misschien wat te simpele eis ? Ruimte creëert immers niet sowieso werk.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, op de eerste plaats wil ik de heer Sannen duidelijk maken dat ik zeer veel begrip kan opbrengen voor een vraag om ruimte voor werk. Deze vraag rijst niet alleen in deze sector, maar in alle sectoren en op alle domeinen.

Wat dit dossier betreft, maken we op dit ogenblik werk van een gedeeltelijke herziening van het gewestplan Kortrijk. De voorstellen hiervoor worden door de GOM West-Vlaanderen en door Leiedal aangedragen. Deze voorstellen moeten worden getoetst aan de grote krachtlijnen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Daarnaast moeten we ook rekening houden met het al dan niet beschikbaar maken van bedrijventerreinen. Wat dit laatste betreft, kan ik bevestigen dat er nog zo'n 140 hectare bruto ter beschikking kan zijn. 86 hectare is vatbaar voor onteigening, en 22 hectare moet op korte termijn uitgerust kunnen worden.

Wat het gewestplan Kortrijk betreft, willen we in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen supplementair nog een aantal hectaren ter beschikking stellen voor de aanleg van bedrijventerreinen. Daarnaast moet ook nog rekening worden gehouden met betwiste gedeelten in het gewestplan van 1994, die wij nu ook hernemen in dit nieuwe ontwerp van gewestplan.

Naast het onderzoek naar bijkomende supplementaire ruimte voor bedrijven, moeten we tijdens de interkabinetwerkzaamheden die gisteren zijn gestart, ook het vrij moeilijke dossier van de zonevreemde bedrijven onderzoeken. We moeten ervan uitgaan dat er oplossingen worden gevonden voor

Baldewijns

deze bedrijven, die op een legale manier tot stand zijn gekomen.

Ik moet u niet verbergen, mijnheer Sannen, dat ook andere aspecten in overweging moeten worden genomen bij een herziening van een gewestplan. Ik denk aan de ruimte die nodig is voor de agrarische activiteit : ook de agrarische sector heeft recht op voldoende ruimte. Die sector creëert tewerkstelling en is bovendien behoeder van de open ruimte.

We moeten ook rekening houden met de doelstellingen inzake bebossing, natuurgebieden, enzovoort. Denken we bijvoorbeeld maar aan de belangrijke beek- en valleigebieden rond de Bovenshelde en de Leie. We moeten ook deze aangelegenheden correct in het gewestplan inkleuren. De werkzaamheden met dat doel zijn gestart en ik vermoed dat we dit ontwerp van gewestplan eind mei aan de regering zullen kunnen overhandigen. Daarnaast wordt nog een bijzondere inspanning geleverd om vóór het zomerreces ook de gewestplannen voor Roeselare-Tielt en voor Oostende-Middenkust aan de regering voor te leggen.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de minister, ik ben blij te horen dat er werk wordt gemaakt van deze gewestplanherziening en dat u dit op een globale manier wenst aan te pakken, teneinde een evenwicht te realiseren tussen allerlei sectoren en bestemmingen. Ik ben ook verheugd dat u wilt uitgaan van de krachtlijnen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Toch heb ik nog één bijkomende vraag. We zijn het er waarschijnlijk allemaal over eens dat er, zoals in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen staat, bijkomende industrieruimte nodig is. De eis van de GOM is groter en niet compatibel met het R.S.V. U zegt nochtans dat u bij het aanvatten van deze herziening vertrekt van wat de GOM voorlegt. Bent u het met me eens dat de eis van de GOM incompatibel is met het R.S.V. en het niet goed is daarvan te vertrekken ?

Minister Eddy Baldewijns : Het gaat hier uiteraard om voorstellen. Die komen niet alleen van de GOM of van Leiedal. Ook andere instanties formuleren voorstellen, voor andere sectoren. Uiteraard is het onmogelijk al die voorstellen in te vullen. We moeten ook rekening houden met het belangrijke gegeven dat het Ruimtelijk Structuur-

plan Vlaanderen zich een tijdsperspectief heeft toegemeten tot het jaar 2007. Het zou niet getuigen van een correct beleid indien we vandaag al, bij de eerste gewestplannen van elke subregio, een volle invulling zouden willen geven aan alle verschillende factoren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het weren van bepaalde door de BRTN uitgezonden programma's van de Nederlandse kabel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het weren van bepaalde door de BRTN uitgezonden programma's van de Nederlandse kabel.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (Op de tribune) : Mijnheer de minister, op 7 april zond de BRTN, de rechtsvoorganger van onze VRT, een uitzending door derden uit. Die uitzending werd ook uitgezonden via de Nederlandse kabel, zoals met alle uitzendingen van de BRTN gebeurde en nog steeds gebeurt, en ook met die van de VRT zal gebeuren.

Die bewuste uitzending van de NOS, de Nationalistische Omroep Stichting, is in het verkeerde keelgat geschoten van een Nederlandse groepering die zegt zich te bekommeren om de strijd tegen het racisme en blijkbaar aanstoot nam aan een aantal uitspraken in die uitzending. Die vereniging dreigt er nu mee om in de toekomst uitzendingen van de BRTN/VRT te censureren als die in strijd worden geacht met de Nederlandse wetgeving. Zoiets brengt ons natuurlijk heel ver. Stel u voor dat de Edamse kaasvereniging ooit aanstoot gaat nemen aan de VAR-reclame voor Belgische kazen of, erger nog, dat de Rotterdamse havenlobby het moeilijk zal krijgen met een promotionele documentaire over de haven van Antwerpen. Mijn concrete vraag luidt dan ook als volgt : welke maatregelen neemt u, als minister van media, om ervoor te zorgen dat onze VRT-programma's ongcensureerd op de Nederlandse kabel kunnen blijven ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, volgens de richtlijn Televisie zonder Grenzen mogen de omroepen vrij worden doorgegeven in alle lidstaten. Zo hebben wij VT4 op onze kabel moeten toelaten en zo kan Nederland zich er niet tegen verzetten dat de BRTN wordt uitgezonden via de Nederlandse kabel.

Mijnheer Van Hauthem, ik zie u nu al het voorhoofd fronsen. Er is inderdaad ook artikel 2, dat zegt dat de ontvangende lidstaat, indien uitzendingen stellingen zouden bevatten die ingaan tegen ras of huidskleur, de betrokken uitzendingen van de zender van de kabel kan weren. Daar bestaat een procedure voor : het moet twee maal over hetzelfde misdrijf gaan, wat dan wordt gevolgd door een verwittiging en uiteindelijk kan men op basis van artikel 2 een bepaalde omroep van de kabel halen.

Ik heb de desbetreffende uitzending niet gezien. Ik kan me er niet over uitspreken. Door het amendement van de heren Decaluwé en Van Wallendael op het nieuwe maxidecreet kunnen omroepverenigingen die uitzendingen door derden maken, evenals uitzendingen die ingaan tegen de verdraagzaamheid of racistische stellingen innemen, hun licentie verliezen. Dat staat in de wet van 1981 over het racisme.

Ik raad het Vlaams Blok aan om de uitzendingen zeer goed te bekijken. In het VRT-decreet werd er in bepalingen voorzien die het mogelijk maken om de vergunning voor uitzendingen door derden of van politieke partijen in te trekken. U bent gewaarschuwd. Het zal niet zonder reden zijn dat de Nederlanders zich ergerden aan het feit dat via de kabel zulke dingen kunnen worden uitgezonden. (*Applaus bij AGALEV en de SP*)

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Ik wil daar iets aan toevoegen. U herinnert zich dat onze fractie dat amendement heeft goedgekeurd. Wij blijven daar achter staan, omdat we er zeker van zijn dat geen enkele van onze programma's in overtreding is met de door u genoemde wet.

Ik stel ook vast dat een letterlijke toepassing van dat artikel ertoe zal leiden dat de hele VRT van de kabel zal worden gebannen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over een mogelijke bevoegdheidsoverschrijding door de federale regering met betrekking tot het KMO-beleid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Denys tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over een mogelijke bevoegdheidsoverschrijding door de federale regering met betrekking tot het KMO-beleid.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil het hebben over de heer Pinxten. Vorige week stelde uw federale collega een KMO-plan voor. Mijn hart klopt iets sneller voor de KMO's dan voor de multinationals, en ik heb zijn voorstel dan ook met een gunstig vooroordeel benaderd.

Twee zaken vallen nogal op. In zijn voorstellen gebruikt hij niet de instrumenten die men van een federaal regeringslid zou verwachten. Voor zijn zeven of acht voorstellen hanteert hij geen fiscale instrumenten. Wij klagen erover dat de fiscaliteit niet tot onze bevoegdheid behoort, maar de federale minister gebruikt deze bevoegdheid gewoon niet.

Hij gebruikt echter wel de instrumenten die door de Vlaamse regering bij het voeren van een Vlaams economisch beleid worden gebruikt, zoals het subsidiëren, garanderen en het organiseren van loketten. Het is maar een kleine stap in het gebruik van onze instrumenten voor onze bevoegdheden. Ik heb vastgesteld dat minister Pinxten in zijn voorstel op twee domeinen aan bevoegdheidsoverschrijding doet. Ten eerste is de permanente vorming van de KMO-leiders een materie die tot uw opdracht en tot onze bevoegdheid behoort, mijnheer de minister. Ten tweede stelt hij een garantieregeling in voor risicokapitaal. We hebben hier enkele weken geleden een decreet goedgekeurd over garantieregeling voor risicokapitaal. Ik weet wel dat de pragmatische KMO-leider zich niet aantrekt waar het geld vandaan komt. Maar als we praten over een doorzichtig bestuur ten aanzien

Denys

van de KMO's, moet men tenminste de bevoegdheden respecteren die de grondwetgever heeft voorzien.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat uw bevoegdheden op twee domeinen worden aangetast. Ik voel aan dat u daarmee door uw eigen federale collega bent gerold. Op welke wijze zult u hier orde op zaken stellen ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Denys, ik voel mij absoluut niet gerold, maar ik verheug mij erover ook dat de federale regering ten aanzien van de KMO's maatregelen neemt. Ik heb de voorstellen van minister Pinxten grondig bekeken, en ik denk dat het absoluut geen bevoegdheidsverschrijdingen zijn.

De vestigingswet is een federale bevoegdheid. Er is ook het waarborgfonds en het participatiefonds. Wij hebben de garantieregeling voor risicokapitaal, hij heeft een garantieregeling voor investeringskredieten. Dat is iets anders dan risicokapitaal.

Hij heeft een aantal voorstellen gedaan in verband met kredieturen voor werknemers van de KMO's. Slechts 4 percent van de werknemers in de KMO's maken gebruik van kredieturen. Deze regeling wordt federaal getroffen.

Minister Pinxten heeft een soort stagesysteem in verband met export, en dit is ook mogelijk in Vlaanderen. Hij is nog altijd ten dele bevoegd, want er is ook nog de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel. Ook op dit vlak denk ik dat hij binnen zijn bevoegdheden is gebleven.

Ik kan verschillende maatregelen positief evalueren, en minister Pinxten heeft ook gezegd dat hij expliciet overleg zal plegen met de gewesten. Zo is er een maatregel in het vooruitzicht gesteld in verband met de schenkingsrechten. U weet dat wij de successierechten hebben verlaagd voor de familiale bedrijven. Op dat vlak zal hij een initiatief nemen in overleg met de gewesten.

Hij is perfect in zijn rol gebleven. In Vlaanderen hebben we het Fonds voor Commerciële Centra, de garantieregeling voor risicokapitaal, de peterchapsprojecten, de adviespremies voor de KMO's, de regionale preventiecentra, de herziening van de

expansiesteun, de verhoogde steun voor starters enzovoort. We hebben in de loop van de afgelopen maanden KMO-maatregelen genomen, weliswaar niet gebundeld.

Nieuwe politieke cultuur, mijnheer Denys, houdt niet altijd in een bokspartij te willen leveren met de federale overheid. We proberen om complementair maatregelen te nemen. Ik ben het met u eens dat, wanneer hij van plan is een KMO-loket in te stellen, we dat gezamenlijk zouden moeten doen. De middenstander heeft er geen boodschap aan wie wat doet, maar vraagt dat er maatregelen worden genomen. Het KMO-loket zou een gezamenlijk initiatief moeten zijn.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik wil allereerst weten of de heer Pinxten u heeft gecontacteerd om overleg te plegen ? Wat de permanente vorming betreft : deze bevoegdheid behoort toe aan de bijzondere wetgever. Hier zijn maatregelen in een speciaal hoofdstuk, onder de noemer permanente vorming voor KMO-werknemers, vooropgesteld. Hebt u dan geen opdracht in het kader van de permanente vorming van de werknemers van een KMO ? Is dat dan een opdracht geworden van de federale overheid ? Op die vraag wil ik een antwoord.

Daarenboven vraag ik mij af of er, naast het participatiefonds, een aantal speciale maatregelen worden genomen om overheidsgaranties in het risicokapitaal op te nemen ? We hebben daaromtrent zelf het initiatief genomen. Vindt u dat de federale overheid op die twee domeinen een rol te vervullen heeft ? Als dat zo is, dan garandeer ik u dat voor wie een KMO leidt, de zaken nog veel ondoorzichtiger zijn geworden. De mensen weten al niet meer wie waarvoor verantwoordelijk is, maar als we dan elkaars verantwoordelijkheden doorkruisen, wordt het een potje. Dat moeten we vermijden.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Denys, met betrekking tot uw vraag over het participatiefonds, heb ik hier de tekst bij de hand. Die handelt over het verstrekken van waarborgen op investeringskredieten, toegekend door kredietinstellingen. Het participatiefonds doet dat. De garantieregeling is iets anders : die houdt in dat er risicokapitaal wordt aangereikt. Dat is iets anders dan het waarborgen van investeringskredieten.

Van Rompuy

De kwestie van de permanente vorming behelst een systeem van betaald, educatief verlof. Tot de helft van de vergoeding kan bij de overheid worden gec recupereerd. Het maximum hiervoor is 62 uren per jaar. Het betaald educatief verlof is een regeling op het vlak van de arbeidsorganisatie, wat tot de federale wetgeving behoort. Dit sluit niet uit dat wij inzake permanente vorming iets kunnen ondernemen. Wij hebben instrumenten ter beschikking zoals het VIZO. Er is de 750 miljoen frank die minister-president Van den Brande op zijn begroting heeft ingeschreven voor permanente vorming, maar ik denk dat hij zijn bevoegdheid niet overschrijdt. Wat mij aanbelangt, is dat er nu een mogelijkheid bestaat om betaald educatief verlof te krijgen. Dit kan de opleiding versterken buiten de arbeidsuren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michiel Vandebussche tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het ontbreken van een Brussel-luik in het advies van de Commissie Bestuurlijke Organisatie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vandebussche tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het ontbreken van een Brussel-luik in het advies van de Commissie Bestuurlijke Organisatie.

De heer Vandebussche heeft het woord.

De heer Michiel Vandebussche (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben enkele dagen geleden een zeer interessant advies van de commissie Bestuurlijke Organisatie in Vlaanderen ontvangen. Hierin staan een aantal tekeningen voor een toekomstige, democratische vernieuwde bestuurlijke organisatie voor Vlaanderen. Ik heb moeten vaststellen dat daarin de relatie tussen Vlaanderen en de Brusselse instellingen niet aan de orde komt.

We hebben ook net het beleidsplan Brussel van de Vlaamse regering, onder impuls van minister Anne Van Asbroeck, gezien. Eén van de knelpunten in de discussie was de relatie tussen Vlaanderen en

Brussel, zoals de relatie tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, lokale besturen, gemeenten en OCMW's in Brussel. We vinden hierover in het advies van de commissie Bestuurlijke Organisatie niks terug. Integendeel, de commissie poneert dat ze, wat betreft de stedelijke problematiek – één van de aandachtspunten die door de minister naar voren is gebracht en waarover de commissie advies moet uitbrengen – de meer grootstedelijke problemen van Antwerpen en Gent als uitgangspunt kan nemen. Zij kiest niet voor Brussel omdat het zo ingewikkeld is. In haar advies wordt deze stad als zeer dramatisch beschouwd.

Zij zegt zelf dat ze geen halfslachtig advies wenst uit te brengen in het kader van dit eerste rapport. Denkt u dat het, na het advies, nog nuttig kan zijn dat de Commissie Bestuurlijke Organisatie zich uitspreekt over het stedenbeleid ? Kan dat via een aanvullend onderzoek en rapport ? Mijns inziens zou dat nuttig zijn.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Vandebussche heeft het rapport Bestuurlijke Vernieuwing Vlaanderen vermeld. De Commissie Bestuurlijke Organisatie voerde deze studie uit onder leiding van professor De Rynck. Dit rapport wordt momenteel besproken in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden.

In de CBO zetelen naast vertegenwoordigers van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten en van de Vereniging van Vlaamse Provincies ook een aantal wetenschappers. Het was een bewuste keuze een aantal precieze opdrachten aan deze commissie toe te wijzen. Haar eerste opdracht was : binnen een periode van één jaar de verschillende voorstellen en mogelijkheden in verband met de bestuurlijke indeling van Vlaanderen in een advies te gieten. De precieze relatie tussen Vlaams Gewest en provincie, de rol van de provincie op intermediair niveau, de lokale besturen, de intercommunales en het stadsgewest werden onder de loep genomen. Dit laatste hebben we heel specifiek gevraagd voor Antwerpen.

Dit rapport verdient een grondig maatschappelijk debat. We zullen daarom enkele provinciale discussiedagen organiseren. We zullen een aantal andere partners horen, en ook zij zullen hun advies mogen uitbrengen.

Peeters

Mijn ambtgenoot voor Brusselse Aangelegenheden heeft een gelijkaardige studie bevolen voor Brussel. Die zal eerstdaags ter beschikking zijn. Dit onderzoek zal belangrijke informatie bieden. Het is mijn bedoeling deze rapporten te bespreken en de relatie met en mogelijkheden in Brussel te bekijken. We zullen rekening moeten houden met onze beperkte bevoegdheden over Brussel. Ik ben alleszins bereid te praten en vast van plan daar werk van te maken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de vertegenwoordiging, aanwezigheid en deelname van Vlaanderen aan internationale sporttoernooien

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijck tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de vertegenwoordiging, aanwezigheid en deelname van Vlaanderen aan internationale sporttoernooien.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de voorbije dagen vernamen we dat een niet onbelangrijke gefederaliseerde sportbond, met name de Judobond, de wens uitdrukte voortaan zowel met een Vlaamse als met een Waalse ploeg deel te nemen aan internationale toernooien. Ik zal u geen geheim verklappen als ik zeg dat we dat met plezier aanhoren.

We horen dat graag om twee redenen. Enerzijds is het een logisch gevolg van de federalisering, waarbij sportbeleid een integrale bevoegdheid is van de gemeenschappen. Anderzijds neemt de Vlaamse regering heel wat initiatieven om Vlaanderen op sportief vlak naar buiten toe uitstraling te geven.

Ik heb twee concrete vragen. Hebt u initiatieven genomen om de wens van de Judobond te ondersteunen ? En hebt u iets ondernomen om dit logisch gevolg van de federalisering bij andere sportbonden hard te maken en te promoten ?

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de problemen bij de judobond waarnaar u verwijst, zijn mij bekend. Het is trouwens geen geïsoleerd geval. Ook andere sportfederaties die federaal zijn georganiseerd, ervaren deze spanning, bijvoorbeeld de voetbalbond. In verband met het decreet op de niet-professionele sportbeoefenaar is bij het Arbitragehof een bevoegdheidsoverschrijding aangeklaagd. Dit was niet ingegeven door de Vlaamse vleugel, maar door de Franstaligen. Waar u het over hebt, is exemplarisch voor wat zich op breder vlak voordoet.

Ik heb terzake geen formele initiatieven genomen. Ik heb echter wel informele gesprekken gehad. Ik pleit er bij de sportfederaties telkens voor dat ze zich conformeren aan onze eigen staatshervorming en zich organiseren volgens een confederaal model. Maar bij internationale sportmanifestaties zoals de Olympische Spelen, worden alleen de ongeveer 150 landen uitgenodigd die erkend zijn door de Verenigde Naties. Die uitnodiging loopt langs federaal erkende organisaties, zoals het BOIC. Regio's worden bijgevolg niet uitgenodigd en zelfs niet toegelaten.

We promoten wel de gedachte om aan onze eigenheid te werken. Als we echter op internationaal vlak willen meespelen in grote sportcompetities, dan moet dat gebeuren in overleg met de andere gemeenschappen. Daarom proberen we regelmatig, zoals binnen het BOIC, een overleg te organiseren om de zaken op elkaar af te stemmen.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Bij mijn weten zijn Wales, Schotland en Noord-Ierland geen erkende naties. Toch spelen zij op internationale voetbaltoernooien een eigen rol. Wat de Olympische Spelen betreft, worden de regels inderdaad opgelegd door het Internationaal Olympisch Comité. Maar sta mij toe om in eigen land te kijken naar de manier waarop het BOIC werkt. Dat comité levert ook geen goed voorbeeld. Dat is dan weer een andere discussie. We moeten hoe dan ook de sportfederaties, die de wens uitdrukken op internationaal niveau een eigen rol te spelen, ten volle steunen.

Minister Luc Martens : Dat gebeurt ook. Maar met betrekking tot de Olympische Spelen is dat in dit stadium procedureel niet mogelijk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het protocolakkoord inzake de rusthuizen tussen de federale en de Vlaamse regering

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Becq tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het protocolakkoord inzake de rusthuizen tussen de federale en de Vlaamse regering.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, collega's, normaliter was er maandag een protocolakkoord getekend inzake het ouderenbeleid tussen de federale regering, de gemeenschappen en gewesten. In de rusthuissector heerst er heel wat onrust. Er zijn heel wat vragen in verband met de besparingen ten bedrage van 1 miljard frank en de 2 percent lineaire verlaging per rusthuisbed. De rusthuizen worden hier rechtstreeks door getroffen. Er is de vraag naar mogelijke uitbreidingen, en zeer belangrijk is ook de vraag naar een gelijke financiering voor gelijke zorgbehoeften tussen RVT en ROB.

De Vlaamse volksvertegenwoordigers beschikken niet over de tekst van het protocol. We lezen er enkel iets over in de kranten. Mijnheer de minister, wat zijn eigenlijk de krachtlijnen van dit protocol en wat is het effect voor de rusthuizen ? Ik heb gehoord dat de federale regering middelen wil vrijmaken. Betekent dit het terugschroeven van die 1 miljard frank of van die 2 percent ? Er is ook sprake van een gelijkschakeling tussen ROB en RVT, dit vanuit dezelfde zorgbehoefte. Beschikt men in dat verband al over een timing ? Wat is het effect van het protocol op eventuele uitbreidingen van rusthuizen ? Wat is het effect op de thuisgezondheidssector ? Kunnen de Vlaamse volksvertegenwoordigers, of toch zeker de leden van de commissie voor Welzijn en Gezondheid, de tekst van het protocol ter beschikking krijgen ?

- *De heer Marc Olivier, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mevrouw Becq, ik zal proberen op al uw vragen te antwoorden. In het protocol staat duidelijk dat we in de toekomst een coherent ouderenzorgbeleid moeten voeren. Dat is een gronddoelstelling van het protocol waarbij de nadruk ligt op de thuiszorg. Tegelij-

kertijd moet ook de nadruk worden gelegd op een differentiatie van de voorzieningen die op de thuiszorg moeten aansluiten. Ook moet er een diversificatie van de nodige woonvormen plaatshebben, met als meest ingrijpende voorbeeld de RVT's.

Er zijn momenteel wel een aantal problemen met het harmoniseren van erkenningen en programma's. Er zijn ook problemen bij de integratie van de verschillende programma's binnen de verschillende gemeenschappen ten opzichte van het federale niveau. Precies over deze zaken willen we via het protocol tot duidelijke afspraken komen. Deze afspraken zullen gelden voor een periode van één jaar. Ze moeten ervoor zorgen dat het proces van harmonisatie en integratie wordt ingezet. Dat is de algemene basisdoelstelling.

De Vlaamse regering heeft bij de voorbereiding van het protocol geprobeerd om rekening te houden met het principe : voor eenzelfde zorg hoort ook eenzelfde financiering. We moeten er zeker van zijn dat de mensen die zich aanmelden met het zorgprofiel van een B- of C-forfait binnen ROB en RVT, en zich dus in een vergelijkbare zorgbehoevende situatie bevinden, in de toekomst, onder gelijke erkenningsvoorwaarden, een gelijke zorgfinanciering kunnen genieten. Dat inzicht is nu als kerngegeven in het protocol ingeschreven. Er moet ook controle zijn. Men mag niet aan overschaling doen, noch aan onderschaling.

Ten aanzien van de oorspronkelijke weigering van mezelf en minister Demeester-De Meyer om ons namens de regering daartoe te engageren, heeft men een aantal wijzigingen aangebracht die oorspronkelijk niet in de tekst stonden, of die niet voldoende waren geëxpliciteerd. Men heeft tegelijkertijd ook een aantal concrete engagementen afgedwongen. Deze hebben onder meer te maken met het principe van gelijke zorg, gelijke financiering. Men heeft ook geprobeerd om een doorbraak te krijgen voor die rusthuizen die ouderen huisvesten met een C- en B-zorgprofiel, zodoende dat zij geleidelijk aan een bijkomende erkenning als rust- en verzorgingstehuis zouden kunnen bekomen.

Die doorbraak is er nu. Voor de komende vijf jaar wordt in het protocol als optie opgenomen dat er met ingang van 1 januari van volgend jaar systematisch 5.000 erkenningen zullen komen bij de RVT's. Het gaat om RVT's die worden gepuurd uit rusthuisbedden, en met andere woorden vertrekken vanuit een basiserkenning voor rusthuizen. Die basiserkenning rusthuizen blijft behouden, maar er worden jaarlijks 5.000 bedden extra gereconverteerd op het niveau van RVT. Dit zal op hetzelfde

Martens

niveau als de huidige RVT's worden gehonoreerd, waarvoor jaarlijks 1 miljard frank wordt vrijgemaakt. Cumulatief voor de komende vijf jaar betekent dit uiteraard vijf miljard frank. Dit moet toelaten te beantwoorden aan de behoeften die we vandaag kennen.

Houdt dit protocol in dat de lineaire besparing wordt teruggeschroefd? Die 1 miljard frank niet, maar de 2 percent wordt selectief afgebouwd. Daarover zijn diverse onderhandelingen aan de gang. Nu reeds zijn er een aantal pressiegroepen; een aantal andere zullen in de komende weken of maanden hun stem laten horen.

Op welke termijn gebeurt die gelijkschakeling? Aan een tempo van 5.000 per jaar, tot een plafond van 25.000. We zullen dan zien in welke mate we daarmee tegemoetkomen aan de behoefte die er in 2002 zal bestaan. Nu reeds kunnen we zeggen dat dit niet zal volstaan, maar het beantwoordt wel aan de nood die zich vandaag voordoet. Op termijn blijft er nog wel een probleem. In dit dossier, dat al vele jaren aansleept, kennen we wel een historische doorbraak. Er is een engagement naar de realisatie van bijkomende RVT's, die zullen gehonoreerd worden op het huidige niveau.

Wat is de invloed van het protocol op het moratorium? Het moratorium houdt in dat er gedurende een jaar geen voorafgaande vergunningen worden toegekend, maar dat er wel erkenningen kunnen komen volgens de lijst die bij het protocol is gevoegd. Dat betekent dat voor diegenen die een voorafgaande vergunning hebben gekregen, er dit jaar in Vlaanderen nog 1.500 erkenningen kunnen plaatsvinden. Wanneer het protocol na een jaar vervalt, zal op basis van een nieuw protocol een nieuwe lijst worden toegevoegd. Er kunnen nog erkenningen komen, maar geen voorafgaande vergunningen meer.

Wat is de repercussie op de thuiszorg? Daar bestaat inderdaad een zekere doordruk maar die is vooral het gevolg van de besparingen in de gezondheidszorg. Men gaat in de ziekenhuizen het aantal ligdagen gevoelig beperken. Dit legt een grote druk op de thuiszorg. Ook het feit dat de mensen uit de O- en A-categorieën steeds meer en meer uit de rusthuizen zullen verdwijnen, houdt een zekere druk in. We moeten kijken hoe we dat in de toekomst gaan opvangen. Het zal misschien een inspanning vragen vanuit Vlaanderen, maar kan ook gepaard gaan met nieuwe middelen die nu

voor de O en de A zijn ingeschreven in het kader van het RIZIV.

Het is evident dat u over dit protocol kunt beschikken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Herman Suykerbuyk tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het beleid van de Vlaamse regering met betrekking tot de Intergouvernementele Conferentie van de Europese Unie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het beleid van de Vlaamse regering met betrekking tot de Intergouvernementele Conferentie van de Europese Unie.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, we hebben begrepen dat de Vlaamse regering op 15 april heeft beraadslaagd over de standpunten die ze zal innemen over de Intergouvernementele Conferentie. Deze moet op haar beurt een eventuele aanpassing van het Verdrag van Maastricht voorbereiden.

Deze beraadslaging zou onder meer betrekking hebben gehad op de zogenaamde cultuurparagraaf, meer bepaald op de stemprocedure. De manier van stemmen is overigens niet alleen voor culturele aangelegenheden een voorwerp van bespreking op de IGC. Ik neem aan dat de Vlaamse regering daarop een visie heeft. Het heeft te maken met de gevallen waarin we zullen overgaan tot gekwalificeerde meerderheden en degene waarin we unanimititeit zullen handhaven.

Ik zou er persoonlijk voor willen pleiten, ten overvloede naar ik aanneem, dat wat het talenregime betreft de unanimitétsregel gehandhaafd zal blijven. Dat is punt 1.

Suykerbuyk

Een tweede punt betreft het volgende. In het licht van de cultuurparagraaf is er nog altijd een levensgroot probleem op vele terreinen. Het gaat over de economische invalshoek, en over de economische aspecten van culturele aangelegenheden. Ik denk dat het probleem van de vaste boekenprijs daarvan een duidelijk en frappant voorbeeld is. Ik had het hier dus over twee punten : over de wijze waarop zal worden gestemd, met aandacht voor het taalregime, en over de economische aspecten van culturele aangelegenheden. Ik zou u willen vragen welk standpunt uw regering daarover heeft ingenomen, en naar ik veronderstel, heeft overgemaakt aan de federale regering om mee te nemen naar de Intergouvernementele Conferentie. Vanzelfsprekend willen we ook worden ingelicht over de huidige stand van zaken in dat verband.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, met betrekking tot de Intergouvernementele Conferentie ben ik van oordeel dat we ons nu in de aanloop naar de ultieme sprint bevinden.

Ook uit mijn onderhoud van 6 januari met minister-president Kok is gebleken dat het van bij het begin de bedoeling was om in een hogere versnelling te schakelen. Dat was trouwens ook met het Verdrag van Maastricht het geval. De voorbije vier of vijf weken is dat laatste overigens goed gebleken. Een en ander heeft natuurlijk ook te maken met de verkiezingen die morgen in het Verenigd Koninkrijk worden gehouden. Ondertussen zijn ook in Frankrijk vervroegde verkiezingen aangekondigd, maar dat feit was toen nog niet gekend.

Wat betreft de verschillende punten die aan de orde werden gesteld kan ik het volgende zeggen. De Belgische vertegenwoordiging is een samengestelde delegatie. Zo had ikzelf de gelegenheid om in Rome het standpunt van Vlaanderen en ook dat van de regio's te verwoorden. Dat heb ik ondertussen ook in Turijn en in Brussel gedaan. Het Belgische standpunt is dus overduidelijk geïnspireerd door het Vlaamse. Onze belangrijkste prioriteiten worden door de Belgische delegatie ter harte genomen.

Een belangrijk aspect van de drie pijlers die moeten worden bekeken in het licht van het Verdrag van Amsterdam is de wijze van stemmen. We gaan uit van het principe dat over een aantal essentiële

krachtlijnen de unanimiteit moet bewaard blijven. Het nadeel van de unanimiteit als algemene regel is duidelijk. Als één land zich verzet tegen een maatregel kan er geen vooruitgang meer worden geboekt. We hebben er dus belang bij het systeem van gekwalificeerde meerderheden te bepleiten. We doen dat ook – behalve wat betreft zaken die te maken hebben met de essentie van de Unie die we willen uitbouwen.

Een gekwalificeerde wijze van stemmen heeft dus voordelen. Hij staat toe om vooruitgang te boeken, en om de uitbouw van de Unie verder te zetten. Terzelfder tijd is er een risico aan verbonden. Men zou inzake essentiële punten in een minderheidspositie kunnen terechtkomen. Met betrekking tot artikel 128 over de culturele dimensie van de Unie, en met name over paragraaf 4 – de zogenaamde expliciete culturele paragraaf – hebben we de houding aangenomen dat we ook in de toekomst het regime van de unanimiteit wensen te behouden.

Stappen kunnen worden gezet naar gekwalificeerde meerderheden, omwille van de redenen die ik hier heb verwoord. Dat kan als men een essentiële aanpassing van paragraaf 4 van artikel 128 goedkeurt. Daarbij zou moeten worden bepaald dat alles wat te maken heeft met culturele verscheidenheid en identiteit, een absolute waarborg van erkenning moet krijgen in elke beslissing van de Europese Unie.

Ik denk dat dit een voor de hand liggend standpunt is. Op die wijze wordt het principe verduidelijkt en gehandhaafd ; anderzijds staat dit standpunt ons toe om de uitbouw van de huidige Unie volgens onze inzichten tot stand te brengen.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : Ik zou nog even iets willen vragen in verband met de verklaring van de minister-president. Ik denk dat u het goede standpunt hebt ingenomen.

Minister-president Luc Van den Brande : Niet enkel op dit vlak, mijnheer Suykerbuyk. Dit is maar een voorbeeld van goede standpuntbepaling van de Vlaamse regering en in het bijzonder van uw dienaar.

De heer Herman Suykerbuyk : Het zou ons te ver leiden alle goede punten op te sommen.

U hebt het goede standpunt ingenomen.

Suykerbuyk

Ik vraag me af hoeveel andere lidstaten die betrokken worden bij de besluitvorming, het goede voorbeeld van Vlaanderen volgen. Volgt de eigen lidstaat België ?

Mijn tweede vraag betreft de economische implicaties en meer bepaald het probleem van de vaste boekenprijs.

Minister-president Luc Van den Brande : Op uw eerste vraag wil ik antwoorden dat de definitieve standpunten zich versneld zullen manifesteren. Niet onbelangrijk is echter dat Duitsland onze mening deelt. In verband met deze aangelegenheden is dit een niet belangrijke stem.

Wat de vaste boekenprijs betreft, heeft minister Martens tijdens een informele bijeenkomst van de ministers van Cultuur herhaald dat wij daarvan voorstander zijn. U weet dat de Belgische commissaris een andere mening is toegedaan. Op dit vlak is het dus niet duidelijk wat de oriëntatie zal zijn van de verschillende lidstaten bij de definitieve besluitvorming.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid, over de sensibiliseringscampagnes voor homo's en lesbiennes

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Maght-Aelbrecht tot mevrouw Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid, over de sensibiliseringscampagnes voor homo's en lesbiennes.

Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw de minister, collega's, vorige week kreeg ik een uitnodiging voor een persconferentie over het homo- en lesbiennebeleid in Vlaanderen. Toen ik zag welke punten zouden worden besproken, heb ik me toch een paar vragen gesteld.

– *De heer Herman Suykerbuyk, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Zoals velen had ik gehoopt dat het een persconferentie zou worden over een echt kansenbeleid, actiepunten en een vooruitgangsrapport. Op de agenda van de persconferentie stonden drie punten vermeld. Het eerste had betrekking op een archief- en documentatiecentrum. Ik kwam tot de vaststelling dat daarvan noch in de beleidsbrief noch bij de begrotingsbespreking sprake was geweest. Als men toch zo'n initiatief wil nemen, is het dan niet mogelijk dit te incorporeren in de bestaande archief- en documentatiecentra die het momenteel, met de huidige middelen, al moeilijk hebben om rond te komen ?

Het tweede onderwerp was een herbekendmakingscampagne over teletekstpagina's voor homo's en lesbiennes. Alleen al de titel roept vragen op. Bij de bespreking van de begroting voor 1997 had u gezegd dat dit project over homo's, lesbiennes, vrouwen en gehandicapten, dat nu al twee jaar aan de gang is, als een goed project werd ervaren. Ik ben dan ook verbaasd dat er nu een herbekendmakingscampagne nodig is. Ik vraag me af of dit project tijdens de voorbije jaren voldoende is geëvalueerd en hoeveel het heeft gekost.

Ten derde komt er een nieuwe sensibiliseringscampagne. Hier zou ik dezelfde vraag willen stellen : hoeveel geld zal daar weer naartoe gaan ? Die vraag maakt deel uit van een algemene bedenking : meent u dat de kredieten die u daarvoor zult uittrekken, dat door de maatschappij duur opgehoeste geld, wel degelijk goed zijn besteed ? Volgens mij kan men dit maar zeggen als men zich kan baseren op goede evaluaties, rapporten enzovoort.

Naar mijn mening wordt alleen al door de tekst aangeduid dat men eerst heeft gedacht dat het goed was, maar dat men nu het ene project opnieuw bekend moet maken en een nieuwe campagne moet voeren voor het andere project. Mijn grote bekommernis is duidelijk : het geld dat hier wordt besteed, moet goed worden besteed. Ik heb echter de indruk dat deze doelgroep veel meer aandacht krijgt dan de andere in het kansenbeleid opgenomen doelgroepen. Mocht dit niet zo zijn, dan moet ik u zeggen dat er zeker een persconferentie nodig is, want in de realiteit merken we er niets van. We horen slechts woorden. Naar mijn aanvoelen zitten we allemaal te wachten op een echt project binnen het kansenbeleid, maar dan gericht tot iedereen.

De voorzitter : Minister Van Asbroeck heeft het woord.

Minister Anne Van Asbroeck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, zoals de vraagsteller reeds opmerkte is de Teletekstcampagne die we voeren niet alleen gericht op homo's en lesbiennes.

Het project werd één jaar geleden opgestart en behelst een informatiecampagne voor de drie doelgroepen : vrouwen, gehandicapten en homo's en lesbiennes. We weten zeer zeker dat dit aan een bepaalde vraag beantwoordt : via dit medium bereiken we immers een geografisch en sociaal gespreid publiek. Dat het project een respons krijgt, blijkt niet alleen uit de rechtstreekse reacties die wij ontvangen, maar ook uit het feit dat een aantal mensen deelnemen aan bepaalde activiteiten, activiteiten waartoe ze toegang hebben gekregen precies omdat ze het bestaan ervan via Teletekst vernamen.

Binnen het Vlaamse gelijkheidsbeleid hebben we er inderdaad voor gekozen om te sensibiliseren en te informeren over bepaalde doelgroepen en bepaalde aspecten van gelijke kansen. Dat is een werk van lange adem, dat zeer langzaam tot stand kan komen. Daarom zijn wellicht de verschillende projecten niet onmiddellijk zichtbaar.

Uiteraard, naar aanleiding van de persconferentie heeft dit specifiek aandachtspunt over homo's en lesbiennes de pers gehaald, maar er zijn ook andere projecten geweest. Zo heb ik bijvoorbeeld samen met minister Van den Bossche een jeugdliteratuurproject opgezet, dat zeer ruim is en voor alle basisscholen in Vlaanderen en Brussel bestemd is. Het lijkt me dat dit project, dat gericht is op kinderen, één van de sleutelprojecten van het gelijkheidsbeleid zal zijn : het behelst elke problematiek.

Het is inderdaad de bedoeling om met het fonds Suzan Daniel een archief- en documentatiecentrum inzake de homo- en lesbiennebeweging en -cultuur op te zetten. Dit bestaat immers nog niet. Omdat men er geen archivering is, gaat de participatie aan de maatschappij van deze groepen verloren. Het is de bedoeling dit te ondersteunen. Dit project werkt voornamelijk met vrijwilligers, maar een en ander gebeurt ook in samenwerking met befaamde archiefinstellingen, die daaraan hun medewerking verlenen. Het geheel steunt echter op vrijwilligerswerk. De financiële ondersteuning van dit project bedraagt 780.000 frank, wat niet echt een groot bedrag kan worden genoemd.

De sensibiliseringsacties blijven nodig. De vorig jaar door ons uitgezonden spot heeft aanleiding

gegeven tot reacties. Denken we maar aan de RAR, die de spot eerst weigerde uit te zenden en vervolgens op haar beslissing is teruggekomen. Dit gebeurde naar aanleiding van de verschillende reacties die dit met zich heeft meegebracht : onder meer in diverse editoria's verklaarde men dat het niet kon dat men dergelijke uitzendingen weigerde uit te zenden. Dit soort reactie trachten we los te weken, en ik denk dat we daar ook heel goed in slagen. Daarom is de campagne dit jaar opnieuw van start gegaan.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb geen cijfers gekregen over de kostprijs. Deze cijfers interesseerden me omdat ik er een fundamentele opmerking over heb gemaakt. Ik blijf erbij dat sensibiliseringscampagnes niet overroepen mogen zijn, dat ze steeds goed moeten worden voorbereid. Ik geloof eerder in een spontaan proces, in een evolutie binnen de maatschappij, dan in een door de overheid opgelegde, gestructureerde en gedicteerde mentaliteitswijziging.

Als het kan zou ik, misschien schriftelijk, een antwoord willen krijgen over het financiële luik.

De voorzitter : Minister Van Asbroeck heeft het woord.

Minister Anne Van Asbroeck : Ik kan u zeggen dat er aan Teletekst 98.600 frank wordt besteed, aan de sensibiliseringscampagne 3.675.000 frank en aan het Suzan Danielfonds 780.000 frank. Ik wil u wel een omstandig schriftelijk antwoord geven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de effectieve besteding van Europese fondsen door de Vlaamse regering

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Decaluwé tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie,

Voorzitter

over de effectieve besteding van Europese fondsen door de Vlaamse regering.

De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, momenteel onderzoekt de commissie Regionaal Beleid van het Europees Parlement de al dan niet effectieve besteding van de middelen van de Europese structuurfondsen : het Europees Sociaal Fonds, het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw. Vorige week heeft een Europees ambtenaar in deze commissie bij het organiseren van hoorzittingen gezegd dat België, maar ook Vlaanderen en Wallonië, miljoenen laten liggen door traagheid en bureaucratie. Onder impuls van de verslaggever, de Franse democraat Decourrière, heeft de commissie blijkbaar beslist om deze vraag te stellen aan de minister-presidenten van Vlaanderen en Wallonië. Op die manier wil ze nagaan wat er in de realiteit gebeurt en waarom te weinig middelen die door Europa zijn toegezegd, effectief worden besteed. Dezelfde ambtenaar zei ook dat maar 9,5 percent van de middelen die aan Limburg zijn toegekend, effectief worden besteed. Dat is krasse taal.

Daarom wil ik u een aantal concrete vragen stellen, mijnheer de minister-president. Kunt u de woorden van die ambtenaar bevestigen, en laten we dus inderdaad middelen onbenut ? Zo ja, hoe komt dit en over welk bedrag gaat het ? Ten derde, kunt u een onderscheid maken in de specificiteit van het Europees Sociaal Fonds ? Een goed jaar geleden hebben we immers meegemaakt dat een groot aantal waardevolle projecten niet konden doorgaan bij gebrek aan Europese middelen, ook bij het Europees Fonds voor Regionaal Beleid en het Landbouwfonds. Ten vierde, als een aantal middelen niet worden besteed, kunnen die dan nog worden gecupereerd ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Decaluwé treedt niet alleen buiten op, maar stelt ook in het parlement gerichte vragen. Dit is inderdaad de plaats waar regering en ministers moeten worden ondervraagd. Het getuigt natuurlijk van zijn complementariteit. Ik stel vast dat hij deze namiddag tot inzicht is gekomen.

Ten gronde wil ik zeggen dat wat in de pers is verschenen, nogal ongenueanceerd is. Ten eerste maakt de betrokken Europese Echo – om het zo te noemen – een duidelijk onderscheid tussen EFRO, ESF en Landbouwfonds. Op het vlak van ESF en Landbouwfonds is er helemaal geen onderbenutting, tenzij heel partieel. Mijnheer Decaluwé, zoals u terecht heeft opgemerkt, is er voor het ESF zelfs een tekort ten opzichte van de doelstelling-III-middelen en de bestaande behoeften. Wat het EFRO betreft, is de kritiek globaal gericht op de benutting van de middelen door Wallonië. Er is ook een probleem voor een deel van Limburg. Een en ander hangt samen met het unieke programmeringsdocument. U weet dat de procedure veranderd is. Vroeger waren er goedbedoelde gefragmenteerde projecten, maar die waren niet altijd even strategisch relevant. Dit unieke programmeringsdocument vormt de basis om uiteindelijk projecten in te dienen.

We hebben een zekere achterstand opgelopen. Ik voel evenwel niet de behoefte om vanuit het Martelarenplein 19 aan te geven wat er op het terrein moet gebeuren. Men zegt wel eens dat we te centralistisch werken. We proberen de zaken van bij de basis aan te pakken.

Wat Vlaanderen betreft, zal er van onderbenutting van middelen geen sprake zijn, ook niet wat het EFRO betreft, rekening houdend met de uiteindelijke invulling door middel van de projecten van het unieke programmeringsdocument.

Ik ben blij dat u deze vraag stelt, want dat biedt mij de gelegenheid om te zeggen dat we er alle belang bij hebben dat we de Europese middelen die tot strategische versterking leiden, uiteraard moeten benutten. Dit moet wel op een selectieve manier gebeuren.

Het is niet omdat er een zeker Europees manna aanwezig is, dat we zomaar middelen moeten aanwenden voor om het even wat. Als wij een wijziging vragen van de Europese doelstellingspolitiek in 1999, omdat die in de toekomst enkel kan gaan over strategische versterking, dan mogen we evenmin meedoen aan het wegsluizen van middelen die voor ons eigenlijk geen nut hebben. Dit hangt samen met doelstelling één en twee : de problematiek in zijn geheel.

Samengevat kunnen we stellen dat er geen probleem is wat betreft het ESF en het landbouwfonds. Er is een zekere achterstand wat betreft het EFRO. Maar die zal ongetwijfeld worden ingelo-

Van den Brande

pen in combinatie met het unieke programmingsdocument.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Het antwoord van de minister-president is een opluchting. Toch nog enkele vragen. In welke orde van grootte spreken we als we het over die achterstand hebben ? Het is positief dat de minister-president kan stellen dat er inderdaad nagenoeg geen problemen zijn. Het zou misschien ook goed zijn om krachtig te reageren tegen dergelijke uitspraken van een Europees ambtenaar. Die uitspraken, die blijkbaar niet correct zijn, schaden het imago van onze regio. Ze zijn niet alleen in de Nederlandstalige maar ook in de buitenlandse pers verschenen.

Minister-president Luc Van den Brande : U weet dat de Vlamingen op sommige punten altijd wat meer masochist zijn dan de anderen. Ik heb niet gezegd dat de betrokken ambtenaar verkeerde informatie heeft verstrekt. De uitspraken waren alleen veel genuanceerder dan uit de persberichten is gebleken. Minister van Rompuy en de diensten van EWBL hebben onder meer drie elementen aangebracht om tot een juiste lezing te komen. Wat de bedragen betreft, is men nu de chronologie aan het bekijken. Daarover ben ik best bereid nadien verder informatie mee te geven.

Op welk moment in de programmeringsperiode zullen de diverse middelen worden benut ? Het is onmogelijk het aandeel dat wordt benut, op te geven. Dat moet worden bekeken in het kader van de betrokken goedgekeurde periodes. Eigenlijk kan die evaluatie pas worden gemaakt op het einde van 1999. Ik wil u wel bepaalde deelinformatie bezorgen maar die zou ons hier te ver leiden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de gevolgen voor de Vlaamse Gemeenschap van een eventueel volwaardig lidmaatschap van de Cocof bij het Overlegcomité

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hauthem tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de gevolgen voor de Vlaamse Gemeenschap van een eventueel volwaardig lidmaatschap van de Cocof bij het Overlegcomité.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, mijnheer de voorzitter, collega's, de voorzitter van de Franse Gemeenschapscommissie, de heer Hasquin is een gevaarlijk man. Het is ook een man die er nogal plezier in schept om de Vlamingen uit te testen om te zien hoever hij kan gaan. Ik verwijs onder meer naar het uitzenden van Télé-Bruxelles in de Vlaamse rand en naar de oprichting van de Adviesraad van de Franse Gemeenschapscommissie, de Cocof waar ook Franstalige mandatarissen uit Vlaams-Brabant in zetelen.

Ik neem aan dat wanneer die man niet op een behoorlijke manier wordt teruggefloten en op zijn plaats wordt gezet, hij het terrein steeds verder zal aftasten om te zien hoever hij kan gaan. De volgende stap is blijkbaar om als voorzitter van de Cocof, de Cocof het volwaardig lidmaatschap te gunnen van het overlegcomité. Blijkbaar wordt hij daarin gesterkt door de inspecteur-generaal van Financiën. Daardoor gesterkt, eist hij nu ook een volwaardige plaats op als lid van het overlegcomité.

Zoiets is voor ons onaanvaardbaar. Ten eerste komt daardoor de pariteit in dat overlegcomité in het gedrang. Die pariteit hoeft voor ons niet, maar ze is er nu eenmaal. Ten tweede, zou het op die manier niet kunnen dat de Cocof eigenlijk institutioneel hetzelfde statuut zou krijgen als de Vlaamse Gemeenschap en dat we aldus in dat overlegcomité met twee gemeenschappen tegenover één gemeenschap zouden komen te staan ? Kunt u zich dit voorstellen ? Ten derde wordt de tweeledigheid, die er de facto al niet is, nog verder uitgehouden.

Mijnheer de minister-president, wat mij bijzonder verontrust, is dat premier Dehaene blijkbaar nog niet in zijn kaarten wil laten kijken. Zijn woordvoerster heeft aan de pers alleen willen laten weten dat – ik citeer – het een ingewikkeld juridisch probleem is, maar dat er in elk geval geen afwijzing is. Daarom vraag ik u naar uw standpunt terzake : is daar in het overlegcomité al over gesproken, hebt u al aan premier Dehaene laten weten dat dit eigenlijk niet kan en, ten slotte, hebt u de heer

Van Hauthem

Maystadt, federaal minister van Financiën, al gesommeerd omtrent het feit dat de Cocof blijkbaar al een zitje veroverd heeft in het Interministerieel Comité van Financiën ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer Van Hauthem, ik heb onmiddellijk gereageerd op wat de heer Hasquin heeft gezegd. Het wordt voorgesteld alsof het een nieuwe beslissing betreft, maar het is in feite een uitspraak van het Arbitragehof die bijna twee jaar oud is.

Het Arbitragehof heeft ten eerste gezegd dat er een zekere decreetgevende bevoegdheid is in hoofde van de Cocof, een probleem dat we reeds vroeger hebben moeten vaststellen. Ten tweede achtte het Arbitragehof de vraag van de Cocof, om die voorzieningen uit te voeren, ontvankelijk voor verdere behandeling. Tot daar de twee essentiële punten uit het arrest van het Arbitragehof.

Iets helemaal anders is het feit dat de heer Hasquin daaraan de vraag koppelt om aanwezig te zijn in alle overleg- en ministeriële vergaderingen. Het is vanzelfsprekend uitgesloten dat de Cocof aanwezig zou zijn in het overlegcomité en in de interministeriële conferenties. Daarover werd bij het begin van deze zittingsperiode een duidelijke interpretatie gegeven door het overlegcomité. Voor mij is het duidelijk dat het evenwicht en de fundamentele tweeledigheid van het land totaal in het gedrang zouden komen indien de Cocof eenzijdig in deze organismen zitting zou hebben. Ik denk daarom dat de heer Hasquin zich illusies maakt indien hij gelooft dat dit zou kunnen. Wordt daar toch op aangedrongen, dan denk ik dat dit een achterhoedegevecht is.

De federale Eerste Minister zal hierop antwoorden op een zitting die op 7 of 8 mei plaatsvindt. Hij zal dit dus zelf doen. Het zou mij echter sterk verbazen indien zijn standpunt enigerwijze zou afwijken van het standpunt dat ik hier heb geformuleerd.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Eén vraag heeft hij evenwel niet beantwoord, namelijk hoe hij reageert op het feit dat de inspecteur-generaal van Finan-

ciën eigenlijk voor de Cocof al een zitje gereserveerd heeft in het Interministerieel Comité van Financiën. Ik las dit in La Libre Belgique van 23 april jongstleden.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik heb deze informatie nog niet kunnen natrekken. Ik heb ze opgevraagd maar ik kan er nu nog niet op antwoorden. Het is niet de inspecteur van Financiën die bepaalt wie er in de interministeriële conferentie zit en wie in het overlegcomité zit. Ik kan u daar vandaag niet wijzer over maken. De fundamentele tweeledigheid die ook de basis is van onze Schrikkelnota en van een aantal andere voorstellen moet worden gewaarborgd. We zitten nu al in een merkwaardige situatie. Door versplintering van de diverse institutionele organen in het zuiden van het land, is Vlaanderen op sommige plaatsen aanwezig – gewest en gemeenschap samen – en de andere gemeenschappen en gewesten zitten mee rond de tafel.

Het is uitgesloten en er is een vaste afspraak dat het verzoek van de heer Hasquin op generlei wijze invulling kan krijgen. Bovendien is wettelijk bepaald hoe het overlegcomité is samengesteld. Onafgezien van de juiste draagwijdte van het arrest van het arbitragehof, zou men veronderstellen dat er een wetswijziging moet worden doorgevoerd. Het is uitgesloten en onbespreekbaar.

Ik vermoed dat de federale premier er net zo over denkt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de verschillen in huurprijzen en prijzen voor bouwgrond tussen Vlaams-Brabant en de rest van Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de verschillen in huurprijzen en prijzen voor bouwgrond tussen Vlaams-Brabant en de rest van Vlaanderen.

Voorzitter

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week heeft de provincie Vlaams-Brabant een bespreking gewijd aan een aantal maatregelen met het voornemen tussenkomsten toe te kennen ten voordele van de autochtone bewoners van een twintigtal Vlaams-Brabantse gemeenten rond Brussel. Bij deze gelegenheid zijn er een aantal cijfers in het oog gesprongen die toch wel de wenkbrauwen doen fronsen.

De huurprijzen in de betrokken gemeenten liggen gemiddeld 20 percent hoger dan elders in Vlaanderen. De prijzen voor de bouwgronden liggen 33 percent hoger. Gemiddeld zijn er heel wat minder gezinnen in staat om een woning te kopen.

De provincie Vlaams-Brabant heeft een heleboel maatregelen vastgelegd : het aankopen van bouwgronden om ze dan opnieuw te verkopen, het kopen van woningen om ze te verkopen of te verhuren, het ter beschikking stellen van goedkope woningen aan jonge gezinnen, en dies meer. Dat zijn allemaal, mijns inziens, zinnige en efficiënte maatregelen. De provincie trekt daar 180 miljoen frank voor uit.

De provincie heeft ook laten verstaan dat ze het van de regering zou appreciëren 200 miljoen frank te ontvangen in het licht van het kleine succes van Vlabinvest. Dit verloopt nogal traag. Vlabinvest volstaat niet om een antwoord te zijn op de bestaande problematiek in Vlaanderen.

Is de regering bereid om in te gaan op de vraag van de provincie ?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil eerst zeggen dat Vlabinvest het geschikte instrument is om op te treden naar de faciliteitengemeenten. Ik moet niet verder ingaan op de maatregel. De minister-president heeft ze net toegelicht in het adviesorgaan. Het engagement is er om 200 supplementaire woongelegenheden tot stand te brengen. Dit engagement blijft.

We hebben de dynamiek versterkt in de zin dat er ook een nauwe samenwerking is tussen Vlabinvest en de sociale sector. Dat komt de regio ten goede.

Er moet worden gewerkt op diverse niveaus – zoals het Vlaams Gewest en de provincie. De provincie als intermediair niveau kan een aantal initiatieven nemen. Ze doet dat ook met reglementering en het rollend fonds dat complementair is aan wat wij doen. In aanvulling op Vlabinvest zijn wij hier nog aan het werken. We hebben nooit zo veel in Vlaams-Brabant geïnvesteerd als nu. In 1996 heb ik uit het geld voor sociale huisvesting 661 miljoen frank in de regio Vlaams-Brabant besteed. Dat is meer dan vroeger, wat ook verantwoord is.

Tegelijk werken we aan een eigen instrumentarium. De Vlaamse regering heeft zopas de definitieve goedkeuring gegeven aan het ontwerp voor wooncode dat eerstdaags naar het parlement komt en in de commissie zal worden besproken. Hierin hebben we een aantal precieze instrumenten tot stand gebracht die we volledig in Vlaams-Brabant zullen inschakelen. Zo is er het recht van wederinkoop om binnen de sector van de sociale huisvesting speculatie proberen tegen te gaan. Die is het grootst in Vlaams-Brabant. We willen die huizen in ons patrimonium houden en vermijden dat ze worden doorverkocht.

We voeren tegelijk het recht van voorkoop in. Een aantal van de betrokkenen in de huisvesting krijgen in bepaalde afgebakende gebieden een voorkooprecht voor leegstaande panden. Het sociaal beheersrecht is waarschijnlijk de allerbelangrijkste maatregel. In het kader van de inventaris leegstand en verkrotting komt er een opeisingsrecht voor de overheid en de verschillende betrokkenen in Vlaams-Brabant.

Op die manier hebben we een vrij complementair instrumentarium ter beschikking. Enerzijds investeren we meer dan ooit vanuit de sociale huisvesting. De dynamiek wordt bij Vlabinvest gelegd, dat zich op een welbepaald gebied concentreert. Tegelijk brengt de provincie Vlaams-Brabant een complementair mechanisme op gang voor de huisvestingssector. Op dit ogenblik is er geen reden om onmiddellijk bepaalde maatregelen te nemen. Vlaams-Brabant beschikt over meer investeringen en betere instrumenten dan ooit tevoren.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik waardeer alle initiatieven voor een betere bescherming van de autochtonen van Vlaams-Brabant, waardoor ze de mogelijkheid krijgen in hun eigen regio te blijven wonen. Maar ik heb toch goed begrepen dat op de concrete vraag van de provincie Vlaams-Brabant

Van Nieuwenhuysen

bant om 200 miljoen frank voor haar specifieke projecten ter beschikking te stellen, een negatief antwoord volgde ?

Minister Leo Peeters : De provincie heeft eigen middelen. Die moeten we eerst hun werk laten doen. Het Vlaams Gewest verricht heel specifieke investeringen en we willen eerst de effecten op het terrein bekijken. Dan kunnen we na ongeveer één jaar een evaluatie maken. De nu voorliggende maatregelen zijn vrij complementair. Geef ze een kans. We zullen de instrumenten nog versterken met de Vlaamse wooncode.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de werkingskosten van de regeringscommissarissen bij de Vlaamse universiteiten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Maes tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de werkingskosten van de regeringscommissarissen bij de Vlaamse universiteiten.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het verslag dat de Nederlandstalige kamer van het Rekenhof heeft gemaakt over de commissarissen van de Vlaamse regering aan onze Vlaamse universiteiten, heeft onze bijzondere aandacht weerhouden. Ook u zult erin geïnteresseerd zijn, want u schijnt nog steeds na te denken over uw antwoord. Dit lijkt me een geschikte gelegenheid om dat antwoord te vernemen. Bij nader onderzoek en bij lezing van het document valt op dat onze universiteiten op verschillende wijze over de kosten van hun regeringscommissaris oordelen.

– *De heer Marc Olivier, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Sommige universiteiten zijn bijzonder karig, anderen zijn bijzonder gul. Men zou kunnen zeggen dat

die gulheid enerzijds en die karigheid anderzijds erop zouden kunnen wijzen dat de enen bijna niet en de anderen overdreven veel worden gecontroleerd.

Niets laat toe deze voorbarige conclusie te trekken. Het is eerder de ondoorzichtige wijze waarop dit gebeurt die voor u en voor ons problematisch is. Alle kosten bedroegen in 1995 op de Vlaamse begroting samen circa 23 miljoen frank. Volgens het Rekenhof is dit bedrag ruimschoots voldoende voor de kosten die worden gemaakt door deze regeringscommissarissen. Anderzijds moeten ook de universiteiten zorgen voor de goede werking van de commissarissen door hen potlood en papier te verschaffen.

Het valt op dat de vervoerskosten worden geregeld. Dit kan niet volgens het Rekenhof. Voor alle commissarissen samen is dat iets minder dan een half miljoen. Voor de commissaris van de universiteit Gent is dit echter het nogal exuberante bedrag van meer dan 2,5 miljoen frank. Dit bedrag is bestemd voor de leasing van de wagen, plus de brandstofkosten, plus een voltijds chauffeur die bovendien dag en nacht ter beschikking staat voor een commissaris die zijn universiteit dag en nacht schijnt te controleren. Wij noteren dat omdat meer dan een half miljoen frank aan overuren aan die chauffeur moet worden betaald.

Een ander netelig probleem zijn de loonkosten. Hier en daar laat er al eens een commissaris secretariaatswerk verrichten door een dame wiens bestaan juridisch gezien al dan niet verantwoord is. Daar heb ik het echter niet over. Ik heb het over niet minder dan zes personeelsleden die zowel de interne als de externe financiële controle van de universiteit Gent voor hun rekening nemen. Dit is bijzonder ondoorzichtig, aangezien onze regeringscommissaris moet zorgen voor de externe controle, terwijl dezelfde mensen zowel de interne als de externe controle doen. Het Rekenhof stelt dat dit niet op een onafhankelijke wijze kan gebeuren. We stellen die persoonlijke staf, dit kabinet van personeelsleden in vraag. De regeringscommissaris van Gent, de heer De Clercq, munt hierin uit en overtreft zijn collega's.

Een ander heikel punt is de cumul van mandaten. De commissaris van Gent heeft op dit vlak meermaals kritiek uitgelokt. Hij zetelt in de raad van bestuur van een instelling die een spin-off is van de universiteit. Hij zetelt in een instelling die een concurrent is van het AZ. Hij zetelt in de raad van bestuur van OMOB.

Maes

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Bovendien zetelt hij – of liever zetelde, want na het verlijden van de akte werd aan dit beheersmandaat een einde gesteld – in een immobiliënvennootschap die ook verkopen voor rekening van de universiteit heeft geregeld. Naast deze feiten ergert het Rekenhof zich aan een paar reisjes. Die vormen een schilderachtig detail : eentje naar Sevilla in het kader van de wereldtentoonstelling en eentje naar Bologna voor de aankoop van een zeer gesofisticeerde kassa. De specialisten die met de kassa moeten werken, namen echter geen deel aan de reis. Het Rekenhof vindt dat de commissaris eerder over de juridische procedures en de besteding van middelen moet oordelen, dan over de opportuniteit van een aankoop.

Kortom, er zijn ernstige opmerkingen aan het adres van regeringscommissaris De Clercq. De andere commissarissen kregen eveneens opmerkingen. Alle universiteiten doen onterechte uitgaven voor vervoersonkosten. Het Rekenhof vraagt voor alle commissarissen een identiek statuut met een duidelijke omschrijving van hun taak en de verzekering van een duidelijk inzicht in hun onkosten.

Mijnheer de minister, vindt u dat het hier om onverantwoorde uitgaven gaat ? Zijn hier volgens u de oude privileges in het spel ? Moet daar geen eind aan komen ? Moet dat statuut niet worden herbekeken en gheredefinieerd ? Wat hebt u te zeggen op de opmerkingen van het Rekenhof ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, laat me iets toevoegen aan de vraag van mevrouw Maes. Parlementsleden hebben vaker de neiging belangrijke gedeeltes van het verslag weg te laten. Het begon nochtans uiterst boeiend.

Het verslag vermeldt dat de wet van 1971 en het decreet van 1991 nagelaten hebben de werkingsmiddelen van een regeringscommissaris vast te leggen. Er werd sinds 1971 en 1991 niet gewerkt aan het statuut van een regeringscommissaris. In tegenstelling tot de berichten in de pers, is de analyse in het begin vrij helder. Ten eerste heeft het parlement twee keer een onvolledige wettekst goedgekeurd. Ten tweede is de uitvoerende macht gedu-

rende 26 jaar in gebreke gebleven door dat statuut niet vast te leggen.

Bij afwezigheid van een wet kunnen we een aantal algemene principes naar voren brengen, die afdwingbaar zijn. Over die zin struikel ik persoonlijk. Algemene rechtsprincipes zijn op zich niet afdwingbaar. Ik aanvaard wel dat ze een hanteerbaar criterium bieden.

Voor ik op de punten inga, wil ik nog zeggen dat ik de twee auteurs in februari persoonlijk heb ontmoet. Ik heb hun gezegd dat ik een antwoord zou formuleren op het geheel van hun opmerkingen. Daarna zou ik hen ontmoeten voor een uitvoerige discussie vóór ik tot maatregelen zou overgaan. Ik ben derhalve niet onder de indruk van het feit dat er binnen de drie maanden geen antwoord is. Ik zal u trouwens straks uitleggen dat het niet zo eenvoudig is om op alles te antwoorden.

Ik begin met het statuut en de cumulatiediscussie. Er is tot op heden geen statuut. Er bestaan twee arresten van het Rekenhof, waaronder één werd uitgelokt door de heer Stienlet tegen de heer De Clercq. Ik vermoed dat de huidige perscampagne meer samenhangt met de familienaam van de betrokken regeringscommissaris dan met het verslag van het Rekenhof.

Mevrouw Nelly Maes : Zonder die familienaam was hij nooit commissaris geworden.

Minister Luc Van den Bossche : Dat is uw mening, mevrouw Maes. Ik heb er eerlijk gezegd aanstoot aan genomen dat u meent van op parlementaire banken, ver van de praktijk, te moeten oordelen over de bekwaamheid van een individu. Het is niet omdat iemand de zoon is van een bekend persoon, dat hij geen kwaliteiten in huis heeft en zijn job niet keurig kan uitvoeren.

Ik keer terug naar de essentie : het statuut. Er bestaat geen statuut, maar alleen twee arresten. Zoals gezegd is er één tegen de heer De Clercq zelf uitgesproken. Dat arrest van – ik denk – 1989, zegt : het enige criterium voor de aanduiding van de regeringscommissaris is het vertrouwen van de minister. Dat betekent dat het enige juiste juridische beschouwen van hun mandaat is, dat het een mandaat is. Het is herroepbaar telkens de minister dat wenst. Op Vlaams niveau betekent dat concreet dat de minister het akkoord krijgt van de Vlaamse regering om het mandaat terug te trekken.

Van den Bossche

Ik heb, gezien de evolutie van de Raad van State en de rechtspraak sinds 1989, die stelling niet letterlijk gevolgd toen er twee plaatsen open kwamen in Leuven en aan de VUB. Ik had gewoon twee keer een nota kunnen maken aan de regering waarin stond wie mijn vertrouwen had. Ik heb de betrekking echter gepubliceerd in het Staatsblad en de kandidaturen opgevraagd, wat een nieuwigheid was. Ik heb vergelijkend gemotiveerd waarom ik die twee personen heb aangeduid.

Dat betekent wel degelijk dat er een evolutie is opgetreden tussen het arrest van de Raad van State, dat is de laatste juridische akte van een rechtscollege, en mijn dubbel optreden bij de openstelling van de plaats en bij de benoeming. Ik heb me geïnspireerd op de theorie dat dit een ambt is. Juridisch-technisch maakt dat een groot verschil uit.

Soms vergist men zich wel eens. Sommigen stellen een ambt gelijk aan een ambtenaar. De regeringscommissaris is echter geen ambtenaar. Dat statuut is niet van toepassing, noch direct, noch naar analogie. Dat het een ambt is, ligt nog niet vast.

Dit zorgt natuurlijk voor een groot verschil. Als ik zeg dat het een mandaat is, dan moet ik me uitermate beperken in wat ik verbied als cumul, maar dan is het herroepbaar ad nutum. Als ik zeg dat het een ambt is, dan moeten er in het nieuwe statuut bepalingen worden opgenomen over wat al dan niet kan in cumul met dat ambt.

De tekst van dit nieuwe statuut is klaar en zal binnen enkele weken, na een gesprek met de mensen van het Rekenhof, aan de regering worden overgezonden. Als het een ambt is, dan betekent dit dat de betrokkene tot aan de pensioengerechtigde leeftijd is aangesteld behoudens zware overtredingen. Het is dus allemaal niet zo eenvoudig als wel eens wordt geschreven. Dit probleem is in feite 26 jaar oud. We moeten nu een keuze maken, wat dan uiteraard een aantal consequenties heeft.

De werkingsmiddelen zijn natuurlijk een historisch gegeven. Als studentenleider heb ik vroeger nog de raad van bestuur meegemaakt. Ik ben in staat om de genese van deze zaak weer te geven, terwijl het Rekenhof zich beperkt tot een verwijzing naar de geschiedenis ervan. In 1970, bij het aantreden van rector Vandepitte, ontstond er een conflict tussen de regeringscommissaris en de rector. Dit heeft geleid tot het ter beschikking stellen aan de regeringscommissaris van de diensten van interne con-

trole van de universiteit. In 1970 vond er dus binnen de Universiteit Gent een samenvoeging plaats. De heer De Clercq heeft daar niets mee te maken. Niemand heeft daar toen op gereageerd. Ze waren toen met meer dan zes. De heer De Clercq heeft nog een periode van acht meegemaakt, zijn voorganger nog een periode van vijftien. Niemand heeft daar ooit iets over gezegd. Ik zeg natuurlijk niet dat dit de meest gezonde toestand is.

Het stoort me enorm dat er in de pers momenteel de indruk wordt gewekt dat de heer De Clercq zogezegd gevoelfeld heeft. De heer De Clercq heeft enkel een erfenis gekregen van de universiteit, die gewoon was dit ter beschikking te stellen. De KU Leuven is uiteraard zeer krenterig. In de KU Leuven heeft men altijd geredeneerd : hoe minder de commissaris weet, hoe beter. Zo heeft men vroeger de heer Schippers ver weg in een klein huisje gestopt.

In Gent heeft men het omgekeerde gedaan. Daar heeft men hem in 1970 in het rectoraat ondergebracht. Men heeft toen bijna de volledige vierde verdieping ontruimd voor de regeringscommissaris. Dit is een historisch gegeven. De heer De Clercq heeft daar niets mee te maken. De diensten van het Rekenhof hebben daar al die jaren al gezeten. In de raad van bestuur hebben we nooit verslagen gekregen waarin hierover opmerkingen werden gemaakt. Ik zeg niet dat ze vandaag ongelijk hebben. Ik zeg alleen dat het historisch perspectief niet onbelangrijk is.

Hetzelfde geldt voor het vervoer. Men heeft toen de beslissing genomen dat de universiteit een auto zou kopen voor de regeringscommissaris en hem een chauffeur ter beschikking zou stellen. Dit is gebeurd in 1970. En hoe zit het met de overuren ? In de administratie hebben de chauffeurs ook overuren. Veel chauffeurs in de administratie verdienen meer bij, dan wat de chauffeur van een minister verdient aan vaste vergoeding. Dat is dus niet zo buitengewoon. Dit ambtelijk systeem wordt ook toegepast aan de universiteit voor de rector en voor de vice-rector. Tot zover het historisch overzicht.

Men maakt nu de opmerking dat dit niet langer kan. Men spreekt van belangenvermenging.

De voorzitter : Mijnheer de minister, mag ik u vragen iets bondiger te antwoorden. U kent toch ook wel de tijdregel voor actuele vragen ?

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, het is een omvangrijke vraag. De pers heeft

er ook al veel aandacht aan besteed en lijkt te suggereren dat we dit in de doofpot proberen te stoppen. Daarom wil ik een zo volledig mogelijk antwoord geven. Misschien had men over dit onderwerp beter een interpellatie ingediend. Ik heb dit dus ook gelezen, en zal over een of twee weken mijn antwoord overmaken aan het Rekenhof en vervolgens aan de regering. Men mag niet klagen over het feit dat ik niet inhoudelijk antwoord. Als men mij echter terloops een vraag stelt over een verslag van tachtig bladzijden, dan wil ik ook een degelijk antwoord geven.

De voorzitter : Mijnheer de minister, u moet het hebben over de inhoud, in plaats van te antwoorden op de formele opmerkingen van mevrouw Dillen.

Minister Luc Van den Bossche : Ik heb niet gehoord dat mevrouw Dillen iets zei. Ik heb daarop dan ook niet geantwoord.

Gaat het om een collusie of niet ? Ik denk van niet, maar we doen er beter aan het systeem te herorganiseren. Ik vind dat leuker.

Met betrekking tot het voorstel kan ik al zeggen dat de universiteiten terugnemen wat ze hadden. Wij leggen een kader vast dat rekening houdt met de grootte van de universiteit. We zullen dit bijkomend op onze begroting moeten plaatsen. Het Rekenhof suggereert twee mogelijkheden : ofwel betalen we zelf, ofwel schrijven we in een decretaal artikel in dat we de kosten achteraf verhalen op de universiteiten. Ik kies voor het laatste, maar we zullen zien of het parlement mij volgt.

Wat het vervoer betreft, hebben de andere commissarissen een auto tot hun beschikking, die werd gekocht door het departement. Ze hebben geen chauffeur. De regeringscommissaris van Gent kan kiezen om zo'n auto te krijgen van het departement of om zijn onkosten te noteren. Dit houdt in dat hij een vaste onkostenvergoeding kan krijgen voor het aantal kilometers gereden met de eigen wagen. Dat is het normale systeem binnen de ambtenarij.

Het statuut zal de eerstkomende dagen ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse regering. We stellen orde op zaken in een toestand die men jarenlang heeft laten bestaan. Ik spreek me niet uit over de reizen. Ik heb daarover een antwoord gehad van de commissaris. De *minimis non curat praetor*, ik ga me daar niet mee bezighouden. Als de universiteit dat wel wil doen, dan moet ze

dat maar doen in haar eigen relatie met de commissaris.

Mijnheer de voorzitter, dit is een korte samenvatting van een lang antwoord op een vraag over een nog veel langer verslag.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Ik zal me beperken tot het bedanken van de minister voor zijn antwoord en kijk uit naar het statuut. Dit wordt in elk geval vervolgd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Caubergs tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over milieuoverlast veroorzaakt door het vliegveld Sanicole op het militair domein van Leopoldsburg en de verklaringen terzake van een kabinetsmedewerker

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Caubergs tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over milieuoverlast veroorzaakt door het vliegveld Sanicole op het militair domein van Leopoldsburg en de verklaringen terzake van een kabinetsmedewerker.

De heer Caubergs heeft het woord.

De heer Jan Caubergs : Mijnheer de minister, ik las in de krant dat een van uw kabinetsmedewerkers vorige vrijdag namens u de officiële academische zitting heeft bijgewoond van het vijfentwintigjarig bestaan van de vliegclub Sanicole in Leopoldsburg. Deze vliegclub is, grotendeels illegaal, op het militaire domein gevestigd.

Het zal u trouwens niet onbekend zijn dat die vliegclub niet over de nodige vergunningen beschikt voor de daar opgetrokken bouwwerken. Evenmin zijn er vergunningen voor de opslag van brandstoffen of de nodige vergunningen van het Vliegwezen.

Er staan heel wat gebouwen langs de weg van Hechtel naar Leopoldsburg, die niet onbekend is voor de meesten die in militaire dienst zijn geweest. Wie langs die weg komt, ziet de grote opschriften : de koffie staat klaar. De enige vergun-

Jan Caubergs

ning van het ministerie van Landsverdediging stamt uit de tijd van minister Van den Boeynants en is bedoeld voor het optrekken van een loods. Intussen werden er zonder vergunning van stedenbouw een airterminal, vier grote loodsen, een groot restaurant met cafetaria en een conciërgewoning gebouwd. Er is ook zeer recent een brandstoftank van 20.000 liter geplaatst en een startbaan in asfalt aangelegd. Dit alles zonder vergunning.

Dit vliegveld wordt zeer frequent gebruikt, in de zomer iedere dag van 's morgens zeer vroeg. Ik ben altijd nogal vroeg uit bed, maar soms zijn ze nog vroeger dan ik. Meestal is dat met een Russische Antonov, waarin Letten als piloot fungeren.

Van de vroege ochtend tot de late avond vliegen de landende toestellen over mijn huis. De omwonenden en de milieuverenigingen hebben al herhaaldelijk geprotesteerd tegen de geluidsoverlast.

Volgens de pers kon de minister niet zelf aanwezig zijn op deze viering. Hoe verklaart men dat hij iemand van zijn kabinet heeft afgevaardigd? Hij weet toch dat de organisatie in kwestie zich altijd op het randje van het legale heeft bewogen. Daarvan getuigen de onderzoeken door de procureur des konings. Op het terrein zijn vijf VZW's actief, die officieel geen commerciële activiteit uitoefenen. Uit politierapporten weet ik dat de dagelijkse recettes erg hoog kunnen liggen, maar hiervan is in de rekeningen niets terug te vinden. Het is ongehoord dat de minister zich daar officieel laat vertegenwoordigen.

Dan heb ik het nog niet over het gevaar. Dit vliegveld ligt op amper 300 meter van het munitiedepot van Leopoldsborg, dat genoeg munitie bevat om met één klap een hele stad in de lucht te laten vliegen. Ook de grote brandstoftank van Leopoldsborg, waar alle militaire voertuigen zich bevoorraden, ligt vlakbij. Voor enkele jaren is bij een vliegmeeting een straalvliegtuig neergestort, het gevaar voor een ontploffing is dus zeker niet denkbeeldig. Het is aan de minister van Leefmilieu om repressief op te treden. Officieel mogen op het vliegveld alleen kleine vluchten worden gehouden, zeker geen luchtdopen of acrobatische vluchten. Voor andere activiteiten werd geen vergunning afgeleverd. Het is compromitterend voor de minister dat hij zich daar officieel laat vertegenwoordigen.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : De samenkomst waarnaar de heer Caubergs verwijst, had plaats naar aanleiding van het 25-jarige bestaan van een vereniging. Ik was officieel uitgenodigd en heb me door een medewerker laten vervangen. Die heeft een toespraak gehouden, waarbij hij het had over de sociale en recreatieve activiteiten van de club.

Iets over de vergunningen nu. De napoleontische decreten uit 1799 en 1811 verlenen nog altijd een rechtsgrond aan militairen om op militaire domeinen activiteiten te organiseren. Die activiteiten zijn niet aan de vergunningplicht onderworpen zoals we die kennen voor activiteiten in bestemmingsgebieden. Dit domein is op het gewestplan trouwens wit ingekleurd, wat betekent dat het geen specifieke bestemming heeft.

Minister Van den Bossche is in zijn historische analyse van het probleem ver in de tijd teruggegaan. Ik zou hier ook de ontstaansgeschiedenis van dit probleem tijdens de voorbije 25 jaren kunnen schetsen. U neemt vandaag akte van wat door iedereen gedurende 25 jaren is gedoogd. Uw vraag is met veel sympathie onthaald, maar is ook het voorwerp van enige animositeit. Vandaag heerst niet meer de tolerantie die er in het verleden wel was. Tot zover mijn antwoord op het eerste luik, over de vergunningen.

Ten tweede : de wetgeving op de luchtvaartreglementering is van federale aard. Het is een oude wet, die dateert uit het jaar 1954. In uitvoering van die wet werd in 1974 een koninklijk besluit goedgekeurd. De heer Candries weet daar alles over. Hij was op die feestzitting aanwezig. Hij kan overigens bevestigen dat mijn medewerker daar geen politieke uitspraken heeft gedaan over de opportuniteit in kwestie. Hij heeft er wel een koele analyse van de regelgeving geschetst, en een aantal aanbevelingen gedaan. Die aanbevelingen hebben ze wellicht goed in hun oren geknoopt. Zo werd hun meegedeeld dat er een betere communicatie met de omgeving moet worden opgezet. Ook de heer Candries, die in een andere functie aanwezig was, heeft dat daar verwoord.

Ik geef toe dat daarover niets is opgenomen in de Vlarem-reglementering. Want terreinen voor de luchtvaart, zoals dat van Sanicole, worden niet als bedrijfseenheden erkend. Dat geldt ook voor de nationale en de regionale luchthavens. Voor hen is bij de regionalisering een specifieke regeling getroffen. De nationale luchthaven ressorteert onder de verantwoordelijkheid van de federale regering ; de regionale van het Vlaams Gewest. Als

Kelchtermans

ze als bedrijfseenheden zouden worden erkend, dan zouden ze volgens de Vlarem-reglementering ook aan specifieke voorwaarden moeten voldoen. Maar nu zijn ze daarin niet opgenomen.

Het is echter de vraag of de luchtvaartterreinen op een bepaald ogenblik toch niet als een bedrijfseenheid zullen moeten worden beschouwd. Dat belet niet dat voor onderdelen van de nationale en regionale luchthavens wel vergunningen nodig zijn. Ik denk bijvoorbeeld aan de aanleg van brandstoftanks. Het vliegveld waarover u het hebt, is tot vandaag niet aan die reglementering onderworpen. De militairen hebben dat nooit gevraagd. Indien men een andere interpretatie zou hanteren, dan zou dat vele consequenties op diverse terreinen meebrengen. Ik zeg niet dat zo een wijziging niet wenselijk zou zijn. Ik stel enkel vast dat er de voorbije 25 jaren nooit één is doorgevoerd.

Het probleem is hier dus met reden verwoord. Wat de opportuniteit van onze aanwezigheid betreft, wil ik zeggen dat het om een sociale activiteit ging van een vereniging die in de onmiddellijke omgeving een aantal initiatieven neemt waar iedereen kan achterstaan. Die activiteiten leiden ook tot hinder. Mijn medewerker heeft dat uitdrukkelijk benadrukt. Zijn aanwezigheid moet ook in die context worden gesitueerd. Ten slotte blijf ik erbij dat op inhoudelijk vlak mijn medewerker, die de toespraak namens mezelf heeft gehouden, geen enkel standpunt over delicate materies heeft ingenomen.

Integendeel : hij heeft een uitdrukkelijke uitnodiging naar het bestuur gericht om een betere communicatie en samenwerking met de onmiddellijke omgeving uit te bouwen, en om de zware klachten au sérieux te nemen en niet op een goedkope wijze te verwerpen. Als u dat wenst, kan ik u deze toespraak bezorgen.

De voorzitter : De heer Caubergs heeft het woord.

De heer Jan Caubergs : Mijnheer de voorzitter, de minister heeft geen verklaring gegeven over het feit dat er geen bouwvergunningen zijn afgeleverd. Voor de opgetrokken gebouwen moet echter een bouwvergunning worden afgeleverd.

Minister Baldewijns heeft me de desbetreffende wetgeving bezorgd. Ik heb hem hierover ook geïnterpelleerd. Deze gebouwen zijn dus allemaal illegaal. Daar gaat u gewoon aan voorbij. Zelfs wanneer de militaire gebieden op het gewestplan wit gekleurd zijn, moeten de militairen bij Stedenbouw

een vergunning aanvragen. Ook dat is niet gebeurd. De wetgeving terzake is nochtans duidelijk.

Bovendien vraag ik me af waarom de militairen zo tolerant zijn tegenover de heren met een witte boord, terwijl ze jacht maken op gepensioneerde mijnwerkers die te voet of met de fiets gebruik maken van de openbare wegen langs het militair domein. Deze vraag is natuurlijk niet tot u gericht, maar tot de militairen.

Minister Theo Kelchtermans : Wat de vergunningen betreft, heb ik een antwoord in algemene zin gegeven. Voor de bouwvergunningen verwijs ik naar Ruimtelijke ordening.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de stand van zaken met betrekking tot de afvalverbrandingsoven in Drogenbos

Actuele vraag van de heer Christian Van Eyken tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de stand van zaken met betrekking tot de afvalverbrandingsoven in Drogenbos

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Verwimp en de heer Van Eyken tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de stand van zaken met betrekking tot de afvalverbrandingsoven in Drogenbos.

Mevrouw Verwimp heeft het woord.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het protest tegen de afvaloven in Vlaams-Brabant neemt toe.

Het openbaar onderzoek in verband met de afvalverbrandingsoven in Drogenbos is vandaag afgerond. Tijdens dit onderzoek zijn een aantal nieuwe elementen naar voren gekomen. Ik zou van u graag een stand van zaken vernemen in verband met drie nieuwe feiten.

Verwimp-Sillis

Het eerste nieuwe feit is eigenlijk het antwoord dat minister Van Asbroeck heeft gegeven naar aanleiding van de hoorzitting in de VGC. Op een vraag over de afvaloven heeft zij geantwoord dat de beslissing pas wordt genomen wanneer het afvalstoffenplan zal zijn goedgekeurd. In het tweede deel van haar antwoord suggereert ze dat er ondertussen alternatieven worden bestudeerd. Ten slotte merkt ze op dat ze de zaak met de grootste aandacht volgt.

Wanneer een minister tijdens een hoorzitting vragen beantwoordt, is dit niet vrijblijvend. Ik neem aan dat daarmee het standpunt van de regering wordt weergegeven. Daarom zou ik van de minister willen vernemen over welke alternatieven het gaat en wat de inhoud is van het statement van minister Van Asbroeck dat de beslissing over de afvaloven pas zal worden genomen wanneer het afvalstoffenplan is goedgekeurd. Bestaat er dan nog een kans dat de afvaloven er niet komt en dat het afvalstoffenplan zoals het nu voorligt, niet wordt goedgekeurd ?

Het tweede feit betreft de resolutie die op 18 april door de Brusselse Hoofdstedelijke Raad is goedgekeurd. In deze resolutie, die vanmorgen door de voorzitter van de Brusselse Raad overhandigd is aan onze voorzitter, vraagt de Brusselse Raad aan de Brusselse regering om met alle middelen de bouw van die oven op de gewestgrens tegen te houden. Een van die middelen is overleg. U bent trouwens betrokken bij het samenwerkingsakkoord tussen de gewesten in verband met gewestoverschrijdende materies van juli 1994.

Een tweede vraag is : hoe staat u daar tegenover ? Hoe gaat u reageren op deze resolutie ?

Het derde feit is misschien een beetje technisch. De capaciteitsberekening voor de oven van het MER verschilt van die in het bouwdoossier, dat ondertussen ook in omloop is. Het MER heeft het over een oven van 28 ton per uur. Het bouwdoossier gewaagt van 42 ton per uur. Het verschil tussen beide berekeningen bedraagt dus 33 percent. Wat is de bedoeling van een dergelijk verschil ? Wij koesteren argwaan en maken ons zorgen : zal men op termijn niet tot de vaststelling komen dat die oven van 42 ton per uur onder zijn capaciteit werkt, zodat men vuil zal moeten aanvoeren om vooral de elektriciteitsopwekking rendabel te houden ? Ook daarover vernam ik graag uw standpunt.

De voorzitter : De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal niet alles herhalen wat mevrouw Verwimp zonet heeft gezegd. Sinds een aantal maanden is er in de Zennevallei veel protest gerezen tegen het project van een verbrandingsoven, eerst in Beersel en daarna in Drogenbos. Op basis van een hoorzitting die op 14 april in Drogenbos voor ongeveer 500 aanwezigen plaatsvond, heeft de bevolking enigszins de indruk dat de houding van de provincie Vlaams-Brabant en projectleider Vlabraver ondanks alle protesten onveranderd blijft. Ondanks alles wat werd gezegd zal die oven er toch komen. In dat verband wil ik opmerken dat een zinnetje van het MER-rapport in het verkeerde keelgat van een aantal inwoners is geschoten. Ik citeer deze passage. De bevolking in de onmiddellijke omgeving van de inplanting behoort eerder tot het sociaal-economisch middenprofiel, en een belangrijk deel zelfs tot het lager profiel. Een grote groep gedraagt zich als verbitterd ten aanzien van elk mogelijk beleidsniveau en gaat zich persoonlijk geraakt voelen bij elke maatregel of project. In beleidsbeslissingen op hoger niveau leven ze zich ook moeilijker in. Einde citaat. Ik vind deze uitspraak toch enigszins beledigend voor de inwoners van Drogenbos en ook voor die van Sint-Pieters-Leeuw. Men heeft het immers vaak over de verbrandingsoven in Drogenbos, maar als we het project bekijken, dan merken we dat het ook eerder wordt ingeplant op het grondgebied van Sint-Pieters-Leeuw. Graag vernam ik dus uw standpunt over het MER-rapport.

Naar de samenwerking met Brussel heeft mevrouw Verwimp reeds genoeg verwezen. Ook ik zou graag uw standpunt vernemen over een eventuele samenwerking. Ik ben te weten gekomen dat onder andere de minister van Leefmilieu van het Brussels Gewest zou hebben voorgesteld om een bepaald gedeelte van het afval uit Vlaams-Brabant over te brengen naar Neder-over-Heembeek, zodat een installatie zoals nu in Drogenbos wordt gepland, niet overbodig is.

Ten slotte, en daarom heb ik het Ruimtelijk Structuurplan meegenomen, bestaat er een contradictie tussen wat het structuurplan bepaalt voor de Brusselse randgemeenten en het project dat hier nu wordt besproken. Ik citeer nogmaals. Voor de Vlaamse rand rond Brussel worden de volgende ontwikkelingsperspectieven voorgesteld. Uitgangspunt is dat het niet-afwentelingsprincipe van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op de Vlaamse

Van Eyken

rand rond Brussel moet worden gehanteerd. Functies die niet gewenst zijn in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kunnen niet in de rand worden geplant. Door vooral hoogwaardige bedrijven in te planten op de regionale bedrijfsterreinen in Brussel bestaat het gevaar van het verdringen van laagwaardige activiteiten naar de Vlaamse rand, bijvoorbeeld in verband met afvalverwerking. Einde citaat. Ik wil even opmerken dat een verbrandingsoven toch een afvalverwerkingsinstallatie is. Ik vervolg mijn citaat : ten aanzien van deze laagwaardige activiteiten, bijvoorbeeld afvalbeheer, die noodzakelijk zijn voor het functioneren van het gewest, wordt gesteld dat overeenkomstig het niet-afwentelingsprincipe er een maximale inspanning moet worden geleverd om deze problematiek binnen het Brusselse Gewest aan te pakken. De activiteiten in verband met de afvalverwerking en afvalverbranding moeten dus niet plaatsvinden in de rand. Einde citaat.

Wat zien we nu ? Vlaams-Brabant gaat zijn afval precies verwerken en verbranden in de rand. Dit is een contradictie met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Wat is uw antwoord en wat is het standpunt van de regering ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, in verband met de stand van zaken van het dossier kan ik u zeggen dat de openbare onderzoeken Sint-Pieters-Leeuw en Drogenbos zijn afgerond, en dat de bestendige deputatie haar standpunt terzake nog moet bepalen. Hiervoor werd bijkomend in twee maanden voorzien. De procedure voorziet erin dat dit in uitzonderlijke omstandigheden mogelijk is. De bestendige deputatie die aanvankelijk in de loop van april een definitief standpunt over het openbaar onderzoek moest innemen, krijgt dus twee maanden meer tijd.

Ten tweede heeft het Vlaams Gewest tot nu toe niet over de oven beslist. Er is een openbaar afvalstoffenplan waarvan een ontwerp in openbaar onderzoek is geplaatst. Men wacht op het aan het openbaar onderzoek aangepast ontwerp. Ik zal dit ontwerp vervolgens aan de Vlaamse regering voorleggen. Op dat ogenblik moet de Vlaamse regering zich uitspreken over de opties zoals ze in het ontwerp worden vermeld. Ik kan vandaag nog niet zeggen wat het verschil zal zijn tussen het ontwerp, wat ik definitief aan de Vlaamse regering zal voorleggen en wat de Vlaamse regering hierover zal

beslissen. In die zin is er dus geen contradictie tussen de stand van zaken van het dossier en wat minister Van Asbroeck in de hoorzitting heeft verklaard.

Over de capaciteit van de oven vermeldt het ontwerp alleen dat de wenselijke capaciteit 200.000 ton per jaar is. Dat is de capaciteit waarin wordt voorzien. De cijfers over de capaciteit per uur ken ik niet, maar ik zal dat laten opzoeken.

Mijnheer Van Eyken, wat de locatie betreft, probeert men voor heel Vlaanderen een regeling te treffen. Elke provincie wordt uitgenodigd zijn verantwoordelijkheid te nemen. Vlaams-Brabant hinkte achterop. Men merkt nu dat deze provincie op het vlak van selectieve ophaling en recyclage in snel tempo zijn achterstand inhaalt. Een aantal gemeenten behoort zelfs tot de toppers. Ere wie ere toekomt, ze gaan de moeilijke problemen niet uit de weg. In de provincieraad heeft men ook zijn politieke verantwoordelijkheid genomen – niet op een beslissende wijze, maar er werd wel een politieke uitspraak gedaan – met betrekking tot de inplantingsplaats van deze verbrandingsoven. Ikzelf en ook mijn opvolger werden vroeger al betrokken bij een heel moeilijke discussie. Er is toen een overlegprocedure uitgewerkt. Vanuit dat overleg is men tot deze inplantingsplaats en dit voorstel gekomen.

De milieu-effectrapportering heeft zijn eigen procedure en goedkeuringsconformiteit. Ik ben het ermee eens dat een aantal zinsneden niet mogelijk zijn. Ik kan deze hier niet duiden. Ik moet ze in hun context zien. Ik zal meedelen dat men op dat vlak ook inhoudelijk geen kwetsende duidingen mag opnemen. De milieu-effectrapportering had betrekking op een viertal plaatsen. Dat waren Grimbergen, Schelle, Kessel-Lo en Drogenbos. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen bepaalt niet waar er een verbrandingsoven moet komen, dat zal de stedenbouwkundige vergunning uitmaken. Er zijn echter een aantal voorwaarden voor de bepaling waar er een dergelijke verbrandingsoven kan komen. Dit staat los van het onderzoek en de uitspraak van de provinciale overheid. De aanwezigheid van water is onder meer essentieel, ook omwille van de noodzakelijke energierecuperatie die daarmee verbonden is.

Het is nog te vroeg om reeds een formele uitspraak te doen. Het is goed dat het overleg met het Brussels Gewest verdergaat. Ik heb daarover met de heer Gosuin een gesprek gehad. Er zullen er waarschijnlijk nog volgen. Hij heeft het voorstel gedaan om in Neder-over-Heembeek de capaciteit te ver-

Kelchtermans

ruimen door een vierde ovenlijn. Aan Vlaamse zijde zegt men dat dat geen oplossing is. Eerlijk gezegd hebben wij ook enige bedenkingen.

In het verleden hebben we ooit nog gehoopt dat via overleg oplossingen konden worden aangereikt over de gewestgrenzen heen. We zijn wat dat betreft al enkele keren van een kale reis thuisgekomen. Ik geef toe dat dat niet de verantwoordelijkheid is van de huidige titularis. De ervaring uit het verleden heeft er ons van overtuigd dat we best zelf onze problemen aanpakken via het afvalstoffenplan.

Ik denk dat het veel interessanter zou zijn om in dit overleg ieder Gewest zijn oplossingen te laten uitwerken, ook op het vlak van de verbrandingscapaciteit. Voor het uitwisselen van volumes, en naargelang van de afstand, kan men ertoe komen een deel van het afval naar Neder-over-Heembeek te brengen en een ander deel naar Drogenbos, als die locatie op dat ogenblik makkelijker bereikbaar is. Ik denk dat er in die richting gemakkelijker een oplossing kan worden gevonden.

De voorzitter : Mevrouw Verwimp heeft het woord.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis : Vermits het afvalstoffenplan nog niet goedgekeurd is, lijkt het mij voorbarig om al een milieu-effectenrapport in openbaar onderzoek te stellen. Het openbaar onderzoek is zelfs al afgerond. Er is geen kader waarin het past, want er is geen goedgekeurd afvalstoffenplan.

Het MER heeft het over een capaciteit van 206.000 ton en het bouwdoosje heeft het voor de aanbesteding van de oven over een capaciteit van 300.000 ton. Er is toch wel een verschil. Waarom moet het ongeveer een derde groter zijn dan voorzien ?

Dan wou ik nog even verwijzen naar het antwoord dat minister Van Asbroeck heeft gegeven op de hoorzitting en dat ook terug te vinden is in het beknopt verslag van die hoorzitting. Zij heeft het over een studie over alternatieven voor de afvaloven. Kunt u mij toelichten in welke richting die studies gaan ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : De alternatieven zitten in het afvalstoffenplan zelf vervat. In de mate waarin men op het vlak van preventie en recyclage

een aantal successen boekt, zijn er alternatieven die verbranding voorkomen.

In elk van de voorliggende plannen is een bepaald volume verbranding nodig, omdat de hoeveelheid afval van die aard is dat het niet anders kan. Ik heb het dan over huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval. Het hangt een beetje af van de inspanningen zelf. Dat moet men over heel Vlaanderen bekijken. Dat wordt er met alternatieven bedoeld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Bruno Tobbac tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de bescherming van milieu en natuur binnen militaire domeinen naar aanleiding van de recente heidebrand op het militair domein in Helchteren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Tobbac tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de bescherming van milieu en natuur binnen militaire domeinen naar aanleiding van de recente heidebrand op het militair domein in Helchteren.

De heer Tobbac heeft het woord.

De heer Bruno Tobbac (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik hoef niet meer uit te leggen wat er de voorbije week is gebeurd op het militaire domein te Helchteren.

Het incident zal ongetwijfeld de geschiedenis ingaan als het incident met het brandende konijn. Men kan zich de vraag stellen of dat konijn in brand geschoten is als doelwit of dat dat pas achteraf gebeurd is. Dat zal de geschiedenis uitwijzen.

Veel mensen waren geschokt door de vaststelling dat het geen enkel probleem is dat de militaire overheden schieten en bombardementsoefeningen organiseren, op een ogenblik dat er al weken wordt gesproken over brandgevaar in alle heidegebieden en wanneer er op vele plaatsen wordt overwogen om de heide te sluiten. De militaire overheden zegden dat hun programma vastlag en dat zij niet wakker lagen van het weer. Zij vertelden dat het bij hen regelmatig brandde. Meestal wordt de brand echter onder controle gehouden. Behalve dat

Tobback

konijn is er deze keer ook niets gebeurd. Het konijn heeft er nochtans wél voor gezorgd dat een aantal huizen werden bedreigd.

We moeten deze vraag stellen, vooral op een moment dat we van verschillende sectoren in onze samenleving meer zorg voor de natuur en de omgeving vragen. De militaire overheden kunnen zich hier blijkbaar nog altijd aan onttrekken door eenvoudigweg te zeggen dat dit niet tot hun zorgen behoort. Sommige militaire domeinen behoren tot de best beschermde en bewaarde delen van dit land. Het kan toch niet dat men nu moet vaststellen dat daar blijkbaar geen enkele regel van toepassing is.

De meesten onder ons kennen het antwoord op mijn eerste twee vragen. Ik wou er echter niet aan voorbij gaan. In welke mate zijn er bindende bepalingen voor milieubescherming binnen de militaire domeinen? In welke mate beschikt het Vlaams Gewest over de mogelijkheid om tot afdwingen over te gaan?

Uit wat u zei in De zevende dag, begreep ik dat de bescherming ter plaatse afhangt van de commandant. Heeft u zicht op de domeinen? Welke domeinen worden goed beheerd en welke niet? Waar veegt men hier zijn voeten aan?

U sprak ook over een overleg met de heer Poncelet, de federale minister van Landsverdediging. Is dat overleg gestart? Wat is de inhoud en de agenda van dat overleg? Er is nood aan overleg. Ik ben een voorstander van overleg, maar ik weet dan wel graag over wat er wordt overlegd.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vragen van de heer Caubergs staan in verband met de vraag van de heer Tobback. Ik verwijs naar dezelfde napoleontische decreten van 1791 en 1811. De militaire overheid beschikt over een ruime interpretatiemogelijkheid : de wetgeving is van toepassing tenzij de militaire overheid vindt dat deze niet van toepassing kan zijn om militaire redenen. Helaas was dat tot op heden altijd zo.

Veel belangrijker is de reactie van de burgemeesters ter plaatse : deze sprak boekdelen. In zeer krachtige bewoordingen zeiden ze dat iedereen in Vlaanderen inspanningen levert voor een bijzondere

re bescherming, en dat een instelling hier lichtzinnig aan voorbij gaat. Dat is onaanvaardbaar.

Dat is ook de reden waarom ik aan de minister van Landsverdediging om overleg heb gevraagd. Ik vind het positief dat hij toen ook ogenblikkelijk heeft beslist om alle verdere oefeningen op militaire domeinen bij droogte te verbieden. Ik heb overleg gevraagd met een duidelijke agendering. Die agendering moet eerst en vooral een structurele betrokkenheid impliceren en een serieuze impact hebben op natuurbeheerbeleid, zowel actief als passief, ten aanzien van natuurdomeinen bij militaire domeinen. Dat houdt ook in dat, wanneer er algemene maatregelen in het Vlaams Gewest worden afgekondigd, er in het protocol een automatisme is dat dit ook geldt voor de militaire domeinen. Dat lijkt mij vanzelfsprekend. Dat houdt ook in dat er overleg is inzake, bijvoorbeeld, brandpreventie enzovoort. Dat hoort bij het beleid dat in deze domeinen moet kunnen worden gevoerd.

Het is vanzelfsprekend dat ter gelegenheid van dit overleg heel de problematiek van het omgevingslawaaï en de respectievelijke hinder nog eens ter sprake komt. Dit gaat veel verder dan alleen maar dit militaire domein of andere militaire domeinen. Het is zeer specifiek de aard van het NATO-statuut die de druppel is die voor velen de emmer doet overlopen. Hierdoor krijgt onder meer dit terrein hinder te verwerken die in deze tijd, ten aanzien van de functies die heel de omgeving daar heeft, niet verder tolereerbaar is.

We hebben er, tenslotte, alle belang bij te blijven erkennen dat juist door het restrictieve karakter van deze domeinen de natuurwaarden in het verleden bijzondere kansen hebben gekregen. We hebben er alle belang bij dit overleg op een positieve manier federaal en gewestelijk te voeren.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Ik heb geen antwoord gekregen op de vraag welke domeinen in Vlaanderen nu al dan niet goed worden beheerd. Zeker voor die domeinen die een bijzondere natuurwaarde hebben, maar evengoed voor die plaatsen waar men op het vlak van milieu en milieubescherming risico's zou kunnen lopen, is het toch minstens noodzakelijk dat we in dit parlement weten op welke manier die militaire overheid het beleid toepast en interpreteert. Los van de wettelijke beschikbare mogelijkheden is het als maatschappelijke controle minstens nodig dat we er een overzicht van hebben en dat we de houding van de plaatselijke militaire overheden kennen.

Tobback

Minister Theo Kelchtermans : Ik heb ze niet gegeven omdat ik de gegevens niet heb. Ik zal aan mijn afdeling Bos en Groen en Natuur vragen hierover een evaluatie op te maken. Ik zal ook de bilaterale contacten inbrengen in het overleg met de minister.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot spoedbehandeling**

De voorzitter : Met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer De Roo bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Ten gevolge van het tewerkstellingsdebat dat gisteren heeft plaatsgegrepen in het voltallige Vlaams Parlement, vraag ik de spoedbehandeling van de resoluties en de consensusresolutie op een wijze die niet te veel tijd vergt, namelijk met een uiteenzetting van elke fractie die beperkt blijft tot 5 minuten.

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer De Roo de spoedbehandeling in plenaire vergadering voorgesteld van vijf voorstellen van resoluties : één van de heren Bogaert en Vandenbroeke, één van de heren Stassen en Geysels, één van de heren De Gucht, Denys en Van Mechelen, Laverge en Ramoudt en één van de heer Wymeersch en één consensusresolutie van de heren Deprez, De Gucht, Voorhamme, Bogaert en Stassen.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat men de spoedbehandeling vraagt voor een resolutie waarover de andere fracties een consensus hebben bereikt.

De heer André Denys : Het betreft hier alle resoluties.

De heer Filip Dewinter : Als het over alle resoluties samen gaat, vormt het voor ons geen probleem.

De voorzitter : Is het parlement het eens met het voorstel tot spoedbehandeling van de vijf voorstellen van resolutie ? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat deze voorstellen van resolutie onmiddellijk worden behandeld.

Is het parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jean-Marie Bogaert en Chris Vandenbroeke betreffende de te volgen aanpak van het werkgelegenheidsprobleem
- 647 (1996-1997) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos Stassen en Jos Geysels tot besluit van het op 29 april 1996 gehouden debat over werkgelegenheid
- 648 (1996-1997) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Karel De Gucht, André Denys, Dirk Van Mechelen, Jacques Laverge en Didier Ramoudt betreffende de noodzaak op korte termijn te komen tot een algemene loonkostenverlaging
- 649 (1996-1997) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Frans Wymeersch betreffende de werkgelegenheid
- 650 (1996-1997) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Paul Deprez, Karel De Gucht, Robert Voorhamme, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen betreffende de werkgelegenheid in Vlaanderen
- 651 (1996-1997) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Bogaert en Vandenbroeke betreffende de te volgen aanpak van het werkgelegenheidsprobleem, het voorstel van resolutie van de heren Stassen en Geysels tot besluit van het op 29 april 1996 gehouden debat over werkgelegenheid, het voorstel van resolutie van de heren De

Voorzitter

Gucht, Denys, Van Mechelen, Laverge en Ramoudt betreffende de noodzaak op korte termijn te komen tot een algemene loonkostenverlaging, het voorstel van resolutie van de heer Wymeersch betreffende de werkgelegenheid en het voorstel van resolutie van de heren Deprez, De Gucht, Voorhamme, Bogaert en Stassen betreffende de werkgelegenheid in Vlaanderen.

Het voorstel van resolutie van de heren Bogaert en Vandenbroeke betreffende de te volgen aanpak van het werkgelegenheidsprobleem luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- ten gevolge van de thematische bespreking over het Vlaamse werkgelegenheidsprobleem in de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden ;
- vraagt de Vlaamse regering een nieuw werkgelegenheidsmodel ter tafel te leggen dat rekening houdt met volgende uitgangspunten en aanbevelingen :

1. Algemene analyse**a) Het internationaliseringsfenomeen**

- 1° Internationalisering biedt kansen voor de economische ontwikkeling en werkgelegenheid op voorwaarde dat deze zich ontwikkelt binnen een afsprakenkader en met aandacht voor de mens. Meer bepaald is er nood aan harmonisering binnen Europa op basis van en met behoud van een eigen federaal, sociaal-ecologisch geïnspireerd via het doorbreken van het unanimitieitsbeginsel op Europees niveau. Een dringende herziening van de Europese structuurfondsen is noodzakelijk om door onverheidsgeld gesubsidieerde concurrentievervalsingen tegen te gaan.
- 2° De neerwaartse sociale spiraal, zo kenmerkend voor de Amerikaanse situatie, moet worden voorkomen. Een Europese sociale stand still-bepaling moet dringend worden aangenomen zodat verdere sociale afbraak wordt tegengegaan.
- 3° De afspraken in het kader van de WHO- en IAO-conferenties moeten worden geïntegreerd en gebaseerd op het principe van de fair-trade.

b) De informatie-economie

- 1° De informatie-economie is een hefboom voor duurzame economische groei en werkgelegenheid.
- 2° De informatie-economie biedt de mogelijkheid tot ontsluiting van nieuwe vormen van werkgelegenheid, met inbegrip van de dynamisering van bestaande jobs.
- 3° De informatie-economie maakt het mogelijk om een nieuwe dynamiek in het sociaal beleid tot ontwikkeling te brengen.
- 4° Om dualisering op de arbeidsmarkt tegen te gaan is een aangepast beleid nodig.
- 5° Dit aangepast beleid moet steunen op een verhoogde aandacht voor onderwijs- en vormingsbeleid, innovatiebeleid en vernieuwend ondernemerschap.
- 6° Ook in de informatie-economie is de industriële sector van blijvend belang.

c) Internalisering versus externalisering van de kosten verbonden aan nieuwe evoluties

- 1° Om de overstap naar de informatie-economie mogelijk te maken, moet men alle kansen benutten, wat aanzienlijke bijkomende maatschappelijke inspanning vereist.
- 2° De financiering van deze supplementaire inspanning kan zeker niet louter worden afgewenteld op de overheid, zonder dat dit echter aanleiding mag geven tot een steriele discussie over de grootte van het overheidsbeslag. Men dient hier te zoeken naar een nieuw evenwicht gebaseerd op maatschappelijke consensus.

d) Trends op de arbeidsmarkt

- 1° Uit vele analyses blijkt dat economische groei in Vlaanderen onvoldoende arbeidsintensief is. De jobgroei is vooral een gevolg van de groei van deeltijdse arbeid.
- 2° De demografische evolutie (verlaagde instroom en verhoogde uitstroom) zal de werkloosheid niet automatisch oplossen. In de eerstvolgende jaren zal de demografische evolutie bovendien nog voor extra druk op de arbeidsmarkt zorgen.

Voorzitter

- 3° Er moet zich een duidelijke dualisering van de arbeidsmarkt voor, veroorzaakt door het scholingsniveau en de tendens naar een steeds hoger kennisniveau op de arbeidsmarkt. de laaggeschoolden vormen hierbij in toenemende mate een probleemgroep.
- 4° De trend naar flexibilisering biedt mogelijkheden voor tewerkstelling, maar houdt evenzeer een bijkomend probleem in voor het op elkaar afstemmen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt.
- 5° Er is een ontsluitingsprobleem op de arbeidsmarkt voor activiteiten die tegemoetkomen aan de nieuwe noden (diensten aan personen en gezinnen).
- 6° De verhoogde participatiegraad van gezinnen door de veralgemening van het tweeverdienermodel scheidt een verhoogde nood aan flexibele arbeidstijdregeling die meer inspeelt op de organisatie van het gezinsleven. Er is een toenemende deelname van vrouwen aan de arbeidsmarkt, zowel in haar tewerkstellings- als werkloosheidsaspecten.
- 7° De deeltijdse arbeid en loopbaanonderbreking zijn ongelijk verspreid over mannen en vrouwen.
- 8° Er is aandacht nodig voor knelpuntberoepen en de grote regionale en lokale verschillen op de arbeidsmarkt.
- e) De stedelijke economie
- 1° Het onderzoek naar en het bijsturen van de stedelijke economieën is een uitdaging voor het beleid, omdat economische en sociale trends zich in de steden exponentieel doorzetten. Belangrijk hierbij zijn de vele aspecten waartussen grote interacties bestaat, o.a. ruimtelijke ordening, huisvesting, kansarmoede, veiligheid, milieu, ...
- 2° Bijgevolg moeten specifieke instrumenten worden ontwikkeld voor het vergroten van de economische aantrekkingskracht van de steden.
- 2. De kost van de productiefactoren**
- a) De arbeidskost
- 1° Een blijvende matiging van de reële loonkosten ten opzichte van de ons omringende landen is nodig. De gemiddelde reële arbeidskosten moeten beduidend minder stijgen dan de toegevoegde waarde per werknemer. Hierdoor wordt een klimaat geschapen waarin duurzame extra tewerkstelling tot stand zal komen, zonder dat er minder ruimte overblijft voor investeringen.
- 2° Het derven van wat reële loonverhoging in ruil voor een verbetering van immateriële waarden als de arbeidsvoorwaarden, vorming, milieuinvesteringen en sociale bescherming kan leiden tot een win-win situatie voor werknemers en werklozen.
- 3° In eerste instantie dienen de hoogste inkomens zich in te schrijven in die matigingsscenario. De laagste inkomens moeten worden ontzien teneinde hun koopkracht op peil te houden.
- 4° Teneinde de substantiële, historisch gegroeide concurrentiehandicap ten opzichte van onze belangrijkste handelspartners te reduceren, dringt een algemene loonkostverlaging zich op in de vorm van een nominale verlaging van de patronale bijdragen.
- 5° Het is niet nodig deze arbeidskostverlaging integraal blijvend te herfinancieren. Terugverdieneffecten zullen zich voordoen. Toch is gedeeltelijke alternatieve financiering noodzakelijk. Deze moet tevens kaderen in een herschikking van de fiscaliteit, waarbij indirecte belastingen een groter gewicht krijgen en de solidariteit binnen het socialezekerheidssysteem moet worden gefinancierd middels de fiscaliteit. Na overheveling van de kinderbijslagen en gezondheidszorgen naar de deelgebieden kan Vlaanderen ook zelf bijdragen aan deze loonlastverlaging. Anderzijds moet meer responsabilisering in de sociale zekerheidsuitgaven worden betwacht, hetgeen ook moet kaderen in een hernieuwde beklemtoning van het verzekeringsaspect verbonden aan de sociale zekerheid door onder anderen een verhoging van de werkloosheidsuitkeringen in de eerste twee jaar van de werkloosheid.
- 6° Het berusten in de werkloosheid moet vermeden worden. Daarom moet gesleuteld worden aan de structuur van de uitkeringen. Vermits de invoering van een gegarandeerd basisinkomen hier behulpzaam kan zijn, ver-

Voorzitter

dient het aanbeveling deze denkpiste nader te onderzoeken.

b) De kost van kapitaalgoederen, immateriële investeringen en kapitaalverschaffing

1° Systemen van werknemersparticipatie moeten ernstig worden onderzocht, omdat ze kunnen kaderen binnen alternatieve beloning van creativiteit en kunnen bijdragen tot het verschaffen van risicokapitaal. Ze mogen echter niet resulteren in de uitholling van normale loonsvorming.

2° Het aanbod van risicokapitaal moet worden verruimd. Daartoe moet het kapitaal worden opengesteld voor vreemd vermogen middels het ontwikkelen van de geëigende instrumenten. De toegang tot de beurs moet worden vereenvoudigd. De GIMV heeft een blijvende belangrijke rol te spelen als kapitaalverschaffer voor innoverende investeringen.

3. De omgevingsfactoren

a) Het innovatiebeleid, vorming, onderwijs en opleiding

1° Innovatiebeleid moet gericht zijn op een duurzame economie.

2° voor dit innovatiebeleid moeten overheid en het bedrijfsleven een evenwichtige inspanning leveren.

3° Bijzondere aandacht dient te worden besteed aan de ontluiting van het innovatiebeleid naar KMO's toe.

4° Ook bij de social profitsector en bij de overheid zelf dient dit innovatiebeleid verder gestimuleerd te worden.

5° In het onderwijs moet blijvende aandacht gaan naar algemene vorming en het ontwikkelen van attitudes gericht op "leren leren".

6° De wisselwerking tussen onderwijs en bedrijfsleven moet beter worden ontwikkeld, met bijzonderen aandacht voor stages, deeltijds onderwijs, herscholing van leerkrachten en het recht op permanente vorming voor iedereen.

7° De hervorming van het Technisch Onderwijs en Beroeps Technisch Onderwijs verdient prioritaire aandacht. Het dient bekeken te worden onder meer in functie van de introductie van het principe van modules en het bevorderen van de overgang van de school naar de arbeidsmarkt.

8° Gepleit wordt voor het tegengaan van het watervalstelsel in het secundair onderwijs door het inbouwen van een technologierichting in het ASO.

9° Er wordt uitdrukkelijk gepleit voor een verhoogde doorstromingsdynamiek van leerkrachten.

10° Het terbeschikkingstellen van machines uit bedrijven in het onderwijs moet gestimuleerd worden. Blijvende aandacht moet uitgaan naar de toepassing van flexibele leer vormen het gebruik van verschillend media, Telenet Vlaanderen) teneinde de leertijd te optimaliseren en de toegankelijkheid te vergroten.

11° Er dient een duidelijk onderscheid te zijn tussen de rol van de VDAB en deze van het onderwijs.

b) Milieufactoren, ruimtelijke ordening, rationeel grondgebruik (RGG), rationeel energiegebruik (REG) en waterbeleid

1° De zorg voor het milieu moet niet als een economische rem, maar als een kans op kwalitatieve groei en tewerkstelling en als een comparatief voordeel op middellange termijn worden beschouwd. Dit kan echter slechts op voorwaarde dat de regelgeving voldoende continuïteit en rechtszekerheid biedt, eenvoudig is, en dat de procedures snel toepasbaar zijn.

De milieuwetgeving en de wetgeving op de ruimtelijke ordening moeten gecoördineerd worden (zowel qua inhoud als qua termijn) en gecodificeerd worden. Het Vlaams Parlement vraagt aan de Vlaamse regering dat hiervan werk wordt gemaakt voor het einde van het jaar. De financiering van het milieubeleid dient voorspelbaar te gebeuren, met nadruk op regulerende heffingen waar mogelijk. Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering om voor de begrotingsbespreking 1998 een nieuw model van financie-

Voorzitter

ring van het Vlaams milieubeleid voor te leggen.

- 2° Om het RGG en het REG te bevorderen is duidelijkheid nodig over de aard van de heffingen en hun voorspelbaarheid.
- 3° Bedrijven hebben nood aan actieve coaching van dossiers doorheen de administratieve procedures. Deze functie wordt best op sub-regionaal vlak uitgebouwd.

c) Infrastructuur (met nadruk op mobiliteit)

- 1° Mobiliteit is één van de belangrijkste uitdagingen op het vlak van de verbetering van de economische randvoorwaarden en de bevordering van de werkgelegenheid.
- 2° Er is nood aan een globaal Vlaams mobiliteits-, investerings- en gebruiksplan op korte middellange en lange termijn. Dit plan moet een trendbreuk inhouden met de lokale benadering van het mobiliteitsvraagstuk en moet leiden tot een objectief Vlaams afwegingskader. Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering zulk plan voor het einde van dit jaar voor te leggen.
- 3° Binnen de beschikbare budgettaire ruimte moeten kredieten vrijgemaakt worden voor investeringen in mobiliteit. De prioritair infrastructuurwerken moeten op korte termijn worden aangeduid en moet er gezocht worden naar alternatieve financieringsvormen. Meer bepaald moet een coherent investeringsbeleid van de Vlaamse zeehavens worden ondersteund.
- 4° Teneinde de maatschappelijke kost veroorzaakt door het gebruik van personenwagens te internaliseren, moeten de gebruikskosten van en de belastingen op personenwagens gerelateerd worden aan het verbruik.
- 5° Als alternatief voor het vervoer over de weg moeten het vervoer per spoor, per pijpleiding en met de binnenvaart worden gestimuleerd.
- 6° Voor het beter sturen van het vervoer over de weg en het stimuleren van het gebruik van alternatieve vervoersmodi moet meer gebruik worden gemaakt van telemobiliteit

en moet het onderzoek naar nieuwe technologieën terzake ondersteund worden.

- 7° Binnen een globaal mobiliteitsplan moet aandacht besteed worden aan het bevorderen van het invoeren van bedrijfsvervoersplannen.
- 8° Het stadskernvernieuwingsbeleid moet ondersteund worden door het verbeteren van de verbindingen tussen de stadskernen en de randgebieden via het openbaar vervoer.

d) De dienstverlening van de overheid

- 1° De Vlaamse overheid moet een voorbeeldfunctie vervullen op het vlak van de toepassing van de informatiesnelwegen in de maatschappij.
- 2° De overheidsadministraties, de Vlaamse administratie in het bijzonder, moeten zich klantvriendelijker organiseren (maximale beschikbaarheid en toegankelijkheid in tijd en ruimte).
- 3° De Vlaamse regering moet de Vlaamse wetgeving ten spoedigste codificeren en coördineren.

e) De functie van overleg en de rol van de sociale partners.

- 1° Een evenwichtige sociale overlegstructuur is van cruciaal belang voor de Vlaamse economie. Er is dringend nood aan een werkgelegenheidsgericht sociaal overleg dat via een globale overeenkomst leidt naar een coherent interprofessioneel werkgelegenheidsakkoord.
- 2° Naar analogie met het verdrag van Wassenaar in Nederland moet dan ook voor 1 oktober 1997 een daadwerkelijke concensus tussen de federale sociale partners tot stand komen. Indien dit niet lukt, dient Vlaanderen integraal bevoegd te worden voor het tewerkstellingsbeleid opdat het sociaal overleg zou uitmonden in een betekenisvol Vlaams akkoord. Ondertussen moeten voor Vlaamse bevoegdheden Vlaamse sociale akkoorden kunnen worden afgesloten.
- 3° Het gewicht binnen het sociaal overleg moet meer worden gelegd op interprofessioneel niveau en op ondernemingsniveau.

Voorzitter**4. Het tewerkstellingsbeleid**

a) De tewerkstellingsprogramma's

- 1° Het is noodzakelijk om de bestaande tewerkstellingsprogramma's te onderzoeken op hun doelmatigheid. Structurele arbeidsplaatsen moeten worden omgezet in reguliere tewerkstelling. De eigenlijke tewerkstellingsprogramma's moeten voorbehouden blijven voor tijdelijke tewerkstelling met het oog op doorstroming van laaggeschoolde langdurig werklozen naar reguliere tewerkstelling.
- 2° Onverminderd punt 2.5.2. dienen de trekingsrechten onmiddellijk te worden overgeheveld naar de deelstaten opdat in alle onafhankelijkheid zelf kunnen beslissen aan welke tewerkstellingsinitiatieven zij deze gelden besteden.
- 3° Onverminderd punt 2.5.2. dienen samenwerkingsakkoorden tussen de federale en de Vlaamse overheid te worden gesloten teneinde de werkloosheidsuitkeringen doeltreffend te kunnen activeren.
- 4° De Vlaamse overheid moet een voorbeeldfunctie vervullen betreffende arbeidsherverdelende maatregelen op vrijwillige basis. Er moet worden onderzocht waarom de Vlaamse herverdelingsmaatregelen onvoldoende werken.

b) Bemiddeling en begeleiding

- 1° Er moet meer ruimte komen voor de privé-sector in het aanbieden van diensten op de arbeidsmarkt. Uitzendarbeid moet op een verruiming van zijn toepassingen worden onderzocht.
- 2° De VDAB mag een coördinerende rol blijven vervullen. Hij kan dus ook een actieve bemiddelingsrol opnemen, op voorwaarde dat de concurrentie niet wordt vervalst.

c) De sociale economie

- 1° Bij het ontwikkelen van sociale economieprojecten, (zoals sociale werkplaatsen, invoegbedrijven) moet zorg gedragen worden voor een band met het normale economische circuit. Sociale economieprojecten

moeten ook mogelijk zijn binnen reguliere bedrijven.

- 2° Er moet onderzocht worden hoe buurtdiensten ontwikkeld kunnen worden in het normaal economisch circuit.
- 3° Voor het ontsluiten van de dienstverlening aan personen en gezinnen moet de optie van een ficale tegemoetkoming worden onderzocht.
- 4° Voor PWA-projecten moet de doorstroming naar reguliere tewerkstelling van werkzoekenden worden bevorderd. Daartoe moet een structurele band tot stand komen met de regionale diensten voor bemiddeling en begeleiding van werkzoekenden. Een verbetering van het Sociaal statuut van PWA'ers moet worden gerealiseerd.

Het voorstel van resolutie van de heren Stassen en Geysels tot besluit van het op 29 april 1996 gehouden debat over werkgelegenheid luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat :

- 1° het verband tussen economische groei en werkgelegenheid in een versneld tempo steeds kleiner wordt ;
- 2° de nominale toename van het aantal arbeidsplaatsen in België nagenoeg volledig toe te schrijven is aan deeltijdarbeid ;
- 3° de federale PWA-regeling zich steeds meer op het bevoegdheidssterrein van de Gewesten begeeft (nl. arbeidsbemiddeling en het verstrekken van volwaardige arbeid via preventie- en veiligheidsjobs ;
- 4° het Vlaams Parlement het Verdrag van Leuven in een resolutie goedgekeurde en daardoor een werkgelegenheidsnorm aanvaardde ;
- 5° in vergelijking met vergelijkbare landen of regio's Vlaanderen zwak scoort voor wat de opleiding en vorming voor risicogroepen op de arbeidsmarkt betreft ;
- 6° de VDAB in een zeer strak financieel en programmatorisch keurslijf steekt waardoor de specifieke opdracht van de VDAB met name de echte risicogroepen op de arbeidsmarkt in verdrukking komt ;

Voorzitter

- 7° het opleidingsbeleid van risicogroepen te versnipperd, incoherent is en voortdurend verandert ;
- 8° de regularisatie van de tewerkstellingsprogramma's steeds maar uitgesteld wordt ;
- 9° de Meesternorm-II de budgettaire ruimte met 12 miljard F in de jaren 1997, 1998 en 1999 beperkt zonder dat de Maastrichtnorm dit vereist ;
- draagt de Vlaamse regering op dat zij in het kader van de bevordering van de werkgelegenheid en in het perspectief van de optie van duurzame ontwikkeling :
- 1° de werkgelegenheidsnorm zoals voorzien in het Verdrag van Leuven (Stuk 271 (1995-1996) – Nr. 1) omzet in een programmeringsnorm ;
- 2° arbeidsduurverkorting en arbeidsherverdelingsmaatregelen maximaal ondersteunt via een decretaal vastgelegde "tweede cheque" ;
- 3° in de Vlaamse administratie het voortouw neemt inzake arbeidsherverdeling ;
- 4° alle inspanningen in onderzoek en ontwikkeling en in het innovatiebeleid enerzijds richt op de ecologische ombouw naar een duurzame economie en anderzijds op human resourcesonderzoek, vooral naar het optimaal inschakelen van laaggeschoolde werknemers in het economisch proces ;
- 5° Vlaanderen op korte termijn een serieuze inhaalbeweging laat realiseren inzake de opleiding voor laaggeschoolde en langdurig werklozen ;
- 6° een decretale regeling voorziet voor buurt-diensten of lokale diensten naar de risicogroepen op de arbeidsmarkt ;
- 7° het milieubeleid in het kader van werkgelegenheid volledig richt op preventie en duurzaamheid ;
- 8° infrastructuurwerken prioritair uitvoert in de sector van de stadskernvernieuwing en het openbaar vervoer ;
- 9° daartoe een VESOC-3 akkoord onderhandelt met de sociale partners voor het einde van 1997 ;
- 10° daartoe de nodige financiële middelen reserveert in de volgende begrotingen.
- Het voorstel van resolutie van de heren De Gucht, Denys, Van Mechelen, Laverge en Ramoudt betreffende de noodzaak op korte termijn te komen tot een algemene loonkostenverlaging luidt als volgt :
- Het Vlaams Parlement
- gelet op :
- 1° het debat "Werkgelegenheid in Vlaanderen" in het Vlaams Parlement ;
- 2° het feit dat de bevoegdheden van Vlaanderen in het werkgelegenheidsdossier zich voornamelijk richten naar de omgevingsfactoren ;
- 3° het feit dat Vlaanderen uit de comparatieve voordelen die het heeft op het vlak van de omgevingsfactoren slechts profijt kan halen voorzover de loonkosten niet hoger ligt dan in de ons omringende landen ;
- 4° het feit dat de loonkosten in Vlaanderen en in België minstens 6 procent hoger ligt dan in de ons omringende landen ;
- 5° de noodzaak op korte termijn de loonkosten te verlagen tot het niveau van de ons omringende landen, waarbij onmiddellijk tot een verlaging van de loonkosten moet worden besloten die de helft van het loonkostenverschil wegwerkt, teneinde een schokeffect te verwezelijken ;
- 6° het feit dat de loonkostenverlagende maatregelen moet resulteren in een verhoudingsgewijze hogere procentuele daling van de loonkosten voor de lager gesalarieerden ;
- 7° de noodzaak deze loonkostverlaging door te voeren zonder het overheidsbeslag te verhogen ;
- 8° het Verslag van de Nationale Bank over het jaat 1996 dat de nadruk legt op het terugverdieneffect van loonkostenverlaging en dit op 50 procent inschat ;

Voorzitter

9° het feit dat Vlaanderen een bijdrage kan leveren in de financiering van dergelijke loonkostenverlaging middels de defederalisering van de sector kinderbijslagen met slechts een gedeeltelijke overdracht van de corresponderende middelen ;

10° op het feit dat de sector kinderbijslagen thans nog een federale bevoegdheid is, doch bij gewone meerderheid kan gedefederaliseerd worden door wijziging van art 21 van de wet van 29 juni 1981 houdende algemen beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers ;

– vraagt aan de Vlaamse Regering

1° bij de federale regering de zaak te bepleiten van een algemene loonkostenverlaging tot het niveau van de ons omringende landen op korte termijn waarbij middels een onmiddellijke halvering van het loonkostenverschil een schokeffect wordt bereikt, en waarbij deze maatregel zou resulteren in een verhoudingsgewijze hogere procentuele daling van de loonkosten voor de lager gesalarieerden ;

2° bij de federale regering te bepleiten dat een wetsontwerp ter wijziging van art. 21 van de wet van 29 juni 1981 zou worden ingediend en waarbij de sector kinderbijslagen wordt gedefederaliseerd, met slechts een gedeeltelijke overdracht van de corresponderende middelen aan de Gemeenschappen.

Het voorstel van resolutie van de heer Wymeersch betreffende de werkgelegenheid luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

overwegende dat

- de werkloosheid nog steeds onrustwekkend hoog is ;
- de competitiviteit van onze ondernemingen niet sterk genoeg is ;
- de loonkost in vergelijking met het buitenland te hoog is ;
- de wetgeving m.b.t. het ondernemerschap te ondoorzichtig en de administratie te log is ;

- herzieningen, aanpassingen en uitbreidingen van de milieuwetgeving bij de ondernemers zorgen voor rechtsonzekerheid ;
- de Europese subsidiepolitiek concurrentievervalsend werkt ;
- het streven naar de toetreding tot de Economische en Monetaire Unie (EMU), of m.a.w. het behalen van de convergentiecriteria, een invloed heeft op het economisch leven ;
- de transferten van Vlaanderen naar Wallonië kunnen worden aangewend om het Vlaams economisch weefsel te versterken ;

vraagt aan de Vlaamse regering

- de federale regering aan te sporen de loonkost drastisch te verlagen ;
- de verschillende reglementeringen m.b.t. het ondernemerschap te coördineren en te vereenvoudigen om deze zodoende doorzichtiger te maken ;
- een sub-regionaal loket op te richten ter begeleiding van (potentiële) ondernemers ;
- de Europese subsidiepolitiek via de federale regering op het Europees niveau aan te klagen ;
- te pleiten voor de federalisering van de Sociale Zekerheid.

Het voorstel van resolutie van de heren Deprez, De Gucht, Voorhamme, Bogaert en Stassen betreffende de werkgelegenheid in Vlaanderen luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de besprekingen in de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden op 26 maart, 17, 21, 22 en 24 april 1997 ;
- gelet op het werkgelegenheidsdebat in het Vlaams Parlement op 29 april 1997 ;
- gelet op de discussienota ter voorbereiding van het werkgelegenheidsdebat in het Vlaams Parlement op 29 april 1997 ;
- formuleert volgende conclusies :

A. betreffende het globaliseringsfenomeen :

Voorzitter

1. Globalisering biedt kansen voor economische ontwikkeling en werkgelegenheid, op voorwaarde dat deze zich ontwikkelt binnen een afsprakenkader en met aandacht voor de mens.
 - a) Er is nood aan harmonisering binnen Europa op basis en met behoud van het eigen sociaal-ecologisch geïnspireerd Europees marktmodel.
 - b) Het realiseren van innoverende Europese sociale richtlijnen kan slechts worden gerealiseerd via het doorbreken van het unanimitetsbeginsel op Europees niveau.
 - c) Een herziening van de Europese Structuurfondsen is noodzakelijk om concurrentievervalsing, gesubsidieerd met overheids-geld, tegen te gaan, waarbij er een verschuiving moet zijn van rechtstreekse steun naar ondersteuning van het omgevingsbeleid.
 2. De neerwaartse sociale spiraal moet worden voorkomen. Een Europese sociale standstill-bepaling moet dringend worden aangenomen zodat verdere sociale afbraak wordt gestuit.
 3. De afspraken in het kader van de WHO en de IAO-Conventies moeten worden geïntegreerd en gebaseerd op het principe van de Fair-trade.
- B. betreffende de informatie-economie :
1. De informatie-economie is een hefboom van duurzame economische groei en werkgelegenheid.
 2. De informatie-economie biedt de mogelijkheid tot ontsluiting van tal van nieuwe vormen van werkgelegenheid, met inbegrip van de dynamisering van bestaande jobs.
 3. De informatie-economie maakt het mogelijk om een nieuwe dynamiek in het sociaal beleid tot ontwikkeling te brengen.
 4. Zonder een aangepast beleid, leidt de informatie-economie tot een dualisering op de arbeidsmarkt wegens aan de ene kant het schaarsteprobleem (tekort aan bepaalde kwalificaties) en aan de andere kant het uit-sluitingsfenomeen (onaangepaste kwalificaties).
5. Zo 'n aangepast beleid zal moeten steunen op verhoogde aandacht voor onderwijs- en vormingsbeleid, innovatiebeleid en vernieuwend ondernemerschap.
6. Ook in de informatie-economie is de industriële sector van blijvend belang.
- C. betreffende de internalisering van de kosten verbonden aan de nieuwe evoluties :
1. Om de overstap naar de informatie-economie mogelijk te maken, moet men alle kansen benutten, wat een aanzienlijke bijkomende maatschappelijke inspanning veronderstelt.
 2. Wat de financiering van deze supplementaire inspanningen betreft, kan men niet louter opteren voor het afwentelen ervan op de overheid, maar dient men te zoeken naar een nieuw evenwicht gebaseerd op een maatschappelijke consensus.
- D. betreffende de trends op de arbeidsmarkt :
1. Uit de analyse blijkt dat de economische groei in Vlaanderen onvoldoende arbeidsintensief is en dat de jobgroei voornamelijk het gevolg is van de groei van deeltijdse arbeid.
 2. De demografische evolutie (verlaagde instroom en verhoogde uitstroom) zal de werkloosheid niet automatisch oplossen.
 3. Er doet zich een duidelijke dualisering van de arbeidsmarkt voor, veroorzaakt door het scholingsniveau en de tendens naar een steeds hoger kennisniveau op de arbeidsmarkt. De laaggeschoolden vormen hierbij in toenemende mate een probleemgroep.
 4. De trend naar flexibilisering biedt mogelijkheden voor tewerkstelling, maar houdt evenzeer in zich een bijkomend probleem voor het op elkaar afstemmen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt.
 5. Er is een ontsluitingsprobleem op de arbeidsmarkt voor activiteiten die tegemoet komen aan de nieuwe noden (diensten aan personen en gezinnen).

Voorzitter

6. De verhoogde participatiegraad van gezinnen door veralgemening van het tweeverdienersmodel schept een verhoogde nood aan flexibele arbeidstijdregeling die inspeelt op de organisatie van het gezinsleven. Er is een toenemende deelname van vrouwen aan de arbeidsmarkt, zowel in haar tewerkstellings- als werkloosheidsaspecten.
 7. De deeltijdse arbeid en loopbaanonderbreking zijn ongelijk gespreid over mannen en vrouwen.
 8. Er is aandacht nodig voor knelpuntberoepen en de grote regionale en lokale verschillen op de arbeidsmarkt.
- E. betreffende de specifieke aandacht voor de stedelijke economie :
1. Het onderzoek naar en bijsturen van de stedelijke economieën is een uitdaging voor het beleid, omdat economische en sociale trends zich in de steden exponentieel doorzetten. Belangrijk hierbij zijn de vele aspecten waar-tussen grote interactie bestaat, onder andere ruimtelijke ordening, mobiliteit, huisvesting, kansarmoede, veiligheid, milieu.
 2. Bijgevolg moeten specifieke instrumenten worden ontwikkeld voor het vergroten van de economische aantrekkingskracht van de steden.
- F. betreffende de arbeidskosten :
1. Een arbeidskostenverlaging is noodzakelijk.
 2. Een vereenvoudiging en een vermindering van het aantal arbeidskostenverlagende maatregelen dringt zich op.
- G. betreffende de kost van kapitaalgoederen, immateriële investeringen en kapitaalverschaffing :
1. Systemen van werknemersparticipatie moeten worden onderzocht, omdat ze kunnen kaderen binnen alternatieve beloning van creativiteit en kunnen bijdragen tot het verschaffen van risicokapitaal. Zij mogen echter niet resulteren in de uitholling van normale loonvorming.
 2. Investerings in immateriële goederen moeten meer worden ondersteund.
 3. Wat betreft het aanbod van risicokapitaal wordt gepleit voor :
 - a) het openstellen van het kapitaal voor vreemd vermogen en het ontwikkelen van instrumenten daartoe ;
 - b) het versoepelen van de toegang tot de beurs ;
 - c) de rol van de GIMV als kapitaalverschaffer voor innoverende investeringen.
 4. Wat betreft de vraag naar risicokapitaal wordt gepleit voor het stimuleren van durvend en innoverend ondernemerschap.
- H. betreffende het innovatiebeleid (O & O-activiteiten), vorming, onderwijs en opleiding en betreffende de hervorming van het onderwijs :
1. Het innovatie-, onderwijs-, vormings- en opleidingsbeleid dient als een geheel te worden beschouwd. Bijgevolg dient een innovatiepact gekoppeld te worden aan een opleidingspact.
 2. Innovatiebeleid moet gericht zijn op een duurzame economie.
 3. Voor dit innovatiebeleid moeten overheid en bedrijfsleven een evenwichtige inspanning leveren. De inspanningen op het vlak van het innovatiebeleid dienen te worden voortgezet met oog voor selectiviteit, zodat de doelmatigheid wordt verhoogd.
 4. Bijzondere aandacht dient besteed te worden aan de ontsluiting van het innovatiebeleid naar KMO's toe.
 5. Ook in de social profitsector en bij de overheid zelf dient dit innovatiebeleid verder gestimuleerd te worden.
 6. In het onderwijs moet blijvende aandacht gaan naar algemene vorming en het ontwikkelen van attitudes gericht op "Leren Leren".
 7. De wisselwerking tussen onderwijs en bedrijfsleven moet beter worden ontwikkeld, met bijzondere aandacht voor stages, deel-

Voorzitter

tijds onderwijs, herscholing van leerkrachten en het recht op permanente vorming.

8. De hervorming van het Technisch Onderwijs en Beroepsonderwijs dient bekeken te worden onder meer in functie van de introductie van het principe van modules en het bevorderen van de overgang van de school naar de arbeidsmarkt.
 9. Gepleit wordt voor het tegengaan van het watervalstelsel in het secundair onderwijs door het inbouwen van een technologierichting in het ASO.
 10. Er wordt nadrukkelijk gepleit voor een verhoogde doorstromingsdynamiek van leerkrachten.
 11. Het terbeschikkingstellen van machines door bedrijven aan het onderwijs moet gestimuleerd worden.
 12. Er dient een duidelijk onderscheid te zijn tussen de rol van de VDAB en deze van het onderwijs.
- I. betreffende milieufactoren, ruimtelijke ordening, rationeel grondgebruik (RGG), rationeel energiebeleid (REG) en waterbeleid :

1. De zorg voor het milieu moet niet als een economisch rem maar als een kans op kwalitatieve groei en tewerkstelling en als een competitief voordeel op middellange termijn worden beschouwd. Dit kan echter slechts op voorwaarde dat de regelgeving voldoende continuïteit en rechtszekerheid biedt, eenvoudig is, en dat procedures snel toepasbaar zijn.

De milieuwetgeving en de wetgeving op de ruimtelijke ordening moeten gecoördineerd (zowel qua inhoud als qua termijnen) en gecodificeerd worden. Het Vlaams Parlement vraagt aan de Vlaamse regering dat hiervan werk wordt gemaakt voor het eind van het jaar.

2. Om het RGG en het REG te bevorderen is duidelijkheid nodig over de aard van de heffingen, meer specifiek in welke mate regulerende heffingen dan wel financierende heffingen moeten worden vooropgesteld.

3. Bedrijven hebben nood aan actieve coaching van dossiers doorheen de administratieve procedures. Deze functie moet zowel op lokaal als op subregionaal niveau worden uitgebouwd.

J. betreffende infrastructuur (met nadruk op mobiliteit) :

1. Mobiliteit is één van de belangrijkste uitdagingen op het vlak van de verbetering van de economische randvoorwaarden en de bevordering van de werkgelegenheid.
2. Er is nood aan een Globaal Mobiliteits-, Investerings- en Gebruiksplan op korte, middellange en lange termijn. Dit plan moet een trendbreuk inhouden met de lokale benadering van het mobiliteitsvraagstuk en moet leiden tot een objectief Vlaams afwegingskader.
3. Binnen de beschikbare budgettaire ruimte moeten kredieten vrijgemaakt worden voor investeringen in mobiliteit. De prioritair infrastructuurwerken moeten op korte termijn worden aangeduid en gezocht moet worden naar alternatieve financieringsvormen. Meer bepaald moet een coherent investeringsbeleid van de Vlaamse zeehavens worden ondersteund.
4. Teneinde de maatschappelijke kosten veroorzaakt door het gebruik van personenwagens, te internaliseren, moeten de gebruikskosten van en de belastingen op personenwagens gerelateerd worden aan het gebruik.
5. Als alternatief voor het vervoer over de weg moet het vervoer per spoor, per pijpleiding en met de binnenvaart worden gestimuleerd.
6. Voor het beter sturen van het vervoer over de weg en het stimuleren van het gebruik van alternatieve vervoersmodi moet meer gebruik gemaakt worden van telemobiliteit en moet het onderzoek naar nieuwe technologieën terzake ondersteund worden.
7. Binnen een globaal mobiliteitsplan moet meer aandacht besteed worden aan het bevorderen van het invoeren van bedrijfsvervoerplannen.
8. Het stadskernvernieuwingsbeleid moet ondersteund worden door het verbeteren van

Voorzitter

de verbindingen tussen de stadskernen en de randgebieden via het openbaar vervoer.

K. betreffende de dienstverlening van de overheid :

1. De Vlaamse overheid moet een voorbeeldfunctie vervullen op het vlak van de toepassing van de informatiesnelwegen in de maatschappij. Een eerste aanzet is hiertoe reeds gegeven via Telenet Vlaanderen.
2. De overheidsadministraties, de Vlaamse administratie in het bijzonder, moeten zich klantvriendelijker organiseren (maximale beschikbaarheid en toegankelijkheid in tijd en ruimte).
3. De Vlaamse overheid moet een inspanning leveren voor de codificatie en coördinatie van de Vlaamse wetgeving.

L. betreffende de functie van overleg en de rol van de sociale partners :

1. Een evenwichtige, sociale overlegstructuur is van cruciaal belang voor de Vlaamse economie. Er is dringend nood aan een werkgelegenheidsgericht sociaal overleg dat via een globale overeenkomst leidt naar een coherent werkgelegenheidsbeleid.
2. Het gewicht binnen het sociaal overleg moet daartoe meer worden gelegd op interprofessioneel en op ondernemingsniveau.
3. Naar analogie met het akkoord van Wassenaar in Nederland, wordt gepleit voor het totstandkomen van een consensus tussen de sociale partners.
4. Voor Vlaamse bevoegdheden moeten Vlaamse sociale akkoorden kunnen worden afgesloten.
5. Het overleg in het kader van Vesoc moet in functie van de werkgelegenheid worden voortgezet.

M. betreffende de tewerkstellingsprogramma's en arbeidsherverdelingsmaatregelen :

1. Het is noodzakelijk om de bestaande tewerkstellingsprogramma's te onderzoeken op hun doelmatigheid. Structurele arbeidsplaatsen moeten omgezet worden in regulie-

re tewerkstelling. De eigenlijke tewerkstellingsprogramma's moeten voorbehouden worden voor tijdelijke tewerkstelling met het oog op de doorstroming van laaggeschoolde langdurig werklozen naar reguliere tewerkstelling.

2. Er wordt gepleit voor samenwerkingsakkoorden tussen de federale en de Vlaamse overheid, met het oog op het meer doeltreffend activeren van werkloosheidsuitkeringen.
3. De Vlaamse overheid moet een voorbeeldfunctie vervullen betreffende arbeidsherverdelende maatregelen op vrijwillige basis. Er moet worden onderzocht waarom de Vlaamse herverdelingsmaatregelen onvoldoende werken.

N. betreffende de bemiddeling en begeleiding :

Er moet meer ruimte komen voor de privé-sector in het aanbieden van diensten op de arbeidsmarkt. Uitzendarbeid moet op een verruiming van zijn toepassingen worden onderzocht.

O. betreffende de sociale economie :

1. Bij het ontwikkelen van sociale economieprojecten (zoals sociale werkplaatsen, invoegbedrijven) moet zorg gedragen worden voor een band met het normale economische circuit. Sociale economieprojecten moeten ook mogelijk zijn binnen reguliere bedrijven.
2. De mogelijkheid moet worden onderzocht hoe buurtdiensten kunnen ontwikkeld worden in het normale economisch circuit.
3. Voor het ontsluiten van de dienstverlening aan personen en gezinnen moet de optie van een fiscale tegemoetkoming worden onderzocht.
4. Voor de PWA-projecten moet de doorstroming naar reguliere tewerkstelling van werkzoekenden worden bevorderd. Daartoe moet een structurele band totstandkomen met de regionale diensten voor bemiddeling en begeleiding van werkzoekenden.

– draagt aan de Vlaamse regering op om binnen haar bevoegdheden en in overleg en samenwerking met de federale regering en de sociale partners, initiatieven te nemen om aan deze

Voorzitter

aandachtspunten tegemoet te komen, waarvan de eerste aanzet terug te vinden is in de begroting 1998 ;

- vraagt aan de Vlaamse regering om hierover en over de bekomen resultaten binnen het jaar verslag uit te brengen aan het Vlaams Parlement.

De bespreking is geopend.

Eén lid per fractie krijgt het woord. De heer De Roo heeft als eerste het woord.

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Het interessante debat over tewerkstelling van gisteren maakte duidelijk dat arbeid meer is dan de zorg om de noodzakelijke broodwinning. Arbeid biedt de mogelijkheid om zich maatschappelijk te ontwikkelen, zijn talenten te gebruiken en zijn identiteit te vormen. Vanuit menselijk oogpunt heeft iedereen recht op arbeid.

Het Vlaams Parlement heeft zijn eerste themadebat kunnen houden rond dit fundamentele recht. Elke fractie leverde een grote inspanning om haar visie nauwkeurig te formuleren. De commissie voor Economische Aangelegenheden en Werkgelegenheid heeft op basis hiervan het eigenlijke debat voorbereid. Wat eerst onmogelijk leek, werd bereikt : een concrete tekst met een lijst van beleidspunten waar alle fracties van dit parlement achter staan.

De CVP-fractie zal de voorliggende consensusresolutie met volle overtuiging goedkeuren. We vinden veel van de aandachtspunten in de tekst terug en zijn blij dat ze met de steun van de meeste fracties aan de regering worden overgemaakt. We zullen geen bijkomende resoluties goedkeuren. Het debat gaf aan iedereen de gelegenheid om de eigen accenten en nuances aan te brengen. Werken in consensus heeft voor- maar ook nadelen, met name voor diegenen die zich absoluut willen profileren. Onze fractie geeft de voorkeur aan een eenduidig signaal omdat dit krachtig overkomt en we in dit prioritaire beleidsdomein willen benadrukken wat ons bindt, eerder dan wat ons scheidt. We willen nog enkele accenten herhalen.

Ten eerste is onze fractie voorstander van een stapsgewijze, lineaire arbeidskostenverlaging, aangevuld met selectieve maatregelen ten voordele van laaggeschoolde, langdurige werklozen. Tegelijkertijd moet er worden voorzien in een alternatieve financiering die de continuïteit van de sociale

zekerheid waarborgt. We zijn niet van plan het stelsel dat ons de laagste armoedegraad ter wereld bezorgt al te roekeloos en ondoordacht op de helling te zetten.

Ten tweede, we zijn ook zeer verheugd over de eensgezindheid die gisteren bleek tussen parlement en regering, over de nood aan een samenhangend en rechtszeker vergunningenbeleid. Minister Van Rompuy gaf heel duidelijk aan dat dit, nog meer dan de arbeidskosten, de doorslag kan geven in heel wat investeringsdossiers. Ik wijs erop dat dit volledig onder de Vlaamse bevoegdheid ressorteert. Het was noodzakelijk om een sluitend Vlaams milieubeleid op poten te zetten om de open ruimten te beschermen. Nu is het tijd om al deze decreten en maatregelen op mekaar af te stemmen, ze meer doorzichtig te maken en ervoor te zorgen dat de procedures in een aanvaardbare tijdsspanne kunnen worden afgehandeld en voldoende rechtszekerheid bieden. We houden de Vlaamse regering aan haar belofte om hier voor het einde van het jaar aan tegemoet te komen.

Ten derde : ook op het vlak van andere Vlaamse bevoegdheden kunnen en moeten nog heel wat stappen worden gezet in de richting van een vriendelijker klimaat voor bedrijven en derhalve voor de werkgelegenheid. Wat de sociale economie aangaat, bijvoorbeeld, is het belangrijk dat de Vlaamse regering verder durft te kijken dan de bijna traditionele projecten zoals de sociale werkplaatsen. Sociale economie betekent voor ons zich inspannen om laaggeschoolde langdurige werklozen in te schakelen in het arbeidsproces. Dit zijn geen tijdelijke projecten. Sociale economie is ook geen welzijnswerk, geen bezigheidstherapie. Het moet economie zijn. Deze inschakeling moet doorgang kunnen vinden in zoveel mogelijk bedrijven. De Vlaamse regering moet nagaan hoe zij hiervoor de nodige stimulansen kan creëren.

Ten vierde : het scheppen van werkgelegenheid is een opdracht voor vele partners. De vele inspanningen zullen slechts renderen wanneer er op een volwassen wijze wordt samengewerkt. We roepen de Vlaamse sociale partners op tot een brede consensus waarin zij onverbloemd kiezen voor meer werkgelegenheid. Indien dit niet lukt via de federale kanalen dan moeten Vlaamse wegen worden bewandeld en ik verwijs naar de successen die eerder werden geboekt op het vlak van de verscheidene Vlaamse banenplannen van de voorbije jaren.

De diverse overheden in dit land moeten aan hetzelfde zeel trekken en zelf het goede voorbeeld geven. Dit geldt voor de Vlaamse, voor de federale

De Roo

regering, voor het Brussels hoofdstedelijk Gewest en voor de lokale overheden. Wij vragen een creatieve, dynamische aanpak om meer mensen aan een job te helpen. Vlaanderen moet op die manier het voorbeeld geven samen met alle overheden. Werken aan werk is samen werken en met deze gedachte zou ik willen afsluiten. Onze fractie zal de gezamenlijke resolutie met overtuiging goedkeuren. (*Applaus*)

De voorzitter : de heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, de VLD zal de gemeenschappelijke motie, die ze mee heeft ingediend, natuurlijk goedkeuren. Hier zijn een aantal redenen voor aan te geven. Wij vinden dat de consensus die in de commissie economie rond een aantal punten is bereikt, een vooruitstrevende manier van benadering is, die op nieuwe kansen en mogelijkheden is gericht. We zijn niet vervallen in een jeremiade over alle problemen die ons boven het hoofd hangen. Er straalt uit deze motie een geloof in eigen kunnen en in ons sociaal gecorrigeerd marktmodel. Om dit model te behouden en ervoor te zorgen dat het ons blijvend welvaart bezorgt, kan en moet er iets gebeuren binnen de eigen Vlaamse bevoegdheden. Binnen onze bevoegdheden zijn vooral de omgevingsfactoren van tel. In dit verband zijn tientallen voorstellen opgenomen in de resolutie. Ik verwijs naar het gunningenbeleid, maar vooral naar de codificatie en coördinatie van de wet, hetgeen minister Kelchtermans ons beloofde. We zullen hem daaraan houden. Dit kan de papieren rompslomp waar bedrijven nu mee te kampen hebben in belangrijke mate vereenvoudigen.

Op het vlak van de loonkosten moet uiteraard een en ander gebeuren. De motie zegt dat de arbeidskost moet dalen. We zijn blij dat hierover een consensus kon worden bereikt. Ik heb al andere geluiden gehoord en nog niet eens zo lang geleden. We zetten dus stappen vooruit, zij het onvoldoende. We blijven met deze gemeenschappelijke motie op onze honger zitten, daarom hebben we een eigen aanvullende motie ingediend. Deze wil erop wijzen dat de loonkostvermindering niet bij loze woorden mag blijven. We hebben een concreet plan nodig, op korte termijn.

De band tussen de loonkostvermindering en de Vlaamse bevoegdheden is voor de VLD overduidelijk. Onze bevoegdheden liggen vooral op het vlak van de omgevingsfactoren waar we over com-

paratieve voordelen beschikken. Als we die voordelen willen uitbuiten, mogen we niet duurder zijn dan de ons omringende landen. We moeten op korte termijn een inhaalmanoeuvre uitvoeren. Dit mag gerust met een schokeffect gebeuren. Dat kan het vertrouwen herstellen en meteen de werkgelegenheid bevorderen.

We pleiten ook expliciet voor de wijziging van de federale wet van 29 juni 1981 op de sociale zekerheid. Dat kan bij gewone meerderheid. Dit zou de overheveling van de kinderbijslag naar Vlaanderen mogelijk maken. We willen slechts een gedeeltelijke overdracht van de corresponderende middelen, echter niet met de bedoeling de kinderbijslag te verminderen. We zouden op die manier een praktisch systeem hanteren waardoor Vlaanderen zou kunnen bijdragen aan een arbeidskostenverlaging. Wie onze resolutie niet goedkeurt, speelt een vrijblijvend spel.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Ik wil even reageren omdat in deze aanbeveling een technische fout staat. Overdracht van middelen van de federale overheid naar de gewesten kan enkel bij twee derde meerderheid. Hetzelfde geldt voor de bevoegdheden. Men kan de kinderbijslag noch qua bevoegdheden, noch qua middelen overhevelen, tenzij met twee derde meerderheid. (*Rumoer*)

Als u een aanbeveling doet aan de regering, moet die juridisch-technisch juist zijn.

De heer Karel De Gucht : Dit was een opmerking aan mijn adres, mijnheer de voorzitter. Ik zal in een nota aan minister Van Rompuy uitleggen waarom dit wel bij gewone meerderheid kan. Indien u me extra tijd zou geven, zou ik dit nu kunnen toelichten.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, gezien het Feest van de Arbeid met rasse schreden nadert, vind ik het terecht dat het debat inzake de werkgelegenheid als eerste wordt gevoerd.

Het debat werd in de plenaire zitting niet afgerond zoals we hadden gehoopt. Ik wil er nog eens op wijzen dat het debat in de commissie ruimschoots beantwoordde aan de verwachtingen. Het verdiende de naam van een nieuwe parlementaire werk-

Voorhamme

wijze. Mijns inziens moeten we nadenken over de manier waarop we toekomstige themadebatten zullen voeren.

We zijn erin geslaagd om, voor wat de Vlaamse bevoegdheden aangaat, ruime overeenstemming te vinden over een aantal zeer concrete voorstellen. Die voorstellen kan men bovendien vooruitstrevend noemen.

De SP zal de gemeenschappelijke resolutie bijgevolg goedkeuren. Door er zo'n resolutie van te maken, krijgt het geheel een ruim draagvlak en een symbolische betekenis. We zullen de resolutie goedkeuren omwille van de inhoud die aan een aantal voorstellen binnen het Vlaamse bevoegdheidspakket is gegeven. We zullen het ook goedkeuren omdat we niet willen dat het bij een vrijblijvend parlementair debat blijft. We willen dat de regering rekening houdt met wat in deze zestien bladzijden aan voorstellen staat.

De resoluties van de oppositie zullen we niet steunen, omdat we het niet eens zijn met de inhoud. We vinden ook dat ze niet passen in de geest van de consensusresolutie. (*Applaus bij de SP en de CVP*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, ik heb gisteren mijn betoog afgesloten met dit debat de hoogmis van de onmacht te noemen. Wat we vandaag meemaken is een vaudeville. Een consensusvoorstel van resolutie wordt ter stemming voorgelegd, zonder dat aan de vierde partij van Vlaanderen wordt gevraagd om deze te tekenen. Het is de tweede keer dat het Vlaams Blok zijn medewerking verleent om tot een consensusresolutie te komen, maar zijn handtekening niet mag plaatsen. Het is ook de tweede keer dat dit gebeurt onder voorzitterschap van de heer Voorhamme, die zich meer en meer gedraagt als een kleine, marxistische dictator, die denkt dat het hele parlement naar zijn pijpen moet dansen. (*Applaus bij het VB*)

Wellicht is hij hierbij geïnspireerd door een kleine groep van Agalev-boskabouters, waarvan hij blijkbaar schrik heeft. Ik heb dit Vlaams Parlement al enkele keren vergeleken met een vegetarische schotel : de platste vijgen, de CVP-leden, zitten in het midden. (*Rumoer*)

De CVP is enkel en alleen geïnteresseerd in het eigenbelang, niet in het belang van het volk. Ze hecht te veel belang aan de macht. Ze praten altijd de toevallige coalitiepartner naar de mond. Dat hebben we ook al gezien bij de discussies in de commissie.

De voorzitter : Mijnheer Wymeersch, ik dacht dat we hadden afgesproken dit soort van interventies achterwege te laten. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, het Vlaams Blok wordt zo vaak uitgescholden. Voor één keer eis ik dan ook het recht op om deze termen te gebruiken. (*Rumoer*)

De SP denkt een monopolie te hebben op de feestdag van 1 mei. Ze presenteert zich als de enige verdediger van de kleine man. Heel Vlaanderen mag echter weten dat de SP medeverantwoordelijk is voor het feit dat de werkloosheid de laatste jaren enorm is gestegen. De heer Sleenckx heeft me gisteren tijdens het tewerkstellingsdebat nog gelijk gegeven. (*Rumoer*)

Alle verborgen miljoenen en miljarden franken moeten boven water komen. Het smeergeld moet worden teruggegeven. Hopelijk is het nog niet verbrand.

Over een aantal inhoudelijke aspecten van de resoluties werd een consensus bereikt inzake een aantal zaken die tot de bevoegdheden van het Vlaams Parlement behoren. We hebben dus wel een goed product, maar het is te duur om het te kopen. We moeten de door de meerderheidspartijen toegelaten Waalse diefstal in de sociale zekerheid stoppen. Dan zullen we over de nodige middelen beschikken. Behalve het Vlaams Blok heeft echter geen enkele fractie in dit Vlaams Parlement het lef om de volledige splitsing van de sociale zekerheid te bepleiten. Daarom zal het Vlaams Blok geen enkel voorstel van resolutie goedkeuren. (*Rumoer*)

De voorzitter : Mijnheer Wymeersch, ik betreur ten zeerste de manier waarop u hier het woord hebt gevoerd. Het was één lange, inhoudsloze scheldtirade. Dit is een echte schande voor een Vlaams volksvertegenwoordiger. (*Applaus bij de CVP, de SP, de VLD, de VU en AGALEV*)

MOTIE VAN ORDE

De voorzitter : Met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, als voorzitter van dit parlement mag u zich niet uitspreken over de inhoudelijke aspecten van een toespraak van een Vlaams volksvertegenwoordiger. U bent hier om de werkzaamheden te leiden en om het Reglement toe te passen ; niet om telkens opnieuw inhoudelijke opmerkingen te maken over de toezpraken van de verkozenen, tot welke fractie zij ook behoren.

Een bepaalde partij heeft vandaag weer een achterbaks initiatief genomen. Had ik dit vooraf geweten, dan had ik nooit toegelaten dat dit agendapunt bij hoogdringendheid werd behandeld. Nu is het de laatste keer geweest. Als dit in de toekomst nog gebeurt, zullen we niet aarzelen om gebruik te maken van de mogelijkheden die het Reglement ons biedt. Op onze goede wil moet men niet meer rekenen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Mijnheer Dewinter, ik dank u daarvoor ten zeerste. Ik heb het op geen enkele moment over de inhoud van de toespraak gehad. Ik kan me over de inhoud uitspreken, maar dan ga ik in de zaal zitten. Ik heb het over de vorm, die een scheldtirade was. Dit is niet passend voor het parlement.

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jean-Marie Bogaert en Chris Vandebroeke betreffende de te volgen aanpak van het werkgelegenheidsprobleem
- 647 (1996-1997) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos Stassen en Jos Geysels tot besluit van het op 29 april 1996 gehouden debat over werkgelegenheid
- 648 (1996-1997) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Karel De Gucht, André Denys, Dirk Van Mechelen, Jacques Laverge en Didier Ramoudt

betreffende de noodzaak op korte termijn te komen tot een algemene loonkostenverlaging
- 649 (1996-1997) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Frans Wymeersch betreffende de werkgelegenheid
- 650 (1996-1997) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Paul Deprez, Karel De Gucht, Robert Voorhamme, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen betreffende de werkgelegenheid in Vlaanderen
- 651 (1996-1997) – Nr. 1

Bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : Aan de orde is voortzetting van de bespreking van het voorstel van resolutie van de heren Bogaert en Vandebroeke betreffende de te volgen aanpak van het werkgelegenheidsprobleem, van het voorstel van resolutie van de heren Stassen en Geysels tot besluit van het op 29 april 1996 gehouden debat over werkgelegenheid, van het voorstel van resolutie van de heren De Gucht, Denys, Van Mechelen, Laverge en Ramoudt betreffende de noodzaak op korte termijn te komen tot een algemene loonkostenverlaging, van het voorstel van resolutie van de heer Wymeersch betreffende de werkgelegenheid en van het voorstel van resolutie van de heren Deprez, De Gucht, Voorhamme, Bogaert en Stassen betreffende de werkgelegenheid in Vlaanderen.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (Op de tribune) : Ik wil niet reageren op de vorige tussenkomst, tenzij op één inhoudelijke zin. Mijnheer Wymeersch, als de waarheid inderdaad haar rechten heeft, laat me dan in alle duidelijkheid zeggen dat het Vlaams Blok niet heeft meegewerkt aan de redactie van de consensustekst. Niet op zaterdag, toen het nochtans was uitgenodigd, niet op maandagmorgen, toen het nochtans ook was uitgenodigd.

Indien het Vlaams Blok gisteren iets aandachtiger in dit debat aanwezig was geweest, dan had het gehoord dat de eindredactie van die conclusies vandaag in een gezamenlijke resolutie in het half-rond zou worden voorgelegd. Dat is de enige reden waarom uw naam niet voorkomt op deze resolutie. (*Rumoer bij het VB*)

U was er zaterdag niet, mijnheer Dewinter, en niemand van uw fractie.

Bogaert

Aan de heer Voorhamme wil ik zeggen dat ik zijn eindconclusie niet deel. Het past perfect in de geest van de discussie die we in de commissie gevoerd hebben dat elke fractie haar eigen voorstellen naar voren kon brengen. Ik betreur dat u als commissievoorzitter niet bent ingegaan op het voorstel dat ik in het begin van de werkzaamheden heb gedaan. Het hield in dat we vandaag hadden kunnen beslissen over de diverse voorstellen van om het even wie, desnoods met wisselmeerderheden. Dit zou een vorm van nieuwe politieke cultuur geweest zijn.

U hebt dat anders gewild. Niettemin hebben we ons ingeschakeld in de werkzaamheden, ook wat de redactie voor de eindtekst betreft. We hebben echter altijd nadrukkelijk gesteld dat we ons het recht voorbehouden onze eigen accenten erin te leggen. We hoopten zelfs daarvoor een meerderheid te vinden.

Daarom hebben we nagenoeg integraal in de resolutie die hier voorligt de consensusteksten overgenomen. Alleen hebben we de tekst hier en daar aangevuld. Ik beperk me dus nu tot die aanvullingen. Wat de arbeidskosten betreft, stellen wij een blijvende matiging voor van de reële loonkosten, in verhouding tot de ons omringende landen. We zeggen ook waarom. In ruil daarvoor wensen we een verbetering van de immateriële waarden, zoals arbeidsvoorwaarden, vorming, milieu-investeringen en sociale bescherming.

We pleiten ervoor dat ook de hoogste inkomens zich inschrijven in dit matigingsscenario, buiten de CAO's. We dringen aan op een algemene loonkostverlaging in de vorm van een nominale verlaging van de patronale bijdragen. Ik voeg eraan toe dat gedeeltelijke alternatieve financiering hoe dan ook noodzakelijk zal zijn. Dit moet worden gekaderd in een herschikking van de fiscaliteit, waarbij indirecte belastingen een groter gewicht krijgen en de solidariteit binnen het systeem van de sociale zekerheid gefinancierd wordt door de fiscaliteit.

Na overheveling van kinderbijlagen en gezondheidszorg naar de deelgebieden kan Vlaanderen ook zelf bijdragen aan deze loonlastverlaging. Tegelijk wijzen we op de responsabilisering, ook in de sociale zekerheid. Ten slotte wensen we dat nader zou worden onderzocht in welke mate het invoeren van een gegarandeerd basisinkomen voor iedereen behulpzaam zou kunnen zijn.

Wat de omgevingsfactoren betreft, wijzen we alleen op de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering inzake de milieufactoren. De financiering van het milieubeleid moet voorspelbaar gebeuren. Daarbij moet, waar mogelijk, de nadruk worden gelegd op regulerende heffingen. Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering om voor de bespreking van de begroting voor 1998 een nieuw financieringsmodel voor het Vlaams milieubeleid voor te leggen.

Wat de infrastructuur betreft, ligt de nadruk op mobiliteit. We voegen er een zin aan toe : we vragen aan de Vlaamse regering om zulk plan nog voor het eind van dit jaar effectief voor te leggen.

Ten slotte hebben we nog een belangrijke toevoeging in verband met de sociale partners. We geven de federale sociale partners nog tot in oktober 1997 de tijd om tot een daadwerkelijke consensus te komen. Als dat niet lukt, moet Vlaanderen integraal bevoegd worden voor het tewerkstellingsbeleid, opdat zo'n sociaal overleg uitmondt in een betekenisvol Vlaams akkoord. In afwachting pleiten we ervoor dat voor de Vlaamse bevoegdheden ook Vlaamse sociale akkoorden worden afgesloten.

Inzake de tewerkstellingsprogramma's vestig ik er uw aandacht op dat de trekkingsrechten onmiddellijk en integraal moeten worden overgeheveld naar de deelstaten. Op die wijze kunnen de deelstaten in alle onafhankelijkheid beslissen aan welke tewerkstellingsinitiatieven ze deze gelden besteden. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte collega's, de verleiding is groot om op die scheldtirade van daarnet in te gaan. Maar toch zullen we het over iets anders hebben.

Het voorbereidende debat in de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden had als doel het maken van een analyse, het nemen van een aantal conclusies voor het beleid en het formuleren van beleidsvoorstellen. Daaraan zijn we voor het paasreces beginnen te werken. Daarover werden goede nota's ingediend, door alle fracties – op een na. Door tijdsgebrek zijn we desondanks inzake beleidsvoorstellen niet echt ver geraakt.

Daarom ligt er nu een gemeenschappelijke resolutie voor die enkele algemene conclusies bevat. Ik

Stassen

geef toe dat deze conclusies voor interpretatie vatbaar zijn. Ik geef daarvan een voorbeeld : een aantal mensen die straks de consensusresolutie zullen goedkeuren, waren vanochtend ook aanwezig op een betoging op het Martelarenplein waar meer werk werd geëist. In bepaalde zinnen van de tekst kan men dat streven verwoord zien. Ook de discussie over het vergunningenbeleid is daarvan een voorbeeld. Gisteren heeft minister Van Rompuy aan de hand van de resolutie een vrij eenzijdige interpretatie van dat vergunningenbeleid gegeven. Wij kunnen daarmee niet akkoord gaan.

Dergelijke risico's schuilen natuurlijk in zo'n consensusnota. We pleiten allen voor duidelijkheid en voor een snelle afhandeling van de procedures. Wie zou zich daartegen verzetten ? De grote vragen zijn echter : waar legt u de lat ? Hoe streng bent u ? Daarover hebben we geen uitspraken gedaan.

Toch zullen we deze algemene resoluties steunen. We willen de algemene conclusies die erin vervat zijn, honoreren. We willen de constructieve bijdrage die we in dit debat hebben geleverd, tot een goed einde brengen. Daarom zouden we dit debat echter vertaald willen zien in een werkgelegenheidsnorm.

Een derde reden waarom we deze resoluties uiteindelijk na veel discussies steunen, is het feit dat aan de resolutie een zinnetje werd toegevoegd. Door dit zinnetje is de Vlaamse regering gebonden door deze resolutie. Deze resolutie moet een aantal gevolgen hebben voor de begroting van 1998. Dat staat in tegenstelling met de vrij matte uitspraak van de minister-president, die deze optie van zich heeft weggeschoven. Het Vlaams Parlement zal straks, met een vrije grote meerderheid, de Vlaamse regering bepaalde elementen van deze resolutie opleggen. Dat zal zijn gevolgen hebben op budgettair vlak. Dat is toch niet onbelangrijk.

Wat de andere resoluties betreft van de Volksunie en de VLD, gaan we ons onthouden. We zijn uiteraard tegen het voorstel van het Vlaams Blok.

We zijn in onze eigen resolutie vertrokken van het punt waar het debat is geëindigd. Het debat is geëindigd bij de concrete voorstellen over het beleid. Door tijdgebrek hebben we die niet kunnen behandelen. We hebben dan ook geprobeerd concrete voorstellen te doen. We hebben niet de ambi-

tie de werkloosheid daarmee te halveren. Onze voorstellen voor werktijdverkorting, buurtdiensten voor langdurig werklozen, een inhaalbeweging voor de opleiding van laaggeschoolden enzovoort, willen we concreet realiseren. Het voordeel van onze kleine resolutie is dat deze voorstellen geen ingewikkelde communautaire operatie vereisen. Er is geen discussie nodig over de vraag om een tweede meerderheid. Met deze resolutie kan de Vlaamse regering binnen haar bevoegdheden onmiddellijk aan de slag. Dit kan concrete gevolgen hebben voor de begroting van 1998. We willen dan ook een duidelijke uitspraak over deze resolutie. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemmingen over deze voorstellen van resolutie houden.

BEROEP BIJ HET ARBITRAGEHOF TOT GEDEELTELIJKE Vernietiging

De voorzitter : Dames en heren, de heren De Roo, Denys, Bossuyt, Dewinter, Van Grembergen en Geysels c.s. hebben met toepassing van artikel 84 van ons Reglement een motie ingediend betreffende een beroep bij het Arbitragehof tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van 25 juli 1996 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Franse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1997.

Die motie werd door meer dan twee derde van de Vlaamse volksvertegenwoordigers ondertekend, met name 114, en voldoet derhalve aan de in artikel 84 van ons Reglement bepaalde voorwaarde.

Conform artikel 84 van ons Reglement stelt het Vlaams Parlement derhalve bij het Arbitragehof een beroep in tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van 25 juli 1996 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Franse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1997.

REKENING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1996**Beraadslaging en stemming**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de rekening van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1996.

Mag ik aannemen dat de rekening van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1996 eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquicultuursector - 503 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 7

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen over het amendement op artikel 4, over artikel 4 en over het amendement tot toevoeging van een nieuw artikel 14 aan het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquicultuursector.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Stassen op artikel 4.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
7 leden hebben ja geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden ;
99 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo

Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel

Voorzitter

Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
 Lauwers Herman

Maes Nelly
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 4 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Ramoudt tot toevoeging van een nieuw artikel 14.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit amendement is gegroeid uit de bezorgdheid dat al te veel decreten lang dode letter blijven in afwachting van de uitvoeringsbesluiten. We willen ermee voorkomen dat de uitvoeringsbesluiten van dit voor de visserij belangrijke decreet om welke reden dan ook op zich zouden laten wachten.

Ons inziens kan het goedkeuren van dit amendement geen probleem zijn. Enerzijds zijn de uitvoeringsbesluiten zo goed als af en werden ze reeds aan de sector bezorgd, anderzijds waren ze echter niet klaar voor de parlementsleden. Hier heeft de minister een historische kans gemist om het parlement als eerste in de besluitvorming te betrekken.

Ten tweede kent het opnemen in het decreet van een termijn waarbinnen de uitvoeringsbesluiten moeten verschijnen een precedent : het werd reeds toegepast voor het Duinendecreet. Daarom vragen we u dit amendement te steunen.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 49 leden hebben ja geantwoord ;
 7 leden hebben zich onthouden ;
 60 leden hebben neen geantwoord.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja

Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter

Voorzitter

Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement tot toevoeging van een nieuw artikel 14 is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquicultuursector.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
116 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne

De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve

Voorzitter

Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen c.s. houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferen-

tie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad
- 387 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over het amendement op artikel 2 en over artikel 2 van het voorstel van decreet van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen c.s. houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Van Den Heuvel, de heer De Ridder, mevrouw Avontroodt en mevrouw Maes op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen
 42 leden hebben ja geantwoord ;
 14 leden hebben zich onthouden ;
 60 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 42 leden hebben ja geantwoord ;
 16 leden hebben zich onthouden ;
 62 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André

Voorzitter

Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny

Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Walleghem Roeland

Voorzitter

Verougstraete Christian Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 2 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van mevrouw Van Cleuvenbergen c.s. houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
102 leden hebben ja geantwoord ;
14 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
105 leden hebben ja geantwoord ;
16 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc

De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Geysels Jos
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy

Voorzitter

Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Walleghem Roeland
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Reden voor onthouding ?

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, wij onthouden ons bij deze stemming, niet zozeer omwille van de inhoud van dit voorstel van decreet, maar wel omdat we nogmaals willen protesteren tegen het feit dat deze conferentie in Peking plaatsvond.

We menen dat er beter geschikte locaties waren dan de hoofdstad van het laatste land dat onder het communisme en onder een totalitair regime gebukt gaat. Tegen dat feit is op die Wereldvrouwenconferentie al te weinig geprotesteerd. Dat kan onze goedkeuring niet wegdragen, en daarom zullen we ons bij wijze van protest onthouden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Francis Vermeiren betreffende de toepassing van het BTW-tarief van 12 percent in de sector van de sociale privé-woningen - 249 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op het voorstel van resolutie van de heer Vermeiren betreffende de toepassing van het BTW-tarief van 12 percent in de sector van de sociale privé-woningen.

Het eerste amendement van de heren Olivier, De Loor, Kenzeler en mevrouw Heeren en de heer De Vilder op het voorstel van resolutie luidt als volgt :

Titel

Derde regel vervangen door wat volgt :

"betreffende de toepassing van het verlaagd BTW-tarief in de bouwsector"

Voorzitter

Het tweede amendement van de heren Olivier, De Loor, Kenzeler en mevrouw Heeren en de heer De Vilder op het voorstel van resolutie luidt als volgt :

Tweede gedachtenstreepje

Na de eerste gedachtenstreep een nieuwe gedachtenstreep invoegen, luidend als volgt :

"– overwegende dat het BTW-tarief voor de sociale woningbouwsector met ingang van dezelfde datum werd teruggebracht naar 6 %, hetgeen een belangrijke financiële stimulans vormt voor de realisatie van sociale huur- en koopwoningen ; "

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heren Olivier, De Loor, Kenzeler en mevrouw Heeren en de heer De Vilder.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
116 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman

Voorzitter

Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het eerste amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van de heren Olivier, De Loor, Kenzeler en mevrouw Heeren en de heer De Vilder.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het tweede amendement is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeer-

de voorstel van resolutie van de heer Vermeiren betreffende de toepassing van het BTW-tarief van 12 percent in de sector van de sociale privé-woningen.

De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, ik wil zeker niet in herhaling vallen. Ik wil iedereen bedanken voor het goede werk dat in de fracties en in de plenaire vergadering is geleverd en voor het feit dat ze deze resolutie willen steunen, weliswaar een beetje afgezwakt. Rekening houdend met het sociale en het tewerkstellingsaspect dat verbonden is aan deze resolutie en met de belofte van de CVP-fractie en de SP-minister, hoop ik dat deze resolutie bij het overleg door het parlement wordt gesteund, dat we het resultaat ervan zullen zien en dat al dit werk niet voor niets is geweest. Ik dank ook degenen die zich na de stemming van de resolutie op een andere plaats zullen inzetten om het waar te maken.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Ziehier het resultaat :

Einde van de stemverrichtingen.

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 116 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny

Voorzitter

De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix

Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het aldus geamendeerde voorstel van resolutie aan. Het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Yolande Avontroodt, de heer Jef Sleenckx, mevrouw Nelly Maes en de heer Herman Candries tot besluit van de op 14 april 1997 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans,

**Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling,
over het au pair-systeem
- 629 (1996-1997) – Nr. 1**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Merckx-Van Goey, mevrouw Avontroodt, de heer Sleecx, mevrouw Maes en de heer Candries tot besluit van de op 14 april 1997 door mevrouw Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het au pair-systeem.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey (*Op de tribune*) : Tijdens de interpellatie in de commissie voor Economie stelde ik aan de kaak dat het au pairstelsel is verworden tot een systeem voor het ronselen van goedkope buitenlandse arbeidskrachten. De bedoelingen van het stelsel zijn mooi, maar de werkelijkheid blijkt er helemaal anders uit te zien. Uit de verslagen van de drie gewesten die de arbeidsvergunningen verlenen, blijkt dat het wordt misbruikt voor de invoer van goedkope buitenlandse arbeidskrachten voor huishoudelijk werk in welgestelde kringen. In de meeste gevallen gaat het inderdaad over een systeem van onderbetaalde inwonende dienstbodes. In steeds meer gevallen dient de au pairregeling trouwens als een juridische kapstok om het verblijf in België te legitimeren, en is er helemaal geen sprake van culturele uitwisseling. Ook de au pair zelf ligt hier niet van wakker.

De sterke stijging van het aantal au pairs is verontwaardigend : er is een vertienvoudiging. Ze komen vooral uit Centraal-Europa en uit de Filippijnen. De sterke stijging van het aantal tussenpersonen is ook opvallend. Bemiddelingsbureaus bieden vaak een volledig uitgewerkt commercieel pakket aan. Bovendien blijkt er een netwerk te ontstaan van jongeren waarvan het contract in het ene land afloopt en die onmiddellijk in een ander land worden ingezet. In de conclusies van de commissie voor Mensenhandel werd er reeds op dit gevaar gewezen. Ook de recente verslagen van de federale regering en van het Centrum voor Gelijke Kansen zijn van oordeel dat de misbruiken om een Belgische verblijfsvergunning te krijgen, zijn geëvolueerd van het omzeilen van de asielpcedure naar au pairarbeid. De toestand is inderdaad verslechterd ten opzichte van de periode waarin de onderzoekscommissie voor Mensenhandel werkzaam was.

Namens onze fractie drong ik aan op een oplossing. Het stelsel leent zich veel te gemakkelijk tot misbruiken, omdat het nauwelijks controleerbaar is. Het moet opnieuw tot zijn oorspronkelijk opzet van culturele uitwisseling en verbetering van de taalkennis worden teruggebracht. Het mag niet langer om een arbeidsverhouding voor tewerkstelling gaan. Daarover gaat deze met redenen omklede motie, ingediend door alle democratische fracties. Onze motie goedkeuren, betekent dat dit parlement terecht stelt dat het au pairstatuut een cultureel en een vormingsproject is. We vragen de Vlaamse regering dan ook om hiervan uit te gaan als ze een standpunt inneemt over de ontwerpen tot wijziging van de wetgeving inzake de arbeidsvergunningen van de federale minister van Arbeid. Zeker in het kader van het actuele werkgelegenheidsdebat, waarin gisteren en vandaag uitdrukkelijk werd gezegd dat in de buurtdiensten heel wat jobs zijn weggelegd in de diensten aan personen en gezinnen. We moeten hiervoor maximaal kansen bieden aan onze laaggeschoolden. Ik dring erop aan dat de regering in haar standpunt zou terugkoppelen naar dit tewerkstellingsbeleid. Collega's, ik vraag met aandrang om de voorgestelde motie goed te keuren. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Sleecx heeft het woord.

De heer Jef Sleecx : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mijnheer de minister, ik zou me willen aansluiten bij wat mevrouw Merckx gezegd heeft. Er zijn inderdaad heel wat misbruiken in het au pairsysteem en die moeten in de mate van het mogelijke worden gebannen. Wij vinden ook dat het systeem meer in de culturele sector thuishoort. We willen vooral laaggeschoolden inschakelen om huisarbeid te doen.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
115 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaey Jozef

Voorzitter

Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan

Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijk Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Ludo Sannen, mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heer Chris Vandenbroeke tot besluit van de op 15 april 1997 door mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heer Ludo Sannen gehouden interpellaties tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de invoering van een numerus clausus voor de opleidingen Geneeskunde, Tandheelkunde en Kinesithérapie
- 630 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Sannen, mevrouw Vanderpoorten en de heer Vandenbroeke tot besluit van de op 15 april 1997 door mevrouw Vanderpoorten en de heer Sannen gehouden interpellaties tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de invoering van een numerus clausus voor de opleidingen Geneeskunde, Tandheelkunde en Kinesithérapie.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Het gaat hier over een fundamenteel principe waar tien of twintig jaar geleden de studenten voor op straat zouden zijn gekomen. Het gaat om een fundamenteel democratisch verworven recht in ons onderwijs : de gelijke en vrije toegang tot het onderwijs, ook tot het hoger onderwijs. Het gaat over de zelfontplooiing en de zelfontwikkeling in Vlaanderen van zoveel mogelijk jongeren, die alle kansen moeten krijgen om de overgang van het secundair naar het hoger onderwijs zonder bijkomende belemmering te kunnen maken.

Mij lijkt dat een numerus clausus nooit een onderdeel kan zijn van enig oriënteringsbeleid. Indien er zich door de contingentering een bepaalde beperking voor typisch medische beroepen in Vlaanderen zou opdringen, dan worden wij wel gedwongen om in te grijpen in de uitstroom van een bepaalde opleiding. Ik verwijs daarvoor naar een alternatief voorstel om dit te realiseren dat reeds enkele malen werd geformuleerd : men zou in de kandidaturen een veel grotere gemeenschappelijke basis kunnen geven, waardoor allerlei bijkomende opleidingen mogelijk gemaakt worden. Op die manier wordt pas na de kandidaturen een schot geplaatst voor specifieke beroepen of specialisaties, zodat men de uitstroom toch kan beperken.

Maar door in te grijpen in de overgang van het secundair naar het hoger onderwijs wordt ingegrepen in de kansen tot ontwikkeling van intellectuele capaciteiten. Het moet immers de bedoeling zijn om zoveel mogelijk jongeren een zo ruim mogelijke intellectuele vorming te bieden, zodat ze vlot kunnen bijleren, omschakelen en zich voortdurend kunnen aanpassen aan de nieuwe noden van onze samenleving.

Een numerus clausus is onrechtvaardig, asociaal en onaanvaardbaar. Principeel moet iedereen de kans krijgen hogere studies aan te vatten in de richting die hem het beste ligt en die het nauwst bij zijn interesse aansluit. Als deze medische numerus clausus een feit wordt, lijkt het risico van een veralgemening van de numerus clausus in het hoger onderwijs mij niet denkbeeldig.

De motie die we nu bespreken, bevat een eenvoudige vraag aan de Vlaamse regering om bij de overgang van het secundair onderwijs naar het hoger onderwijs gelijke kansen voor iedereen maximaal te garanderen. Ik wil me nu niet uitspreken over hoe men de uitstroom moet beperken, maar daar zijn zeker alternatieven voor te bedenken. Het fundamentele principe van de vrije keuze in ons Vlaams onderwijsbeleid moet mijns inziens overeind blijven. (*Applaus bij AGALEV*)

De heer Erik Matthijs : De CVP-fractie zal deze motie niet goedkeuren omwille van het feit dat wij het decreet op het toegangsexamen hebben goedgekeurd. Wij willen dat eerst evalueren. Pas dan zullen wij ons standpunt inzake numerus clausus bepalen.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
58 leden hebben ja geantwoord ;
63 leden hebben nee geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan

Voorzitter

Ceysens Patricia
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter

Voorzitter

Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Guy Swennen, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Bart Vandendriessche tot besluit van de op 21 april 1997 door de heer Guy Swennen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de dossierverwerking bij de beroepscommissie van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap - 636 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Swennen, mevrouw Becq, mevrouw Van Cleuvenbergen en de heer Vandendriessche tot besluit van de op 21 april 1997 door de heer Swennen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de dossierverwerking bij de beroepscommissie van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 122 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Goovaerts Leo
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek

Voorzitter

Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert

Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Ward Beysen tot besluit van de op 23 april 1997 door de heer Ward Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de gunning van de overheidsopdracht tot verwijdering van illegale opslagplaatsen van autobanden
 - 642 (1996-1997) – Nr.1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Beysen tot besluit van de op 23 april 1997 door de heer Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de gunning van de overheidsopdracht tot verwijdering van illegale opslagplaatsen van autobanden.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 49 leden hebben ja geantwoord ;
 7 leden hebben zich onthouden ;
 60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Voorzitter

Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman

Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Voorzitter

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Johan Malcorps tot besluit van de op 23 april 1997 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het niveau van de dioxinevervuiling in Vlaanderen en de nood aan een urgentieprogramma inzake dioxines
- 643 (1996-1997) – Nr.1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Malcorps tot besluit van de op 23 april 1997 door de heer Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het niveau van de dioxinevervuiling in Vlaanderen en de nood aan een urgentieprogramma inzake dioxines.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Collega's, ik wil mijn motie kort verduidelijken.

In opdracht van VMM werden door het VITO metingen verricht over de dioxineneerslag in Vlaanderen. Daaruit bleek dat de veiligheidsnorm op meerdere plaatsen in Vlaanderen aanzienlijk werd overschreden. Recent werden zeer hoge waarden genoteerd in Menen, Sint-Niklaas en Olen.

Er worden nog altijd onaanvaardbaar hoge waarden gemeten in de indicatoren die volgens de specialisten van het VITO belangrijk zijn voor de menselijke gezondheid. Zo worden in Vlaanderen de hoogste concentraties ter wereld van dioxine in

moedermelk gemeten. Ook bij de hoefmelk is geen verbetering merkbaar.

Ten slotte stel ik tot mijn grote spijt vast dat in het MINA 2-plan geen apart noodprogramma voor dioxines als bindende actie is behouden. Men heeft mij nochtans bevestigd dat zo een programma al maanden klaarligt. Daarom acht ik het noodzakelijk dat het parlement zich uitspreekt over de grote lijnen van zo een dioxinenoodplan. We vragen met aandrang dat zo een plan er op korte termijn komt.

De voorzitter : De heer Quintelier heeft het woord.

De heer Leonard Quintelier : Mijnheer de voorzitter, collega's, de CVP-fractie zal deze met redenen omklede motie niet goedkeuren, en wel om volgende redenen. Uit de uiteenzetting van de minister in de commissie is duidelijk gebleken dat een programma tot voorkoming en beperking van dioxine-emissies al jaren in uitvoering is. Ook bleek dat een dioxine-emissienorm opgelegd is in titel 2 van het Vlarem. Overeenkomstig de daarin vastgelegde overgangsregeling moeten bestaande inrichtingen die de uitstoot veroorzaken, vanaf januari 1999 aan deze nieuwe norm voldoen. Verder zei de minister dat er wetenschappelijk onderzoek loopt om nieuwe dioxinenormen vast te leggen.

De huisvuilverbrandingsovens zijn de belangrijkste dioxinebronnen, dat beseffen we, maar in uitvoering van het Afvalstoffenplan 1991-1995 is al een reeks van die oude verbrandingsinstallaties definitief gesloten. De resterende installaties zijn of worden uitgerust met de noodzakelijke rookgaszuiveringsinstallatie.

Het MINA 2-plan voorziet in verdere acties, ook al zijn die niet bindend. Vandaar dat wij de motie niet zullen steunen.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
17 leden hebben ja geantwoord ;
39 leden hebben zich onthouden ;
60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie

Voorzitter

Dua Vera
 Geysels Jos
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy

Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja

Voorzitter

Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Paul Deprez, Karel De Gucht, Robert Voorhamme, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen betreffende de werkgelegenheid in Vlaanderen - 651 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Deprez, De Gucht, Voorhamme, Bogaert en Stassen betreffende de werkgelegenheid in Vlaanderen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 102 leden hebben ja geantwoord ;
 14 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyns Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo

Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef

Voorzitter

Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel

van resolutie aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jean-Marie Bogaert en Chris Vandenbroeke betreffende de te volgen aanpak van het werkgelegenheidsprobleem - 647 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Bogaert en Vandenbroeke betreffende de te volgen aanpak van het werkgelegenheidsprobleem.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 10 leden hebben ja geantwoord ;
 46 leden hebben zich onthouden ;
 60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
 Caubergs Jan
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim

Voorzitter

De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried

Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Eycken Christian
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Dientengevolge is het voorstel van resolutie niet aangenomen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos Stassen en Jos Geysels tot besluit van het op 29 april 1996 gehouden debat over werkgelegenheid - 648 (1996-1997) – Nr. 1

Voorzitter**Hoofdelijke stemming**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Stassen en Geysels tot besluit van het op 29 april 1996 gehouden debat over werkgelegenheid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Zie hier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
15 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
99 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc

Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques

Voorzitter

Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Van Eycken Christian
 Vandenbroeke Chris

Dientengevolge is het voorstel van resolutie niet aangenomen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Karel De Gucht, André Denys, Dirk Van Mechelen, Jacques Laverge en Didier Ramoudt betreffende de noodzaak op korte termijn te komen tot een algemene loonkostenverlaging - 649 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren De Gucht, Denys, Van Mechelen, Laverge en Ramoudt betreffende de noodzaak op

korte termijn te komen tot een algemene loonkostenverlaging.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 33 leden hebben ja geantwoord ;
 10 leden hebben zich onthouden ;
 73 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyns Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges

Voorzitter

Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef

Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
 Geysels Jos
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Den Heuvel Ria
 Van Eycken Christian
 Vandenbroeke Chris
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge is het voorstel van resolutie niet aangenomen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Frans Wymeersch betreffende de werkgelegenheid - 650 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Wymeersch betreffende de werkgelegenheid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

Voorzitter

15 leden hebben ja geantwoord ;
101 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred

Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eycken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo

Voorzitter

Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge is het voorstel van resolutie niet aangenomen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, het is misschien ongebruikelijk en niet

reglementair wat ik wil doen. Ik hoop dat men niet al te veel met het Reglement zal zwaaien. Voor het einde van deze vergadering zouden mevrouw Van Nieuwenborgh en ikzelf aan deze raad een meiklokje willen aanbieden. Deze meiklokjes komen uit de regio Aalst waar men ook nog aan sierteelt doet. We doen dit met een boodschap van vreugde, van hoop en van respect voor mekaar, maar vooral met veel vriendschap. Ik hoop dat de medewerkers dit voor een keer mogen uitdelen. (*Applaus*)

De voorzitter : Wij aanvaarden deze geste, mevrouw De Maght.

Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

- *De vergadering wordt gesloten om 17.59 uur.*